

ಬೃಂದಾವನ ವಾಣಿ

ಬೃಂದಾವನ ಕನ್ನಡ ಕೂಟ, ನ್ಯೂ ಜೆರ್ಸಿ

ಸಂಚಿಕೆ ೨೨, ಏಪ್ರಿಲ್ ೨೦೨೧

KARNATAKA CULTURAL ORGANIZATION BRINDAVANA (KCOB) NJ, USA

ಬೃಂದಾವನ ಕನ್ನಡ ಕೂಟ, ನ್ಯೂ ಜೆರ್ಸಿ

ಸುಮಧುರ ಸ್ನೇಹ ಸಮ್ಮಿಲನ ನಮ್ಮೀ ಬೃಂದಾವನ

ನಮಸ್ಕಾರ ಆತ್ಮಿಯರೇ,

ಕನ್ನಡ ಬಾಂಧವರಿಗೆಲ್ಲ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಬೃಂದಾವನ ವಾಣಿಯ ೩೩ನೆಯ ಸಂಚಿಕೆಯನ್ನು ಓದಲು ಸ್ವಾಗತ .

ಹಿಮ, ಚಳಿ ಮತ್ತು ಕುಳಿಗಳಿಗೆ ವಿರಾಮ ಮತ್ತು ವಿದಾಯವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾ ನ್ಯೂಜೆರ್ಸಿ ಜನತೆ ವಸಂತ ಮಾಸದ ಸವಿಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸಲು ಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಮಕ್ಕಳಿಗಂತೂ ಕರೋನಾ ಮಾರಿಯ ಕೊಡುಗೆಯಾಗಿ ಮನೆಯೇ ಮೊದಲ ಪಾಠಶಾಲೆ ಎಂಬ ನುಡಿಯನ್ನು ಈ ವರ್ಷ ನಿಜವನ್ನಾಗಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಆದರೂ ಮಕ್ಕಳೆಲ್ಲ ಸ್ಪಿಂಗ್ ಬ್ರೇಕ್ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಒಂದಷ್ಟು ಆಟವಾಡಿ, ಕುಣಿದಾಡಿ ಸಂತಸಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ . ಹಾಗೆಯೇ ವಿಶ್ವದಾದ್ಯಂತ ಚಿಣ್ಣರೆಲ್ಲರೂ ಈಸ್ಟರ್ ಹಬ್ಬದಲ್ಲಿ ತಮಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ಚಾಕಲೇಟ್ ತುಂಬಿರುವ ಮೊಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿದಾರೆ.

ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಯುಗಾದಿ ಹಬ್ಬದ ಆಚರಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಫಲವ ನಾಮ ಸಂವತ್ಸರವನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಫಲವ ಎಂದರೆ ನೌಕೆ ಅಥವಾ ತಪ್ಪ ಎಂದೂ ಅರ್ಥ. ಈ ನೌಕೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರ ಜೀವನವನ್ನು ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಹಾದಿಯತ್ತ ನಡೆಸಿ, ಕರೋನಾ ಹೆಮ್ಮಾರಿಯಿಂದ ದೂರಮಾಡಿ, ನಮ್ಮೆಲ್ಲರನ್ನೂ ನಮ್ಮದಿಯ ತೀರಕ್ಕೆ ಕೊಂಡೊಯ್ಯುವುದೆಂದು ಆಶಿಸೋಣ.

ಅಮೆರಿಕಾದ ಹೊಸ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಜೋ ಬೈಡೆನ್ ಅವರು ಜನಮಾನಸಕ್ಕೆಲ್ಲ ಕೋವಿಡ್ ನಿರೋಧಕ ಲಸಿಕೆಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿ, ಕರೋನಾ ಅಟ್ಟಹಾಸವನ್ನು ಆದಷ್ಟು ಶಮನ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಕಾರ್ಯವು ಬಹಳ ಸಂತೋಷಕರವಾದ ವಿಷಯ. ಆದರೂ ಮುನ್ನೆಚ್ಚರಿಕೆ ಮತ್ತು ಜಾಗ್ರತೆ ವಹಿಸಿ, ಮಾಸ್ಕ್ ಧರಿಸಿ ಸಾಮಾಜಿಕ ಅಂತರವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಬದುಕುವುದು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿರುವ ವೈವಿಧ್ಯಮಯ, ವರ್ಣರಂಜಿತ ಕಥೆ, ಕವನ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಓದಲು ನಿಮಗೆಲ್ಲರಿಗೂ ಆದರದ ಸುಸ್ವಾಗತ.

ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಕೊಲಾಲ್

ಸಂಪಾದಕ ಮಂಡಳಿ:

ಶ್ರೀವಿದ್ಯಾ ಪ್ರಶಾಂತ್, ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಕೊಲಾಲ್, ಸತ್ಯ, ನರಸಿಂಹ ಮೂರ್ತಿ, ವಿದ್ಯಾ ಮೂರ್ತಿ, ಶೈಲಾ ಪಾಟಂಕರ್

ಪ್ರಕಾಶಕರು:

ಬೃಂದಾವನ ಕನ್ನಡ ಸಂಘ

501(3)(c) ಪಡೆದ ಚಾರಿಟಿ ಸಂಸ್ಥೆ

Karnataka Cultural Organization (KCO) Brindavana
New Jersey, USA

www.Brindavana.org

© 2021 All right reserved. No part of this newsletter may be reproduced, photocopied, or reused without prior permission from the publisher.

ಎಲ್ಲಾ ಮಾಹಿತಿಗಳ ಹಕ್ಕು ಆಯಾ ಲೇಖಕರಿಗೆ ಸೇರಿದ್ದು. "ಬೃಂದಾವನ ವಾಣಿ"ಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗುವ ಲೇಖನ, ಕಥೆ, ಕವನ, ವಿಚಾರಗಳು ಹಾಗೂ ಮಾಹಿತಿಗಳೆಲ್ಲವುಗಳಿಗೆ ಅವುಗಳ ಲೇಖಕರೇ ಜವಾಬ್ದಾರರು. ಅಂಕಣದಲ್ಲಿ ನೀಡಿರುವ ಮಾಹಿತಿಯ ನಿಖರತೆ ಮತ್ತು ಖಚಿತತೆಗೆ "ಬೃಂದಾವನ ವಾಣಿ" ಮತ್ತು ಬೃಂದಾವನ ಕನ್ನಡ ಕೂಟ ಜವಾಬ್ದಾರಲ್ಲ. ಚಿತ್ರ ಕೃಪೆ ಅಂತರ್ಜಾಲ/ಲೇಖಕರು

ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಲು ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಾಹಿತಿಗೆ ಸಂಪರ್ಕಿಸಿ: vani@brindavana.org

ಸದಸ್ಯತ್ವ ಮಾಹಿತಿ

ಬೃಂದಾವನ ಕನ್ನಡ ಸಂಸ್ಥೆ, ನ್ಯೂ ಜೆರ್ಸಿಯಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಕನ್ನಡಿಗರ ಪರವಾದ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಕೊಂಡಿರುವ ಚಾರಿಟೆಬಲ್ ಸಂಸ್ಥೆ. ನ್ಯೂ ಜೆರ್ಸಿ ಹಾಗೂ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ಕನ್ನಡ ಬಾಂಧವರೆಲ್ಲ ನಮ್ಮೊಡನೆ ಕೈ ಜೋಡಿಸಿ ಕನ್ನಡತನವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿ, ಪೋಷಿಸುವಂತೆ ಈ ಮೂಲಕ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ನೀವು ಈಗಾಗಲೇ ಸದಸ್ಯರಾಗಿ ನೋಂದಾಯಿತರಾಗಿರದಿದ್ದಲ್ಲಿ ದಯವಿಟ್ಟು ಸದಸ್ಯರಾಗುವಂತೆ ಈ ಮೂಲಕ ಕೋರುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ವಾರ್ಷಿಕ, ದ್ವೈವಾರ್ಷಿಕ, ಅಜೀವ ಮತ್ತು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಸದಸ್ಯತ್ವಗಳು ಲಭ್ಯ.

www.brindavana.org ಗೆ ಭೇಟಿ ಕೊಟ್ಟು, ನಿಮ್ಮ ವಿವರಗಳನ್ನು ನೀಡಿ, ಸದಸ್ಯತ್ವ ಪಡೆಯಿರಿ. ನಿಮ್ಮ ದೇಣಿಗೆ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ರಹಿತ.

ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಾಹಿತಿಗೆ ಸಂಪರ್ಕಿಸಿ: info@brindavana.org

ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ

ಸಂಪಾದಕೀಯ ೨

ನೆನಪಿನ ಅಂಗಳ..... ೨೭

ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ನುಡಿ ೫

ಅನುಭವ ಕಥನ. ೨೮

ಬನ್ನಿ ವಸಂತೋತ್ಸವಕ್ಕೆ..... ೬

ಕಲ್ಪನಾ ಲೋಕ..... ೩೧

ದಾರಿ ದೀಪ೭

ಗ್ಯಾಜೆಟ್ ವನ ೩೨

ಜ್ಞಾನ ಜ್ಯೋತಿ.....೮

ಜನಪದ ಲೋಕ೩೩

ಬೃಂದಾವನದಲಿ೧೦

ಪ್ರಕೃತಿಯ ಮಡಿಲಲ್ಲಿ.... ೩೫

ಯೋಗ ಶಿಬಿರ.....೧೨

ಬರಹದ ಉಡುಗೊರೆ ೩೭

ಭಾವ ಭಾಷ್ಣಾಂಜಲಿ.....೧೪

ಹಬ್ಬ ಹರಿದಿನ ೩೮

ಈ ಹೊತ್ತಿನ ತತ್ವ ೧೬

ಭಾವ ಲಹರಿ ೪೦

ಪ್ರವಾಸ ಕಥನ..... ೧೯

ರುಚಿ..ಅಭಿರುಚಿ..... ೪೧

ಪ್ರಭಾತ್ ಕಲಾವಿದರು.....೨೨

ಚಿಣ್ಣರ ಕನ್ನಡ ೪೭

ಕಥಾ ಚಿಂತನ ಮಾಲಿಕೆ - 2.... ೨೪

ಕುಂಚದಿಂದ..... ೪೯

ಅರಿವಿನ ಸೊಗಡು..... ೨೫

ಕ್ಯಾಮರಾ ಕಣ್ಣು ೫೧

ಮೇಲಿನ ಪುಟಗಳಿಗೆ ನೇರವಾಗಿ ಹೋಗಲು, ಆಯಾ ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳನ್ನು ಕ್ಲಿಕ್ ಮಾಡಿ!

ಮುಖಪುಟದ ಚಿತ್ರ ಕೃಪೆ: ಶ್ರೀಮತಿ ಉಷಾ ಬಸ್ರೂರ್, ನ್ಯೂ ಜೆರ್ಸಿ

ಆತ್ಮೀಯ ಸ್ನೇಹಿತರೇ,

ವರ್ಷದ ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಯುಗಾದಿ ಹಬ್ಬವನ್ನು ಆಚರಿಸುವುದೇ ಒಂದು ಸಂಭ್ರಮ. ಈ ಫಲವ ನಾಮದ ಸಂವತ್ಸರವು ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೂ ಸುಖ, ಶಾಂತಿ, ಸಂತೋಷ, ಆರೋಗ್ಯ, ಸಮೃದ್ಧಿಯನ್ನು ತರಲಿ ಎಂದು ಹಾರೈಸುತ್ತೇನೆ.

ನ್ಯೂಜೆರ್ಸಿ ರಾಜ್ಯವು ನೀಡುತ್ತಿರುವ ಕೋವಿಡ್ ಲಸಿಕೆಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡ ಎಲ್ಲರೂ ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿರುವಿರೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ. ನಮ್ಮ ಡಾ. ರಾಮ್ ಬೆಂಗ್ಲೂರ್ ಅವರು ಹೇಳಿದಂತೆ, ಲಸಿಕೆಯು ಸುರಕ್ಷಿತ ಮತ್ತು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿದ್ದು, ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಈ ಲಸಿಕೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಿರೆಂದೂ ನಂಬಿರುತ್ತೇನೆ.

ಈ ವರ್ಷವು ಹೊಸ ಭರವಸೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿರುವುದು ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗಾದರೂ ಸಮಾಧಾನವನ್ನು ತಂದುಕೊಟ್ಟಿದೆ. ನಾವೆಲ್ಲರೂ 2020 ರಲ್ಲಿ ಕಂಡ ಅನಿಶ್ಚಿತತೆಯಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊರಬಂದು, ನಿರುದ್ಯೋಗ, ಆರ್ಥಿಕತೆ, ಆರೋಗ್ಯ ಮುಂತಾದ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಸಕಾರಾತ್ಮಕ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಕೋವಿಡ್ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಹಾಗೂ ಹೋರಾಟ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವುದನ್ನೂ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇಂತಹ ಸಕಾರಾತ್ಮಕ ಚಿಹ್ನೆಗಳಿಂದ ಪ್ರಗತಿ ತಂಡವು ಹೊರಾಂಗಣ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಶೀಘ್ರದಲ್ಲೇ ನಡೆಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಭರವಸೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ.

ಸಂಸ್ಥೆಯ ನಿಬಂಧನೆಗಳನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡು, ನಮ್ಮೊಂದಿದ್ದು, ಈವರೆಗೆ ಪ್ರಗತಿ ತಂಡವು ನಡೆಸಿದ ಎಲ್ಲಾ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸಿ, ಬೆಂಬಲಿಸಿ, ಪ್ರಶಂಸಿಸಿದ ಎಲ್ಲ ಆತ್ಮೀಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ನಾನು ಧನ್ಯವಾದಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಏಪ್ರಿಲ್ 23 ರಿಂದ ಏಪ್ರಿಲ್ 25ರ ವರೆಗೆ ವಸಂತೋತ್ಸವ/ಯುಗಾದಿ ಹಬ್ಬವನ್ನು Zoomನಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರೊಂದಿಗೆ ಆಚರಿಸಲು, ನಿಮ್ಮನ್ನು ರಂಜಿಸಲು ಬೃಂದಾವನದ ಸದಸ್ಯರು, ಯುವ ತಂಡದವರು ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಪ್ರತಿಭಾವಂತ ಪುಟಾಣಿಗಳು ಈಗಾಗಲೇ ಸಜ್ಜಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಆಚರಣೆಯಲ್ಲಿ ಸದಸ್ಯರ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಅನೇಕ ವೈವಿಧ್ಯಮಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳೂ ನಿಮಗಾಗಿ ಕಾದಿದೆ. ಜೊತೆಗೆ ಏಪ್ರಿಲ್ 24ರಂದು ರುಚಿಕರವಾದ ಹಬ್ಬದೊಡನೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನೂ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಈ ಹಬ್ಬದೊಡನೆ ಸವಿದು, ಎಲ್ಲಾ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿ, ನಮ್ಮನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸಿ, ನಿಮ್ಮ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿ, ನಮಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ನೀಡಬೇಕೆಂದು ಈ ಮೂಲಕ ಕೋರುತ್ತೇನೆ.

ವರ್ಣಮಯ ಚಿತ್ರಗಳು, ವೈವಿಧ್ಯಮಯ ಲೇಖನಗಳು, ಕವನಗಳು, ಯುಗಾದಿಗಂದೇ ವಿಧವಿಧವಾದ ಹೋಳಿಗಳ ರೆಸಿಪಿಗಳನ್ನು ಹೊತ್ತು ತಂದಿರುವ ಏಪ್ರಿಲ್ ತಿಂಗಳ ಬೃಂದಾವನ ವಾಣಿಯನ್ನು ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಓದಿ, ನಿಮ್ಮ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುವಿರೆಂದು ನಂಬಿರುತ್ತೇನೆ.

ಸರ್ವಶಕ್ತನಾದ ದೇವರು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಆಶೀರ್ವದಿಸಿ, ಈ ಹೊಸ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೇ ಎಂದೆಂದಿಗೂ ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರನ್ನು ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿಡಲಿ ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ.

ನಿಮ್ಮ
ಪದ್ಮಿನಿ ಹೇಮಂತ್

KARNATAKA CULTURAL ORGANIZATION BRINDAVANA (INC) 51 N.L. USA

ಬೃಂದಾವನ ಕನ್ನಡ ಕೂಟ, ನ್ಯೂ ಜೆರ್ಸಿ

ಸಾಮಾಜಿಕ ಸೇವೆ ಸಮೀಪದ ಕನ್ನಡ ಬೃಂದಾವನ

ಸಂಭ್ರಮದ ವಸಂತೋತ್ಸವಕ್ಕೆ ಪ್ರಗತಿ ತಂಡದ ಆದರದ ಸುಸ್ವಾಗತ

ಸಂಗೀತ ಸುಧೆ

23 APRIL 2021

FRIDAY 7.30 PM

ಸುಗಮ ಸಂಗೀತ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ

ಶ್ರೀ ಬಂಟಪಲ್ಲಿ ಸುದರ್ಶನ್ (ಗಾಯನ ಮಾಡಲಿ)

ಮತ್ತು ಬೃಂದಾವನ ಪಂಡ

ಯುಗಾದಿ ಹಬ್ಬದ ಊಟ

24 APRIL 2021

SATURDAY 11.30AM ONWARDS

ADYAR ANANDA BHAVAN

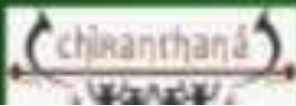
Pickup at 3 locations:

PRINCETON, SOUTH PLAINFIELD, PARSIPPANY

Please place your orders on www.brindavana.org

CHARITY

A non profit organization working with children and youth with special needs on education, life skills, arts & employment , from

ಮೌನವೆಂಬ ಸಂಗೀತ

ನರಸಿಂಹ ಮೂರ್ತಿ ನ್ಯೂ ಜೆರ್ಸಿ

ಓಗಸ್ಟ್ 29, 1952. ನ್ಯೂಯಾರ್ಕ್ ರಾಜ್ಯದ ಪುಡ್

ಸ್ಟಾಕ್ ಪಟ್ಟಣ. ಸಂಗೀತವನ್ನು ಆಸ್ವಾದಿಸಲು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಪ್ರೇಕ್ಷಕ ವರ್ಗ, ತೆರದ ವೇದಿಕೆಯ ಸುತ್ತ ನೆರೆದಿದೆ. ಕೆಲವು ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಆಗಲೇ ಆಸ್ವಾದಿಸಿ, ಮುಂದಿನ ಕೃತಿಗಾಗಿ ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಕಾದಿದ್ದಾರೆ. ಖ್ಯಾತ ಪಿಯಾನೋ ವಾದಕ ಡೇವಿಡ್ ಟ್ಯೂಡೋರ್ ಸಂಗೀತ ಸಂಯೋಜಕನ ಕೃತಿಯನ್ನು ಪ್ರಸ್ತುತ ಪಡಿಸಲು ಸಜ್ಜಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಕೃತಿಯ ಸ್ವರಗಳ (music notes) ಆರು ಪುಟಗಳು ಎದುರಿಗಿದೆ. ಸಂಗೀತ ಸಂಯೋಜಕ, ಸೂಚನೆ ಕೊಡುವುದರೊಂದಿಗೆ ಕೃತಿ ಆರಂಭವಾಯಿತು. ಟ್ಯೂಡೋರ್ ಪಿಯಾನೋ ಮುಚ್ಚಳ ತೆಗೆದ. ಆರು ಪುಟಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲ ಪುಟ ತಿರುವಿ ಹಾಕಿ, ಪಿಯಾನೋ ಮುಚ್ಚಳ ಮುಚ್ಚಿದ. ಸ್ಟಾಕ್ ವಾಚ್ ನಲ್ಲಿ ಸಮಯ ಹೊಂದಿಸಿ, ಎರಡು ಕೈ ತನ್ನ ತೊಡೆಯ ಮೇಲಿಟ್ಟು ಸುಮ್ಮನೆ ಕುಳಿತ. ಕೆಲವು ಕ್ಷಣಗಳು ಮುಗಿದವು. ಗಾಳಿಗೆ ತಮ್ಮನ್ನು ಒಡ್ಡಿಕೊಂಡು ತೊಯ್ಯಾಡುವ ಮರಗಳ ಸದ್ದು, ಕೆಲವು ಪ್ರೇಕ್ಷಕರ ಪಿಸು ಪಿಸು ಧ್ವನಿ, ಸಣ್ಣನೆ ಬೀಳಲಾರಂಭಿಸಿದ ಜಿಟಿ ಜಿಟಿ ಮಳೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯದ ನಂತರ ಕೋಪಗೊಂಡು ಕೆಲವು ಪ್ರೇಕ್ಷಕರು ಸಂಗೀತ ಸಂಯೋಜಕನನ್ನು ಶಪಿಸುತ್ತಾ, ತಮ್ಮ ಬೂಟುಗಳನ್ನು ನೆಲಕ್ಕೆ ಕುಕ್ಕುತ್ತಾ ಹೊರ ನಡೆದರು. ವೇದಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ಟ್ಯೂಡೋರ್ ಮಾತ್ರ ನಿಶ್ಚಲವಾಗಿಯೇ ಕುಳಿತಿದ್ದಾನೆ. ಮಧ್ಯೆ ಒಂದೆರಡು ಬಾರಿ ಸಂಗೀತ ಸ್ವರಗಳ ಪುಟ ತಿರುವಿ ಹಾಕಿ, ಪಿಯಾನೋ ಮುಚ್ಚಳ ತೆಗೆದು ಪುನಃ ಮುಚ್ಚಿ, ನಾಲ್ಕು ನಿಮಿಷ ಮೂವತ್ತೆ ಮೂರು ಸೆಕೆಂಡುಗಳ ಬಳಿಕ ಎದ್ದು ನಿಂತು ಪ್ರೇಕ್ಷಕರಿಗೆ ವಂದಿಸಿದ. ಅಳಿದುಳಿದ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರು ಕೃತಿಯನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿ ಕರತಾಡನ ಮಾಡಿದರು.

"4 ನಿಮಿಷ 33 ಸೆಕೆಂಡುಗಳು" ಎಂದೇ ಖ್ಯಾತವಾಗಿರುವ ಈ ಸಂಗೀತ ಕೃತಿ (ಅಥವಾ ನಿಶ್ಯಬ್ದ) ದ ಸಂಯೋಜಕನ ಹೆಸರು ಜಾನ್ ಕೇಜ್. 20 ನೆಯ ಶತಮಾನದ ಹಲವು ಖ್ಯಾತ ಅಮೆರಿಕನ್ ಸಂಗೀತ ಸಂಯೋಜಕರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನಾದ ಜಾನ್ ಕೇಜ್ ಸಂಗೀತದಲ್ಲಿ ನೂತನ ಪ್ರಯೋಗಗಳಿಗೆ ತನ್ನನ್ನು ಒಡ್ಡಿಕೊಂಡವನು. "4 ನಿಮಿಷ 33 ಸೆಕೆಂಡುಗಳು", ಅವನ 5 ವರ್ಷಗಳ ಶ್ರಮದ ಕೂಸು. ನಿಶ್ಯಬ್ದತೆಯ ಸುತ್ತ ಹೆಣೆದಿರುವ ಈ ಕಲ್ಪನೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರು ಮಾಡುವ ಶಬ್ದ, ಸುತ್ತಲಿನ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ಮೂಡುವ ಶಬ್ದದ ಹೊರತಾಗಿ ಬೇರೇನಿಲ್ಲ. ಪ್ರೇಕ್ಷಕನೇ ಇಲ್ಲಿ ಸಂಗೀತಗಾರ.

ಜನವರಿ 17, 1971. ಸ್ಯಾನ್ ಫ್ರಾನ್ಸಿಸ್ಕೊ ಕೊಲ್ಲಿ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಎರಡು ತೈಲ ನೌಕೆಗಳು ಮುಖಾಮುಖಿಯಾಗಿ ಅಪಘಾತ ಸಂಭವಿಸಿತು. ಸುಮಾರು 8.4 ಲಕ್ಷ ಗ್ಯಾಲನ್ (ಸರಿ ಸುಮಾರು 32 ಕೋಟಿ ಲೀಟರ್) ನಷ್ಟು ತೈಲ ಸಮುದ್ರದ ಪಾಲಾಯಿತು. ಇದರಿಂದಾದ ಪರಿಸರ ನಾಶದ ಕುರಿತು, ಸಮೀಪದ ಪಾಯಿಂಟ್ ರೇಯಸ್ ಸ್ಟೇಷನ್ ನಗರದ ವ್ಯಕ್ತಿಯೊಬ್ಬ ತೀರಾ ಮನನೊಂದ. ಇನ್ನೆಂದೂ ಮೋಟಾರ್ ವಾಹನಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ನಿರ್ಧಾರ ಕೈಗೊಂಡ.

ಇವನ ನಿರ್ಧಾರ ನೆರೆಹೊರೆಯವರಿಗೆ ಗೇಲಿಯ ವಿಷಯವಾಯಿತು. ತನ್ನ ನಿರ್ಧಾರದ ಹಿಂದಿರುವ ಕಾರಣವನ್ನು ವಿವರಿಸುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ಹಲವು ವಾಗ್ವಾದಗಳು ಉಂಟಾದವು. ಇದರಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಪಡೆಯಲು ಒಂದು ದಿನದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಮಾತನಾಡದಿರಲು ಈ ವ್ಯಕ್ತಿ ನಿರ್ಧರಿಸಿದ. ಆ ಒಂದು ದಿನದಲ್ಲಿ ಅವನು ಕೇವಲ ಕೇಳುಗನಾಗಿದ್ದ. ಹತ್ತು ಹಲವು ಸಾಧ್ಯತೆಗಳು

ಅವನಿಗೆ ಗೋಚರಿಸತೊಡಗಿದವು. ನಿರ್ಧಾರ ಎರಡನೇ ದಿನಕ್ಕೆ ಕಾಲಿಟ್ಟಿತು. ಒಂದು ವರ್ಷ ಕಳೆಯಿತು. ಎರಡು ವರ್ಷ ಕಳೆಯಿತು. ಸತತ 17 ವರ್ಷಗಳ ತನಕ ಮುಂದುವರೆದ ಈ ವ್ರತ 1990 ರ ಭೂಮಿ ದಿನದಂದು (earth day) ವಾಷಿಂಗ್ಟನ್ ಡಿ ಸಿ ಯಲ್ಲಿ ಕೊನೆಗೊಂಡಿತು. 17 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಈ ವ್ಯಕ್ತಿ ಅಮೇರಿಕ ಮುಖ್ಯ ಭೂಭಾಗದ 48 ರಾಜ್ಯದಲ್ಲೆಡೆ ಮಾತನಾಡದೆ ಸಂಚರಿಸಿದ್ದಲ್ಲದೇ, ದಕ್ಷಿಣ ಅಮೇರಿಕಾ ಖಂಡದಲ್ಲಿಯೂ ಮೋಟಾರ್ ವಾಹನವೇರದೇ ಸಂಚರಿಸಿದ. ವಿಷ್ಕಾನ್ಸಿನ್ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯಾಗಿ ಸೇರಿ, ತನ್ನ ವ್ರತ ನಿರ್ವಹಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾ, "ಭೂಮಿ ನಿರ್ವಹಣೆ (Land Management)" ಎಂಬ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಡಾಕ್ಟರೇಟ್ ಸಹ ಪಡೆದ ಈ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಹೆಸರು ಜಾನ್ ಫ್ರಾನ್ಸಿಸ್. ಸತತ 22 ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಜಾನ್ ಫ್ರಾನ್ಸಿಸ್ ಯಾವುದೇ ಮೋಟಾರ್ ವಾಹನದಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ.

ಮಾತು, ಮಾಹಿತಿ ಮತ್ತು ಸಂವಹನೆಯ ಸುತ್ತ ಗಿರಕಿ ಹೊಡೆಯುತ್ತಿರುವ ನಮ್ಮ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ನಿಶ್ಯಬ್ದತೆ ಅಥವಾ ಮೌನ ಎಲ್ಲೋ ಕಾಣೆಯಾಗಿದೆ ಎಂದೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಪುಡ್ ಸ್ಟಾಕ್ ಸಂಗೀತ ಸಂಜೆಯಲ್ಲಿ ಎದ್ದು ಹೊರ ನಡೆದ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರೋ ಅಥವಾ ಜಾನ್ ಫ್ರಾನ್ಸಿಸ್‌ನನ್ನು ಗೇಲಿ ಮಾಡಿದ ನೆರೆಹೊರೆಯವರೋ ಆಗಿದ್ದೇವೆಂದರೆ ಅತಿಶಯೋಕ್ತಿಯಾಗಲಾರದು. ಸುಮ್ಮನೆ ಹಾಗೆ ಕೆಲ ಕ್ಷಣ ನಿಶ್ಯಬ್ದವಾಗಿ ಯೋಚಿಸಿ ನೋಡೋಣ (ಶಬ್ದದಲ್ಲಿ ಯೋಚಿಸುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆ?). ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಭಾರ ಹೊತ್ತು, ತನ್ನ ಅಕ್ಷದ ಸುತ್ತ ಸುತ್ತುತ್ತಾ, ಸೂರ್ಯ-ಚಂದ್ರ, ಗ್ರಹ-ನಕ್ಷತ್ರಗಳ ದರ್ಶನ ಮಾಡಿಸುವ ಈ ಭೂತಾಯಿ ನಿಶ್ಯಬ್ದವಾಗಿ ತನ್ನ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ನಿರತಳು. ಅವಳ ಮೇಲೆ ಚಿತ್ತಾರ ಬಿಡಿಸಿ, ಕಣ್ಣಿಗೆ ಮುದ ನೀಡುವ ಗಿರಿ, ಪರ್ವತ ಕಂದರಗಳು, ಕೆರೆ, ಸರೋವರಗಳು ಯಾವುದೇ ಶಬ್ದ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಜಗತ್ತಿನ ಜೀವ ರಾಶಿಗಳಿಗೆ ನೆರೆ ನಾಡಿಯಂತಿರುವ ಹಲವು ನದಿಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಶಬ್ದ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ನೆಲದ ಸಾರ ಹೀರಿ ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ಅರಳಿ, ತನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಂಪನ್ನು ಸುತ್ತಲೆ ಹರಡಿ ಮುಂಜಾನೆ ಅಚ್ಚರಿ ಮೂಡಿಸುವ ಮಲ್ಲಿಗೆ ನಿಶ್ಯಬ್ದ. ಕಸವನ್ನೇ ಹೀರಿ ರಸ ನೀಡುವ ಮಾವು ಯಾವುದೇ ಸದ್ದು ಮಾಡದು. ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಅದ್ಭುತಗಳೆಲ್ಲಾ ಮೌನವಾಗಿಯೇ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗಿರುವಾಗ ನಾವು ಮಾತ್ರ ನಮ್ಮ ಶಬ್ದಗಳಿಂದ ಎಲ್ಲೋ ಕಳೆದು ಹೋಗಿದ್ದೇವೆ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ಬೇಡದ ಶಬ್ದಗಳಿಂದ ನಮ್ಮ ನಮ್ಮ ನಡುವೆಯೇ ಕಂದರ ಸೃಷ್ಟಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಹಿರೋಷಿಮಾ ನಾಗಾಸಾಕಿಯನ್ನು ನಾಶಗೈದ ಶಬ್ದವಾದರೂ ಎಂತಹದ್ದು?

ಓಂ ಎನ್ನುವ ಸುಂದರ ಬೀಜಾಕ್ಷರದಿಂದ ಅಂಕುರಿಸಿದ ಈ ಸೃಷ್ಟಿಗೂ ಮೊದಲು ಯಾವುದೇ ಶಬ್ದ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆಯೇ ಈ ಸೃಷ್ಟಿಗೊಂದು ಅಂತ್ಯ ಇರಬಹುದಾದರೆ, ಅದರ ನಂತರ ಇರುವುದು ಮೌನವೇ. ತಮ್ಮ ಧ್ಯಾನ, ಮತ್ತು ತಪಸ್ಸುಗಳಿಂದ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ವಿವಿಧ ರೀತಿಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಮಹಾನ್ ಚೇತನಗಳು ಮೊದಲು ಶರಣಾದದ್ದು ಮೌನಕ್ಕೆ. ಅಂದರೆ ಮೌನ ಧ್ಯಾನಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ತಲುಪಲು ಸೋಪಾನ. ದಿನದ ಕೆಲವು ನಿಮಿಷಗಳನ್ನು ಒಂದು ರಚನಾತ್ಮಕ ಮೌನಕ್ಕೆ ಮೀಸಲಿಡೋಣ. ಈಗಿನ ಕರೋನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇದು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಅರ್ಥಪೂರ್ಣ. ಮುಖದ ಮೇಲೆ ಮಾಸ್ಕ್ ಇರಲಿ. ಮಾಸ್ಕ್‌ನ ಹಿಂದೆ ಮಾತಿರಲಿ. ಮಾತುಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಮೌನವಿರಲಿ. ಆ ಮೌನದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿನ ಸಂಗೀತ ಕೇಳುವ ವ್ಯವಧಾನವಿರಲಿ.

ಗಳೆತನ

ಶ್ರೀ ಯೋಗೀಂದ್ರ ಭಟ್ ಉಳಿ. ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣವೃಂದಾವನ, ನ್ಯೂಜೆರ್ಸಿ.

ಮನುಷ್ಯನೆಂದಿಗೂ ಸಂಘಜೀವಿ. ಏಕಾಕಿಯಾಗಿ ಬದುಕುವುದು ಬಹುಶಃ ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಯಾರೊಂದಿಗಾದರೂ ಮಾತುಕತೆ, ಒಡನಾಟ ಇರಲೇ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ತೊರೆದ ಸನ್ಯಾಸಿಗಳಿಗೂ ಗುರುಗಳದ್ದೋ, ಶಿಷ್ಯರದ್ದೋ, ನಂಬಿಕಸ್ಥರ ಸಾಂಗತ್ಯವಂತೂ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ.

ಅಂತರಂಗದ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಬಚ್ಚಿಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮನುಷ್ಯನ ಮನಸ್ಸಿಗಂತೂ ಮುಚ್ಚಳವೇ ಇಲ್ಲವೆನ್ನಬಹುದು. ಸಂತಸವನ್ನಾಗಲೀ, ಬೇಸರವನ್ನಾಗಲೀ, ಯಾರ ಬಳಿಯಾದರೂ ಹಂಚಿಕೊಂಡಾಗಲೇ ಸಮಾಧಾನ. ಪ್ರಾಯಶಃ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಂತೂ ಎಲ್ಲರ ಮನಸ್ಸಿನ ಸ್ವಭಾವವೂ ಒಂದೇ. ಶಾಲೆಯಿಂದೋಡಿ ಬಂದು ನಡೆದುಬಿಟ್ಟವನೂ ಒಂದೇ ಉಸಿರಿನಲ್ಲಿ ಅಮ್ಮನ ಬಳಿ ಹೇಳಿ ನಿರುಮ್ಮಳವಾಗುವ ಮುಗ್ಧ ಮಗುವಿನಂತೆ.

ಸುತ್ತಲಿನವರ ಪ್ರಭಾವದ ಪ್ರಖರತೆಗೆ ಮಂಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅಥವಾ ಮತ್ತಷ್ಟು ಸ್ಪಷ್ಟಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಕೆಟ್ಟವರ ಒಡನಾಟವಿರುವವರು ದುಶ್ಚಟಗಳಿಗೆ ದಾಸರಾಗುವುದು ಖಂಡಿತ. ಸಜ್ಜನರ ಸಹವಾಸದಿಂದ ಸದ್ಗುಣಗಳ ವಿಕಾಸವಾಗುವುದೂ ನಿಶ್ಚಿತ. ಮಣ್ಣಿನ ಕೊಳೆಯನ್ನು ಮೆತ್ತಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಮಾಣಿಕ್ಯವೂ ಕಳೆಗುಂದುತ್ತದೆ. ಹೂವಿನ ಸಹವಾಸದಿಂದ ನಾರೂ ದೇವರಿಗೆ ಹಾರವಾಗುತ್ತದೆ. "ಸತ್ಯಂಗತಿಃ ಕಥಯ ಕಿಂ ನ ಕರೋತಿ ಪುಂಸಾಂ"

ಜಗತ್ತಿಗೇ 'ಮಿತ್ರ' ಸೂರ್ಯನಂತೆ! ಯಾಕೆ ಗೊತ್ತಾ? ನಾವೇಳಲಿ ಬಿಡಲಿ, ಕರೆಯಲಿ, ಕರೆಯದಿರಲಿ, ಅನುದಿನವೂ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಅವನಂತೂ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ! ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಅವನ ಹಾಜರಾತಿ. ಸರ್ವದಾ ಪರೋಪಕಾರ ನಿರತನಾದ ದಿನಕರನಿಗೆ ಒಂದಿನಿಂತೂ ಔದಾಸೀನ್ಯವಿಲ್ಲ. ಯಾರು ಗಮನಿಸದಿದ್ದರೂ ಬೇಸರವಿಲ್ಲ. ಗುರುತಿಸಿ ಗೌರವಿಸಬೇಕೆನ್ನುವ ಆಗ್ರಹವಿಲ್ಲ. ನನ್ನಿಂದ ತಾನೇ ಇವರೆಲ್ಲರ ದಿನ? ನಾನಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇವರಿಗೆಲ್ಲೆಯ

ಮನದೊಳಗಿನ ಸಂತಸವನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಲು, ಒಡಲಿನಾಳದ ವೇದನೆಗಳನ್ನು ಹೊರಹಾಕಲು, ಗೊಂದಲಗಳನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಮತ್ತು ಮುಕ್ತವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಲು ನಮ್ಮೊಡನೆ ನಂಬಿಕೆಯ ಜನರಿರಬೇಕು, ಬಂಧುಗಳು, ಮಿತ್ರರಿರಬೇಕು. ನಮ್ಮವರೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವರು, ನಂಬಿಕಸ್ಥರು ಸದಾ ನಮ್ಮ ಜೊತೆಗಿರಬೇಕು.

ಅವರು ಒಳ್ಳೆಯವರಾಗಿರಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ, ನಮ್ಮೊಡನಾಡಿಗಳ ನಡೆನುಡಿಗಳ ಪ್ರಭಾವ ನಮ್ಮ ಮೇಲೂ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುತ್ತದೆ. ಸಹಜ ಸ್ವಭಾವವೂ

ಜೀವನ? ನಾ ಬರದಿದ್ದರೆ ಇವರೇನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ನೋಡೋಣ, ಎಂದು ಕೋಳಿ ಸಾಕಿದ ಅಜ್ಜಿಯಂತೆ ದರ್ಪದಿಂದ ಒಂದು ದಿನವೂ ರಜೆ ಹಾಕಿ ಕುಳಿತವನಲ್ಲ!

ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅವನು ಬೇಕು. ಅವನಿಗೆ ಯಾರಿಂದಲೂ ಏನೂ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಆದರೂ, ಬರುವಾಗ ಅವನ ಅಬ್ಬರವಿಲ್ಲ. ಹೋಗುವಾಗಲೂ ಸದ್ದಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಶಾಂತನಾಗಿಯೇ ಬರುವ, ಶಾಂತನಾಗಿಯೇ ಹಿಂತಿರುಗುವ ಸೂರ್ಯನಿಗೆ ಸರಿಸಾಟಿಯಾದ ಮಿತ್ರ ಇಲ್ಲಿ ನಮಗಿನ್ನೊಬ್ಬನಿಲ್ಲ.

ಮಾಡಿದ ಕಾರ್ಯ ಪುಟ್ಟದಾದರೂ, ಬೆಟ್ಟದಷ್ಟು ಬೀಗುವ ನಮ್ಮಂತಹ ಕ್ಷುಲ್ಲಕ ಬುದ್ಧಿ ಅವನದಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೇ ಇರಬೇಕು, ನಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಸದಾ ಸನ್ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿರಿಸೆಂದು ಸಂಧ್ಯಾಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವನನ್ನೇ ಬೇಡುವುದು. **"ಧಿಯೋ ಯೋ ನಃ ಪ್ರಚೋದಯಾತ್"**.

ಸನ್ನಿತ್ರನೆಂದರೆ ಸೂರ್ಯನಂಥವನು. ಒಳ್ಳೆಯ ಗುಣಗಳಿಗೆ ಬೆಳಕು ಚೆಲ್ಲುವವನು. ಸದ್ಬುದ್ಧಿಗೆ ಪ್ರಚೋದಕನು. ತಪ್ಪೆಸಗದಂತೆ ತಡೆಯುವವನು. ದೌರ್ಬಲ್ಯಗಳನ್ನು ಮರೆಮಾಚಿ, ಒಳ್ಳೆಯತನವನ್ನು ಹೊರಗೆಡಹುವವನು, ಕಷ್ಟಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಕೈಬಿಡದವನು, ಅಗತ್ಯಕ್ಕೆ ನೆರವಾಗುವವನು.

**ಪಾಪಾನ್ನಿವಾರಯತಿ ಯೋಜಯತೇ ಹಿತಾಯ
ಗುಹ್ಯಾನಿ ಗೂಹತಿ ಗುಣಾನ್ ಪ್ರಕಟೀಕರೋತಿ |
ಆಪದ್ಗತಂ ಚ ನ ಜಹಾತಿ ದಧಾತಿ ಕಾಲೇ
ಸನ್ನಿತ್ರಲಕ್ಷಣಮಿದಂ ಹಿ ಪ್ರವದಂತಿ ಸಂತಾಃ||**

ಒಳ್ಳೆಯ ಗೆಳೆಯರೆಂದರೆ ವೈದ್ಯರಂತೆ. ಕಹಿ ಗುಳಿಗೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಾದರೂ ಖಾಯಿಲೆ ವಾಸಿಮಾಡಬೇಕು. ಸೂಜಿಯಿಂದ ಚುಚ್ಚಿಯಾದರೂ ಒಳಸೇರಿರುವ ಮುಳ್ಳನ್ನು ಹೊರಗೆಳೆಯಬೇಕು. ಆ ಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ನೋವು ಮಾಡಿದಂತೆ ಕಂಡರೂ ಪರಿಹಾರ ಮಾತ್ರ ಶಾಶ್ವತ. ಒತ್ತಾಯದಿಂದ ಸಿಹಿಯನ್ನು ತಿನ್ನಿಸಿದರೆ ನಾಲಿಗೆಗೆ ಕ್ಷಣಿಕ ಸುಖ. ದೇಹಕ್ಕಾಗುವ ಹಾನಿ ಮಾತ್ರ ದೀರ್ಘಕಾಲಿಕ.

ಪ್ರಾಯಶಃ ಗೆಳೆತನವೆನ್ನುವುದೂ ವಿಷಯಾಧಾರಿತ. **ಸಮಾನ-ಶೀಲ-ವ್ಯಸನೇಷು ಸಖ್ಯಂ** ಎಂಬಂತೆ ಅವರವರ ಸ್ವಭಾವಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ಇಷ್ಟಪಡುವ ವಿಚಾರ, ವಿಹಾರಗಳಲ್ಲಿ, ಸಮಾನಮನಸ್ಸರು ಜೊತೆಯಾಗುತ್ತಾರೆ. ಬಹಳಷ್ಟು ಗೆಳೆತನ ಸಭೆ-ಸಮಾರಂಭ, ಹರಟೆ, ಮಾತುಕತೆಗಳಿಗಷ್ಟೇ ಸೀಮಿತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಕಾಲದ ಪರಿಮಿತಿಗೆ ಒಳಗಾಗಿರುತ್ತದೆ. ವೈಯಕ್ತಿಕ ಬದುಕು-ಬವಣೆಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಸಮಯ, ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕಿದರಷ್ಟೇ ಭೇಟಿ, ಔಪಚಾರಿಕ ಮಾತುಕತೆಗಳು.

ನಮಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಆತ್ಮೀಯರೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ಜೊತೆಗೆ ಬದುಕು ಹಂಚಿಕೊಂಡವರು. ತಂದೆ-ತಾಯಿಗಳು. ಹೆಂಡತಿ-ಮಕ್ಕಳು. ನಮಗೇನು ಇಷ್ಟ

ಎನ್ನುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ನಮಗೆ ಯಾವುದು ಹಿತ ಎಂಬುದನ್ನು ಅರಿತವರು. ಒಟ್ಟಿಗಿದ್ದವರಿಗೆ ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಅವಕಾಶ ಅಧಿಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅವರನ್ನು ನಾವೂ ಅರಿತುಕೊಂಡರೆ ಆಪ್ತತೆ ಮತ್ತಷ್ಟು ಆಪ್ಯಾಯಮಾನವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಸಂಪತ್ತು, ಅಧಿಕಾರ ಇದ್ದವರ ಸುತ್ತ ಮಿತ್ರರು ಅಧಿಕ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿರುತ್ತಾರೆ. ಉಪಗ್ರಹಗಳಂತೆ ಸುತ್ತುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಅತ್ಯಂತ ಆತ್ಮೀಯರಂತೆ ವರ್ತಿಸುತ್ತಾರೆ. ಸುಮ್ಮನುಮ್ಮನೆ ಹೊಗಳಿ ಅಭಿಷ್ಠೀಕರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಯಾವಾಗಲೂ ಮಾತನಾಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಸಮಾನರನ್ನೋ, ಉತ್ತಮರನ್ನೋ ಕ್ಷುಲ್ಲಕ ಕಾರಣಗಳಿಗೆ ದೂರುತ್ತಾರೆ. ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ಗಮನ ಸೆಳೆಯಲು ಯತ್ನಿಸುತ್ತಾರೆ. ವಸ್ತುತಃ ಇವರೆಲ್ಲ ಸ್ವಂತ ಲಾಭಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಪ್ರಭಾವಿಗಳನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಷ್ಟೆ. ಕೇವಲ ಗುಣಗ್ರಾಹಿಗಳಾಗಿದ್ದರೆ ಏನೂ ಇಲ್ಲದವರ, ಬಡವರ ಹಿಂದೆ ಇವರು ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ? ಸ್ವಾರ್ಥಸಾಧನೆ ಬಿಟ್ಟರೆ ಇನ್ನಾವ ಆಪ್ತತೆಯೂ ಅಲ್ಲಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಹಣ, ಅಧಿಕಾರ ದೂರವಾದಾಗ ಇವರೂ ಅದೃಶ್ಯರಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ.

ಸಂಗಡಿನ ಸಾಧನೆಗೆ, ಯಶಸ್ಸಿಗೆ ಸನ್ನಿತ್ರನೆಂದಿಗೂ ಅಸೂಯೆ ಪಡುವುದಿಲ್ಲ. ಯೋಗ್ಯತೆಗೆ, ಪರಿಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಸಿಗುವ ಗೌರವವನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ ಸಂತಸಪಡುತ್ತಾನೆ. ಗೆಳೆಯನ ಯಶಸ್ಸು, ಗೌರವದಲ್ಲಿ ಪಾಲು ಕೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಸಾಧಕನ ಮಿತ್ರ ಅಥವಾ ಸಮಕಾಲೀನ ಎನ್ನುವುದು ಗೌರವ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವ ಅರ್ಹತೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಶ್ರಮಪಟ್ಟು ಓದಿ ಪದವಿ ಪಡೆದವನ ಜೊತೆಯವ ನಾನವನ ಮಿತ್ರ, ನನಗೂ ಇರಲಿ ಪ್ರಮಾಣ ಪತ್ರ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಒಪ್ಪಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನಿಗೂ ಅತ್ಯಂತ ಆಪ್ತನೆಂದರೆ ತಾನು ಮಾತ್ರ. ಯಾರ ಜೊತೆಗೂ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಲಾರದ ಗುಟ್ಟು, ಅನುಭವ ಮತ್ತು ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳು ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಾಳದಲ್ಲಿ ಅದೆಷ್ಟೋ ಇರುತ್ತವೆ. ಗೆಳೆತನವೆಂದರೆ ನಂಬಿಕೆ. ನೂರಕ್ಕೆ ನೂರು ನಂಬುವುದು ನಾವು ನಮ್ಮನ್ನು ಮಾತ್ರ. ಅದು ನಮ್ಮ ಖಾಸಗಿತನ.

ಮಿತ್ರನು ಎಷ್ಟೇ ಹತ್ತಿರದವನಾದರೂ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವಂತಿಲ್ಲ. ಎಂತಹ ಆತ್ಮೀಯರ ನಡುವೆಯೂ ನಯವಾದ ಒಂದು ಅಂತರವಿರಬೇಕು. ಕಾಲದ ಜೊತೆಗೆ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳೂ ಬದಲಾಗುತ್ತವೆ. ಸಂಬಂಧ ಇಂದು ಇದ್ದಂತೆಯೇ ನಾಳೆಗಿರದು. ಆದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ನಾವಿರಬೇಕು. ಯಾವ ನಂಬಿಕೆಯೂ ಮಿತಿಯನ್ನು ಮೀರಬಾರದು.

ನಾವು ಯಾವತ್ತಿಗೂ ನಿಸ್ಸಂದೇಹವಾಗಿ ನಂಬಬಹುದಾದ ಪರಮಮಿತ್ರ, ಪರಮಾಪ್ತನೆಂದರೆ ಪರಮಾತ್ಮನೊಬ್ಬನೇ.

ವಿಶ್ವ ಮಹಿಳಾ ದಿನಾಚರಣೆ

ಶ್ರೀವಿದ್ಯಾ ಪ್ರಶಾಂತ್, ನ್ಯೂ ಜೆರ್ಸಿ

ಬೃಂದಾವನ ಕನ್ನಡ ಕೂಟದ ಪ್ರಗತಿ ತಂಡವು,

ಮಾರ್ಚ್ 8 ರಂದು ಅಂತರ್ಜಾಲ ಮುಖೇನ ತನ್ನ ನೂತನ ಜಾಲತಾಣದ ಉದ್ಘಾಟನಾ ಸಮಾರಂಭವನ್ನು ಆಯೋಜಿಸುವುದರೊಂದಿಗೆ ವಿಶ್ವ ಮಹಿಳಾ ದಿನವನ್ನು ವಿನೂತನವಾಗಿ ಆಚರಿಸಿ ಸಂಭ್ರಮಿಸಿತು.

ಬೃಂದಾವನ ಕನ್ನಡ ಕೂಟದ ಪ್ರಸಕ್ತ ಸಾಲಿನ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಶ್ರೀಮತಿ ಪದ್ಮಿನಿ ಹೇಮಂತ್ ಅವರು ಸರ್ವಮಂಗಳಯನ್ನು ಸ್ತುತಿಸುತ್ತಾ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಚಾಲನೆ ನೀಡಿದರು. ಮುಂದೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ, "ಸ್ತ್ರೀ" ಎಂದರೆ ಶಕ್ತಿ. ಆಕೆ ಪರಿಪೂರ್ಣಳು. ಸಮಾಜದ ಹಾಗೂ ದೇಶದ ವಿಕಾಸಕ್ಕೆ ಆಕೆಯ ಪಾತ್ರ ಮಹತ್ತರವಾದುದು ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದರು.

"ಯತ್ರ ನಾಯಸ್ತು ಪೂಜ್ಯಂತೇ ರಮಂತೇ ತತ್ರ ದೇವತಾಃ" ಅಂದರೆ, ಎಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ಆದರದಿಂದ ಕಾಣಲಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಅಲ್ಲಿ ದೇವಾನುದೇವತೆಗಳಿರುತ್ತಾರೆ ಎಂಬ ಮಾತನ್ನು ಆಚರಣೆಗೆ ತರುವ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ, ಪ್ರಗತಿ ತಂಡದ ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಮಾನ್ಯ ಗಿರೀಶ್ ಹೊಂಗಲ್ ಅವರು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿದ "ಬೃಂದಾವನದ ಮಹಿಳಾ ಸಂಪತ್ತು" ಎಂಬ ವಿಡಿಯೋ ಎಲ್ಲರ ಪ್ರಶಂಸೆಗೆ ಪಾತ್ರವಾಯಿತು.

ಬೃಂದಾವನ ಕನ್ನಡ ಕೂಟದ ಸ್ಥಾಪನೆಗೆ ಕಾರಣೀಭೂತರಲ್ಲೊಬ್ಬರಾದ ಶ್ರೀಮತಿ ಉಷಾ ಪ್ರಸನ್ನ ಅವರು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ, ಮಹಿಳೆ ಎಂದರೆ ಚೈತನ್ಯ, ಆಕೆ ಅಷ್ಟಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಸ್ವರೂಪ, ಸಾಧನೆಗೆ ಸ್ಪೂರ್ತಿ, ಮನೆ ಎಂಬ ದೇಗುಲವನ್ನು ಬೆಳಗುವ ದೀಪ ಎಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳಿ, ಇಂತಹ ಪ್ರತಿಭಾವಂತ ಸ್ತ್ರೀ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಪ್ರಗತಿ ತಂಡಕ್ಕೆ ಶುಭ ಹಾರೈಸಿದರು.

ನೂತನ ಜಾಲತಾಣವನ್ನು ಉದ್ಘಾಟಿಸಿದ, ಬೃಂದಾವನ ಕನ್ನಡ ಕೂಟ - ನ್ಯೂ ಜೆರ್ಸಿಯ ಪ್ರಥಮ ಮಹಿಳಾ ಅಧ್ಯಕ್ಷೆ ಎಂಬ ಹಿರಿಮೆಗೆ ಪಾತ್ರರಾದ ಶ್ರೀಮತಿ ವಸಂತ ಶಶಿಯವರು, ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಹಿಳಾ ದಿನದ ಮಹತ್ವ ಮತ್ತು ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತಾ, ಈ ವರ್ಷದ ಅಧಿಕೃತ ವಿಷಯ (theme), "Choose to challenge" ನ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿಸಿದರು. ಪಕ್ಷಪಾತದ ವಿರುದ್ಧ ಜಾಗೃತಿ ಮೂಡಿಸುವ ಮೂಲಕ ಸ್ತ್ರೀ ಸಮಾನತೆಗಾಗಿ ಕ್ರಮ ಕೈಗೊಳ್ಳಲು ಸವಾಲು

ಹಾಕುವ ಕರೆ ಇದಾಗಿದೆ ಎಂದು ತಮ್ಮ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಿದರು. ಹೆಣ್ಣು ಪ್ರಕೃತಿಯ ಅದ್ಭುತ ಕೊಡುಗೆ. ಆಕೆ ಒಂದೇ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಮೀಸಲಿರದೆ, ಇಂದು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ, ಸಾಮಾಜಿಕ, ಆರ್ಥಿಕ, ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲೂ ತನ್ನದೇ ಆದ ಭಾಷನ್ನು ಮೂಡಿಸಿದ್ದಾಳೆ. ಇಂತಹ ಮಹಿಳಾ ಸಾಧಕರ ಕೊಡುಗೆಗಳನ್ನು ಸಂಭ್ರಮಿಸುವುದೇ ಈ ದಿನದ ಮುಖ್ಯ ಉದ್ದೇಶ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.

ವಾರದ ಮೊದಲ ಕೆಲಸದ ದಿನವಾದರೂ, ಬಿಡುವು ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಪಾಲ್ಗೊಂಡು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಮೆರುಗು ತಂದ ಎಲ್ಲಾ ನಾರೀಮಣಿಯರಿಗೂ ಹಾಗೂ ಇತರ ಸದಸ್ಯರೆಲ್ಲರಿಗೂ, ಸಂಘದ ಅಧ್ಯಕ್ಷೆ ಶ್ರೀಮತಿ ಪದ್ಮಿನಿ ಹೇಮಂತ್ ಅವರು ವಂದನಾರ್ಪಣೆಗೈದರು.

ಪ್ರಗತಿ ತಂಡದ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಅಮೃತಾ ಲಕ್ಷ್ಮೀಶನ್ ಅವರು ನೂತನ ಜಾಲತಾಣದ ಸಂಪೂರ್ಣ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ನೀಡಿದರು. ತಂಡದ ನಿರ್ದೇಶಕಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಅರ್ಚನಾ ಆಚಾರ್ಯ ಅವರು ಕೂಟದ ಮುಂದಿನ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸಿದರು.

ಅಂದ ಹಾಗೆ, ಈ ಸುಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅನಾವರಣಗೊಂಡ, ಬಹಳ ಭವ್ಯವಾಗಿ ಮೂಡಿಬಂದಿರುವ ಬೃಂದಾವನ ಜಾಲತಾಣದ ವಿಳಾಸ:

<https://www.brindavana.org>

ಯಾವುದೇ ಮಹತ್ವಪೂರ್ಣ ಯೋಜನೆಯು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕಾದರೆ ಎಲ್ಲರ ಸಹಕಾರ ಅತ್ಯಗತ್ಯ. ಅಂತೆಯೇ ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾಗಿ ರೂಪಿಸಲು ಕೈಜೋಡಿಸಿದ ಪ್ರಗತಿ ತಂಡದ ಕಾರ್ಯಕಾರಿ ಸಮಿತಿಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಸುನೀಲ್ ಹುಳಿಕೆರೆ, ಪ್ರಶಾಂತ್ ಮುರುಗೇಂದ್ರಪ್ಪ ಮತ್ತು ರಘು ರಾಯಸಂ ಇವರೆಲ್ಲರ ಶ್ರಮ ನಿಜಕ್ಕೂ ಶ್ಲಾಘನೀಯವಾದುದು.

ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವ ಮಹಿಳಾ ದಿನವನ್ನು ಬಹಳ ಅರ್ಥಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಆಚರಿಸಿದ ಬೃಂದಾವನ ಕನ್ನಡ ಕೂಟದ ಪ್ರಗತಿ ತಂಡಕ್ಕೆ ಅಭಿನಂದನೆಗಳು. ಮುಂದಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಇನ್ನಷ್ಟು ಉತ್ತಮ ಸಮಾಜಮುಖೀ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ಮೂಡಿಬರಲಿ ಎಂದು ಹಾರೈಸೋಣ.

ಚಿತ್ರ ಕೃಪೆ: ಗಿರೀಶ್ ಹೊಂಗಲ್

ವಿಶ್ವದಿನಾಚರಣೆಗೆ ಮೆರುಗು ನೀಡಿದ ಬೃಂದಾವನದ ನಕ್ಷತ್ರಗಳು

ಧ್ಯಾನಾಸಕ್ತ ಯೋಗಿಗಳು

ಹೇಮಾ ಸುನಿಲ್, ನ್ಯೂ ಜೆರ್ಸಿ

ಮುಂದಿನ ವರ್ಷ ಒಂದೊಳ್ಳೆ ಕೌಟುಂಬಿಕ

ಪ್ರವಾಸ ಮಾಡಬೇಕು, ಮಗನನ್ನು ಕರಾಟೆ ತರಬೇತಿಗೆ ಸೇರಿಸಬೇಕು ಹೀಗೆ ಹತ್ತಾರು ಯೋಚನೆಗಳು ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಭರದಿಂದ ಓಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಯಾರೋ ಬಾಗಿಲು ಬಡಿದ ಸದ್ದು! ನೋಡಿದರೆ ಕರೋನಾ ರಕ್ತಸ ಮನೆಬಾಗಿಲನ್ನು ತಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದ. ಎಲ್ಲಾ ಯೋಚನೆಗಳು ತಲೆಕೆಳಗಾಗಿ!!! ಆರೋಗ್ಯ, ರೋಗ ನಿರೋಧಕತೆ, ಮಾನಸಿಕ ಶಾಂತಿಯನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಹೇಗೆ ಎಂಬ ಹೊಸ ಯೋಚನೆ ತಲೆ ತುಂಬಾ ಸುಳಿದಾಡ ತೊಡಗಿದಾಗ ನೆನಪಾದದ್ದೇ ಯೋಗ. ಯೋಗದ ಕುರಿತು ಮೊದಲೇ ನನಗಿದ್ದ ಆಸಕ್ತಿ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು. ಯೋಗದ ಬಗ್ಗೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ಕಲಿಯುವ ಹಂಬಲ ತೀವ್ರವಾಯಿತು.

ಯೋಗ ಮತ್ತು ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಪರಿಣತರಾದ ಸತ್ಯಮೂರ್ತಿ ಹಾಗೂ ಜಗದೀಶ್ ಕಾಂತರಾಜ್ ಅವರು ಎಂಟುವಾರಗಳ ಈ ಯೋಗಶಿಬಿರವನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಟ್ಟರು. ಅವರು ತಮ್ಮ ಕೌಶಲ್ಯ ಮತ್ತು ಅನುಭವದಿಂದ ಯೋಗ ಹಾಗೂ ಧ್ಯಾನದ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಜಾಗೃತಿಯನ್ನು ಮೂಡಿಸಲು ಯಶಸ್ವಿಯಾದರು. ಅಷ್ಟಾಗ ಯೋಗದಿಂದ ಆಗುವ ಆರೋಗ್ಯ ಲಾಭಗಳು, ದಿನನಿತ್ಯ ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಸಲಿಲವಾಗಿ ಮಾಡಬಹುದಾದ ಸುಲಭ ಆಸನಗಳು ಹಾಗೂ ಧ್ಯಾನದಿಂದ ಮನಸ್ಸಿನ ಮೇಲೆ ಆಗುವ ಧನಾತ್ಮಕ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವು ಸಹಕಾರಿಯಾಯಿತು.

ಬಹುಮಂದಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರುವಂತೆ ಯೋಗ ಕೇವಲ ಆಸನವಲ್ಲ. ಇದೊಂದು ಜೀವನಶೈಲಿ. ಮನಸ್ಸು ಹಾಗೂ ದೇಹದ ಐಕ್ಯತೆಯೇ ಯೋಗ. ನಮ್ಮ ದೈನಂದಿನ ಬದುಕಿನ ಒತ್ತಡ, ಭಯ, ಅಭದ್ರತೆ, ಖರ್ಚು ವೆಚ್ಚಗಳು, ಕೆಲಸದ ಜವಾಬ್ದಾರಿಗಳು ಹೀಗೆ ನಾನಾ ವಿಧದ ಯೋಚನೆಗಳು ನಮ್ಮನ್ನು ಮಾನಸಿಕವಾಗಿ ಹಾಗೂ ಭಾವನಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಕುಗ್ಗಿಸುತ್ತವೆ. ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಸಮತೂಗಿಸಿ, ಹಸನಾದ ಜೀವನ ನಡೆಸಲು ಯೋಗಾಭ್ಯಾಸ ನಮ್ಮ ನೆರವಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ.

ಆಧುನಿಕ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ ಸಹಾಯದಿಂದ ಯುಟ್ಯೂಬ್, ಫೇಸ್ಬುಕ್ ಜಾಣತಾಲಗಳಲ್ಲಿ ಯೋಗಶಿಬಿರದ ನೇರ ಪ್ರಸಾರವನ್ನು ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಕುಳಿತು, ಕುಟುಂಬದವರೊಂದಿಗೆ ಯೋಗವನ್ನು ಕಲಿಯುವ ಸದಾವಕಾಶವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿದ ಬೃಂದಾವನ ತಂಡದ ಪ್ರಶಾಂತ್ ಮುರುಗೇಂದ್ರಪ್ಪ ಹಾಗೂ ರಘು ರಾಯಸಮ್ ಅವರಿಗೆ ಧನ್ಯವಾದಗಳು. ನಾಳೆ ನಡೆಯಲಿರುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ದಿನ ಮುಂಚಿತವಾಗಿಯೇ ಸಂಪೂರ್ಣ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಹಂಚುತ್ತಿದ್ದ ಶ್ರೀಮತಿ ಅರ್ಚನಾ ಆಚಾರ್ಯ ಅವರ ಸಂವಹನ ಶೈಲಿಯನ್ನು ಮೆಚ್ಚಲೇಬೇಕು. ಒಟ್ಟಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಒಬ್ಬ ಪಳಗಿದ ಯೋಗಿಗೆ ಅಥವಾ ಯೋಗ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ಅಂಭೆಗಾಲಿಡುತ್ತಿರುವ ಬಾಲಯೋಗಿಗಳಿಗೆ ಒಂದಲ್ಲಾ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಯೋಗಧಾರೆಯನ್ನೆರೆದ ಶಿಬಿರ ಇದಾಗಿತ್ತು ಅಂದರೆ ಅತಿಶಯೋಕ್ತಿಯಲ್ಲ. ಮುಂದಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಇದೇ ರೀತಿಯ ಆರೋಗ್ಯ ಸಂಬಂಧಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಮುಂದೆ ತರುವ ಸಿದ್ಧತೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಗತಿ ತಂಡವು ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಧನಾತ್ಮಕ ಬದಲಾವಣೆ ತರುವ ಇಂತಹ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಿಗೆ ನಾವೆಲ್ಲಾ ಕಾತರದಿಂದ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.

ಕರೋನಾ ಮಹಾಮಾರಿಯ ಕ್ಲಿಷ್ಟಕರವಾದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಬೃಂದಾವನ ಪ್ರಗತಿ ತಂಡವು ಎಲ್ಲರ ಆರೋಗ್ಯವನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಮೊಟ್ಟಮೊದಲ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಆರೋಗ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ನಡೆಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂಬ ಸುದ್ದೇಶದಿಂದ ಎಂಟು ವಾರಗಳ ಅಷ್ಟಾಗ ಯೋಗ ಶಿಬಿರವನ್ನು ಹಮ್ಮಿಕೊಂಡಿತ್ತು. ಬೃಂದಾವನ ಕನ್ನಡ ಕೂಟದ ಪ್ರಗತಿ ತಂಡದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಶ್ರೀಮತಿ ಪದ್ಮಿನಿ ಹೇಮಂತ್ ಅವರು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸ್ವಾಗತ ಕೋರುತ್ತಾ, ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಚಾಲನೆ ನೀಡಿದರು. ಬಳಿಕ, ಶ್ರೀಮತಿ ವಿಧ್ಯಾಮೂರ್ತಿಯವರು ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಬಗ್ಗೆ ಸವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದರು.

ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಾಹಿತಿಗಾಗಿ: aarogya.brindava@gmail.com ಅನ್ನು ಸಂಪರ್ಕಿಸಬಹುದು.

ಕಿರು ಪರಿಚಯ

ಶ್ರೀ ಸತ್ಯಮೂರ್ತಿ

ಮೂಲತಃ ಮೈಸೂರಿನವರಾದ ಸತ್ಯಮೂರ್ತಿಯವರಿಗೆ ಬಾಲ್ಯದಿಂದಲೇ ತಮ್ಮ ತಂದೆ ತಾಯಿಯ ಮೂಲಕ ಯೋಗ ತರಬೇತಿ ದೊರಕಿತು. ಅವರದ್ದೇ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ವ್ಯಾಯಾಮ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಡುವ ದೈನಂದಿನ ವ್ಯಾಯಾಮಗಳಿಂದ ಬೇಸತ್ತು ಅವರ ಗಮನ ಮತ್ತೆ ಅಷ್ಟಾಂಗ ಯೋಗದಡೆಗೆ ತಿರುಗಿತು. ೨೦೦೯ ರಲ್ಲಿ ಯೋಗದ ಜೊತೆಗೆ **ಹಾರ್ಟ್‌ಫುಲ್ ಮೆಡಿಟೇಶನ್** ಅಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮನ್ನು ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡರು. ೨೦೧೬ ರಲ್ಲಿ **ಹಾರ್ಟ್‌ಫುಲ್ ಮೆಡಿಟೇಶನ್** ಇದರ ಅಧಿಕೃತ ತರಬೇತುದಾರರಾಗಿ ಆಯ್ಕೆಯಾದ ಬಳಿಕ ನ್ಯೂಜೆರ್ಸಿಯ ಕ್ಲಿಂಟನ್ ನಗರದಲ್ಲಿ, **ಕ್ಲಿಂಟನ್ ಹಾರ್ಟ್‌ಫುಲ್ ಮೆಡಿಟೇಶನ್** ಆರಂಭಿಸಿ ಯೋಗ ಹಾಗೂ ಧ್ಯಾನವನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಜಗದೀಶ್ ಕಾಂತರಾಜ್

ಇವರು ಮೂಲತಃ ಬೆಂಗಳೂರಿನವರು. ಬಾಲ್ಯದಿಂದಲೇ ಯೋಗ ಹಾಗೂ ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಪರಿಚಯಿಸಲ್ಪಟ್ಟು, ತಮ್ಮ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿದರು. ೨೦೧೨ ರಲ್ಲಿ **ಹಾರ್ಟ್‌ಫುಲ್ ಮೆಡಿಟೇಶನ್** ಇದರ ಅಧಿಕೃತ ತರಬೇತುದಾರರಾಗಿ ಆಯ್ಕೆಯಾದ, ಬಳಿಕ ತಮ್ಮ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ಯೋಗಾಸಕ್ತರಿಗೆ ಯೋಗ ಮತ್ತು ಧ್ಯಾನದ ತರಬೇತಿ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಹೋಗಿ ಬನ್ನಿ ಭಟ್ಟರೇ

ನರಸಿಂಹ ಮೂರ್ತಿ, ನ್ಯೂ ಜೆರ್ಸಿ

ಶ್ರೀ ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾರಾಯಣ ದೇವಸ್ಥಾನ ಶಿವಮೊಗ್ಗದ ಪುರಾತನ ದೇವಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು. ತುಂಗೇಯ ದಡದಲ್ಲಿರುವ ಈ ದೇವಸ್ಥಾನ, ನಗರದ ಪಶ್ಚಿಮಕ್ಕಿರುವ ದೊಡ್ಡ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ನಲ್ಲಿ ಬೀದಿಯ ಹೆಸರು ಬರೆಯುವಾಗ ಇದನ್ನು ಬಿ. ಬಿ. ಸ್ಟೀಟ್ (B. B. Street) ಎಂದು ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಈ ಅಂಗ್ಲ ಹೆಸರನ್ನು ತಮಾಷೆಗಾಗಿ “ಬಡ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಬೀದಿ” ಎಂದೂ ಹೇಳುವುದುಂಟು. ತಮಾಷೆ ಎನಿಸಿದರೂ, ಇತ್ತೀಚಿನ ಹಲವು ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ಈ ಬೀದಿ ಮತ್ತು ದೇವಸ್ಥಾನದ ಪರಿಸರ ಇದ್ದಿದ್ದು ಹೀಗೆಯೇ!!

ತಾಯಿ ಮೂಕಾಂಬಿಕೆಯವರ ಹೆಗಲ ಮೇಲೆ ಐದು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸಾಕಿ, ಬೆಳೆಸಿ, ದಡ ಮುಟ್ಟಿಸುವ ಭಾರ ಬಿತ್ತು. ಕಡು ಬಡತನವನ್ನೇ ಕುಟುಂಬ ಹೊದ್ದು ಮಲಗಿತು. ಮೂಕಾಂಬಿಕೆ ಅವರಿವರ ಮನೆಯ ಚಾಕರಿ ಮಾಡಿ, ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸಾಕಿದರು.

ಕಳೆದ ತಿಂಗಳು ನಿಧನರಾದ ಕನ್ನಡದ ಕವಿ ಎನ್. ಎಸ್. ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾರಾಯಣ ಭಟ್ಟರ ಬಾಲ್ಯಜೀವನ ತೆರೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಹೀಗೆ. ದೇವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಗಮಕ ವಾಚನಕ್ಕೆ ತಪ್ಪದೆ ಹಾಜರಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಭಟ್ಟರಿಗೆ, ಅದರ ಮೂಲಕ ಕುಮಾರವ್ಯಾಸನ ಕಾವ್ಯದ ಪರಿಚಯವಾಯಿತು.

ಉಡುಪಿ ಜಿಲ್ಲೆಯ ನೆಲ್ಯಾಡಿ ಗ್ರಾಮದ ಶಿವರಾಮ ಭಟ್ಟರು ಶೃಂಗೇರಿಯ ಪಾಠಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ವೇದಾಧ್ಯಯನ ಮುಗಿಸಿದರು. ಪತ್ನಿ ಮೂಕಾಂಬಿಕೆ ಜೊತೆ ಜೀವನೋಪಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಹಲವು ಉರುಗಳನ್ನು ಸುತ್ತಿ, ಕೊನೆಗೆ ಬಂದು ನೆಲೆಸಿದ್ದು ಶಿವಮೊಗ್ಗದ ದೊಡ್ಡ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಬೀದಿಯ ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾರಾಯಣ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ. ನಾಲ್ಕು ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳ ನಂತರ ಹುಟ್ಟಿದ ಗಂಡುಮಗುವಿಗೆ “ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾರಾಯಣ” ಎಂದೇ ಹೆಸರಿಟ್ಟರು. ಮಗುವಿಗೆ ಒಂದೂವರೆ ವರ್ಷವಾದಾಗ ಶಿವರಾಮ ಭಟ್ಟರು ಇಹಲೋಕ ತ್ಯಜಿಸಿದರು.

ಸಮೀಪದ ಭೀಮೇಶ್ವರ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ಸಂಪಿಗೆ ಹೂವು ಕದ್ದು ಕುಯ್ಯುವಾಗ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದರು. ಇವರನ್ನು ಹಿಡಿದ ಕೇಶವ ಘನಪಾರಿಗಳು ನಂತರ ಇವರಿಗೆ ಸಂಸ್ಕೃತ ಪಾಠ ಮಾಡಿದರು. ಘನಪಾರಿಗಳ ಮೂಲಕ ಭಟ್ಟರಿಗೆ ಕಾಳಿದಾಸನ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಪರಿಚಯವಾಯಿತು. ಹೀಗೆ, ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ಕುಮಾರವ್ಯಾಸ ಮತ್ತು ಕಾಳಿದಾಸನ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಪ್ರಭಾವ ಭಟ್ಟರ ಮೇಲೆ ಆಯಿತು. ಶಾಲಾ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಕವನ ವಾಚನ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಭಟ್ಟರಿಗೆ ಕುವೆಂಪು, ಜಿ, ಎಸ್. ಎಸ್ ಅವರ ಕವನ ಲೋಕದ ಬಾಗಿಲು

ತೆರೆದುಕೊಂಡಿತು. ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಮುಂದೆ ಅವರ ಒಲವು ಸಾಹಿತ್ಯದ ಕಡೆ ತಿರುಗಿತು. ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಕಟಾಕ್ಷವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ, ಸರಸ್ವತಿಯ ಕೃಪೆ ಭಟ್ಟರನ್ನು ಕಾಪಾಡಿತು. ಶಿವಮೊಗ್ಗದಲ್ಲಿ Intermediate ಮುಗಿಸಿದ ಭಟ್ಟರು, ಮುಂದಿನ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಮೈಸೂರಿಗೆ ರೈಲು ಹತ್ತಿದರು. ಟಿಕೆಟ್ ಇಲ್ಲದೆ ಪ್ರಯಾಣಿಸಿದರು.

ತ. ಸು. ಶಾಮರಾವ್, ಡಿ. ಎಲ್. ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್, ಎಸ್. ವಿ. ಪರಮೇಶ್ವರ ಭಟ್ಟ, ತಿ. ನಂ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯ ಮುಂತಾದವರ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ವಾರಾನ್ಸ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಓದಿದ ಭಟ್ಟರು, ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಬಿ.ಎ ಮತ್ತು ಎಂ. ಎ ಪದವಿಗಳನ್ನು ಪ್ರಥಮ rank ನಲ್ಲಿ ಮುಗಿಸಿದರು. ಪದವಿಯ ನಂತರ ಬೆಂಗಳೂರು ಸೇರಿದ ಭಟ್ಟರು, ಕೆಲಕಾಲ ಆಚಾರ್ಯ ಪಾಠಶಾಲಾ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಉಪನ್ಯಾಸಕರಾಗಿದ್ದರು. ನಂತರ ಬೆಂಗಳೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದಲ್ಲಿ ಉಪನ್ಯಾಸಕರಾಗಿ ಸೇರಿ, ವಿವಿಧ ಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿ, ಕೊನೆಗೆ ಕನ್ನಡ ವಿಭಾಗದ ಡೀನ್ ಆಗಿ ನಿವೃತ್ತಿ ಹೊಂದಿದರು. ಭಟ್ಟರು ಬೆಂಗಳೂರು ಸೇರಿದರೂ ತಮ್ಮ ತಾಯಿಯಷ್ಟೇ ಶಿವಮೊಗ್ಗವನ್ನೂ ಪ್ರೀತಿಸಿದರು.

ನವ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕೃಷಿಯನ್ನು ಆರಂಭಿಸಿದ ಎನ್. ಎಸ್. ಎಲ್. ಸುಮಾರು ಎಂಟು ಕವನ ಸಂಕಲನಗಳನ್ನು ಹೊರತಂದರು. ನಂತರ ಅವರ ಒಲವು ನವೋದಯ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಭಾವಗೀತೆಯ ಪ್ರಾಕಾರದಡೆ ತಿರುಗಿತು. ಭಾವಗೀತೆಯ "ನಿಯತ ಲಯ" ಹಾಡಲು ಹೆಚ್ಚು ಸುಲಭವಾಗಿದ್ದು, ಸಾಹಿತ್ಯ ಹೆಚ್ಚು ಜನರನ್ನು ತಲುಪಬಲ್ಲದು ಎನ್ನುವುದು ಭಟ್ಟರ ದೃಢವಾದ ನಂಬಿಕೆಯಾಗಿತ್ತು. ಸಾಹಿತ್ಯ ವಿಮರ್ಶಕರ ಕಟು ಟೀಕೆಗಳ ನಡುವೆಯೂ ಭಟ್ಟರು ತಮ್ಮ ನಂಬಿಕೆ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳದೆಯೇ, ಭಾವಗೀತೆಯ ಪ್ರಾಕಾರದಲ್ಲಿಯೇ ಮುಂದುವರೆದರು. ನವ್ಯದ ಮೂಲಕ ಭಟ್ಟರು ಕವಿ ಎನಿಸಿಕೊಂಡರೆ, ತಾವು ಬರೆದ 450 ಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಭಾವಗೀತೆಗಳ ಮೂಲಕ "ಜನಪ್ರಿಯ ಕವಿ" ಎನಿಸಿಕೊಂಡರು.

ವಿಮರ್ಶಾ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಭಟ್ಟರು ತಮ್ಮನ್ನು ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡರು. ಸುಮಾರು ಎಂಟು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಸತತವಾಗಿ ಪ್ರಜಾವಾಣಿ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಅಂಕಣವೊಂದರಲ್ಲಿ ಪುಸ್ತಕಗಳ ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಿದರು. ಅನುವಾದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಾಕಾರದಲ್ಲಿಯೂ ಕೈಯಾಡಿಸಿದ ಭಟ್ಟರು ಶೇಕ್ಸ್‌ಪಿಯರ್ ನ 100 ಸಾನ್‌ಟ್ಯುಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಅನುವಾದಿಸಿದರು. ಡಬ್ಲ್ಯೂ. ಬಿ. ಯೇಟ್ಸ್ ಮತ್ತು ಟಿ. ಎಸ್. ಎಲಿಯಟ್ ಕವಿಗಳ ಹಲವಾರು ಕವಿತೆಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ತಂದರು. ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ ಹಲವು ಶಿಶು ಗೀತೆಗಳನ್ನು ಬರೆದ ಭಟ್ಟರು "ಜನಪ್ರಿಯ ಶಿಶು ಸಾಹಿತಿ" ಎನಿಸಿಕೊಂಡರು.

ರಮಣ ಮಹರ್ಷಿಗಳ ಕುರಿತು, "ಅರುಣಾಚಲ ಆತ್ಮಜ್ಯೋತಿ ರಮಣ ಮಹರ್ಷಿ" ಎನ್ನುವ ಕೃತಿಯೊಂದನ್ನು ಬರೆದರು. ಹಲವು ಬಾರಿ ಅಮೇರಿಕ ಯಾತ್ರೆ ಕೈಗೊಂಡು, ನ್ಯೂ ಜೆರ್ಸಿಯೂ ಸೇರಿದಂತೆ ಇಲ್ಲಿನ ಹಲವು ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕುರಿತು ಕಾರ್ಯಾಗಾರ, ಉಪನ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಟ್ಟರು.

ಶಿಶುನಾಳ ಶರೀಫರ ಗೀತೆಗಳು ಇಂದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಪರಿಚಿತ. ಶರೀಫರ ತತ್ವ ಪದಗಳನ್ನು ಮನೆಮನೆಗೆ ತಲುಪಿಸಿದ ಕೀರ್ತಿ ಎನ್. ಎಸ್. ಎಲ್ ಅವರಿಗೆ ಸಲ್ಲುತ್ತದೆ. ಹೈಸ್ಕೂಲ್ ನಲ್ಲಿ ಓದುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ಸಮಾರಂಭವೊಂದರಲ್ಲಿ ಆ. ನ. ಕೃ ಅವರಿಂದ ಶರೀಫರ ಕುರಿತು ಕೇಳಿದ ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾರಾಯಣ ಭಟ್ಟರಿಗೆ ಮುಂದೆ ಶರೀಫರ ಕುರಿತು ಉತ್ಸಾಹ ಬೆಳೆಯಿತು. ನಾಡಿನ ಮೂಲೆ ಮೂಲೆ ತಿರುಗಿ, ಶರೀಫರ ಪದಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದರು. ಸಿ. ಅಶ್ವತ್ಥ, ಶಿವಮೊಗ್ಗ ಸುಬ್ಬಣ್ಣ ಮುಂತಾದವರ ಕಂಠಸಿರಿಯಲ್ಲಿ ಮುಂದೆ ಈ ತತ್ವ ಪದಗಳು ಜನರ ಕಿವಿಯನ್ನು ತಲುಪಿದವು. ಕೇವಲ ಶಿಶುನಾಳ ಗ್ರಾಮಕ್ಕಷ್ಟೇ ಸೀಮಿತನಾಗಿದ್ದ ಶರೀಫ ನಾಡಿನ ಮೂಲೆ ಮೂಲೆ ತಲುಪಿದ. ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾರಾಯಣ ಭಟ್ಟರು "ಶರೀಫ ಭಟ್ಟ" ಎನಿಸಿಕೊಂಡರು.

ಕನ್ನಡದ ಬಗ್ಗೆ ಅಪಾರ ಅಭಿಮಾನ ಹೊಂದಿದ್ದ ಭಟ್ಟರನ್ನು ಹಲವಾರು ಪ್ರಶಸ್ತಿಗಳು ಅರಸಿ ಬಂದವು. ಕೇಂದ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ ಪ್ರಶಸ್ತಿ, ಶಿವರಾಮ ಕಾರಂತ ಪ್ರಶಸ್ತಿ, ಮಾಸ್ತಿ ಪ್ರಶಸ್ತಿ, ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರದ ರಾಜ್ಯೋತ್ಸವ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಸೇರಿದಂತೆ ಹಲವಾರು ಪ್ರಶಸ್ತಿಗಳು ಅವರಿಗೆ ಸಂದವು. ಕನ್ನಡ ವಿಮರ್ಶಾ ಲೋಕ ಅವರನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಟುವಾಗಿಯೇ ಕಂಡಿತು ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಅವರು ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮ್ಮೇಳನದ ಅಧ್ಯಕ್ಷಗಿರಿ ಅಲಂಕರಿಸದೇ ಇರಲು, ಇದೂ ಒಂದು ಕಾರಣವಿರಬಹುದು.

ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮ್ಮೇಳನಗಳ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಹಲವಾರು ಸಾಹಿತಿಗಳು ನಮ್ಮ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿ ಉಳಿದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನವ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯದ ವಿರುದ್ಧ ಈಜಿ, ತಮ್ಮ ಭಾವಗೀತೆಗಳ ಮೂಲಕ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಮನೆ ಮನೆಗೆ ತಲುಪಿಸಿ, ಶರೀಫರ ತತ್ವ ಪದಗಳನ್ನು ನಾಡಿನಾದ್ಯಂತ ಪಸರಿಸಿ, 84 ವರ್ಷಗಳ ತುಂಬು ಜೀವನ ನಡೆಸಿ ಇಹ ಲೋಕ ತ್ಯಜಿಸಿದ ಭಟ್ಟರು ಸದಾ ನಮ್ಮ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಹೋಗಿ ಬನ್ನಿ ಭಟ್ಟರೇ !!!

ಕಸಬುದಾರಿಕೆ ಎಂಬ ಜಾಣ್ಮೆ

ಸತೀಶ್ ಹೊಸನಗರ, ನ್ಯೂ ಜೆರ್ಸಿ

ಕಸಬುದಾರಿಕೆ (professionalism) ಎಂದರೆ ಹೆಚ್ಚು ಜನರಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗೋದಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನೇ ಪ್ರೊಫೆಶನಲಿಸಮ್ ಎಂದರೆ ಅರ್ಥವಾದೀತು. ನಾವು ನಮ್ಮ ದಿನನಿತ್ಯದ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅದಷ್ಟೋ ಕಸಬುದಾರರನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿರುತ್ತೇವಲ್ಲ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಕೊಡುವವರಿಂದ ಹಿಡಿದು ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುವ ಎಲ್ಲ ಮಹನೀಯರು, ಮಹಿಳೆಯರು ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ರೀತಿಯಿಂದ ಕಸಬುದಾರರೇ. ಅವರನ್ನು, ಸುಲಭವಾಗಿ ಅವರದೇ ಆದ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಅಥವಾ ದೊಡ್ಡ ಕಾರ್ಯಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಣಾತರೆಂದೂ, ಆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಶಿಕ್ಷಣ ಮತ್ತು ತರಬೇತಿಯನ್ನು ಪಡೆದವರೆಂದೂ, ಅವರನ್ನು ನಂಬಿ ಆಯಾ ಕೆಲಸವನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಡಬಹುದೆಂದೂ ಯೋಚಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಈ ರೀತಿಯ ಕಸಬುದಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವಚ್ಛತಾ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಹಿಡಿದು, ಬೈನ್ ಸರ್ಜನ್ ಮತ್ತು ರಾಕೆಟ್ ಸೈಂಟಿಸ್ಟ್‌ವರೆಗೆ ಎಲ್ಲರೂ ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಸಬುದಾರರೇ.

ಅಮೇರಿಕದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕಸಬುದಾರರಿಗೆ ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್ ರೇಟ್ ಇರುತ್ತದೆ. ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಸೋರುತ್ತಿರುವ ಲೀಕ್ ಅನ್ನು ರಿಪೇರಿ ಮಾಡುವ ಪ್ಲಂಬರುಗಳಿಗೆ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಬಾಗಿಲು ತಟ್ಟಿ, ಕೆಲಸವೇನು ಎಂದು ನೋಡಲು ಇಷ್ಟು, ನಂತರ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮುಗಿಸಿಕೊಡಲು ಇಷ್ಟು, ಹಣವನ್ನು ತರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಕಾರಿನ ಆಯಿಲ್ ಮತ್ತು ಫಿಲ್ಟರ್‌ನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುವ ಮೆಕ್ಯಾನಿಕ್‌ಗಳ ಬಿಲ್ ಅನ್ನು ನೋಡಿದರೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಪಾರ್ಟ್ಸ್ ಮತ್ತು ಲೇಬರ್‌ಗಳ ಬೇರೆಯೇ ಆದ ಚಾರ್ಜ್ ಇರುತ್ತದೆ. ಲಾಯರ್ (ಅಟಾರ್ನಿ) ಗಳದ್ದು ಇದೇ ರೀತಿಯ ಲೆಕ್ಕ: ರಿಯಲ್ ಎಸ್ಟೇಟ್ ಇರಲಿ, ಇಮಿಗ್ರೇಷನ್ ಇರಲಿ, ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಯಾವುದೇ ಕೆಲಸವಿರಲಿ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಗಂಟೆಯ ಲೆಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಬಿಲ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಇನ್ನು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಇಂತಿಷ್ಟು ಎಂದು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಬಗೆಯ ಪ್ರೊಫೆಷನಲ್‌ಗಳನ್ನು ಅವಲೋಕಿಸಿದರೆ ಕೆಲವರದ್ದು ದಿನಗೂಲಿಯ ಲೆಕ್ಕ, ಇನ್ನು ಕೆಲವರದ್ದು ಗಂಟೆಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಇಂತಿಷ್ಟು ಎಂಬ ಲೆಕ್ಕ, ಇನ್ನು ಕೆಲವರದು ನೀವು ಎಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ಅಥವಾ ದಿನವಾದರೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ, ಈ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಇಂತಿಷ್ಟು ಕೂಲಿ ಎಂಬ ಲೆಕ್ಕ. ಹೀಗೆ ಅನೇಕ ರೀತಿಯ ಕಸಬುದಾರರು ಮತ್ತು ಅವರು ಬಿಲ್ ಮಾಡುವ ವಿಧಾನವನ್ನು ನಾವು ನೋಡಬಹುದು.

ಈ ಕೆಲಸಗಳ ಕಾರ್ಯ ವೈಖರಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವರದ್ದು ಅವರವರದೇ ಆದ ಆಫೀಸು ಇರುತ್ತದೆ. ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ಇತರರ ಆಫೀಸಿಗೆ ಹೋಗಿ ದುಡಿಯುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಮನೆಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಅವರವರ ಸರ್ವಿಸುಗಳನ್ನು ತಲುಪಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ಕಸಬುದಾರರ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ನಾನಾ ವಿಧಗಳಿವೆಯೋ ಹಾಗೆಯೇ ಅವರ ಕಾರ್ಯದ ವಿಸ್ತಾರಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ

ಅವರ "ಆಫೀಸ್" ಸಹ ಬದಲಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಒಂದು ವರ್ಷದಿಂದ ಅಮೇರಿಕದಲ್ಲಿ ಟೆಕ್ನಾಲಜಿಯನ್ನು ಆಧರಿಸಿದ ಎಷ್ಟೋ ಕೆಲಸಗಾರರು, ಕರೋನಾ ವೈರಸ್‌ನ ದೆಸೆಯಿಂದ, ಮನೆಯಿಂದಲೇ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ, ಹೆಚ್ಚಿನ ಟೆಕ್ನಾಲಜಿ ಕೆಲಸಗಾರರೂ ಆಫೀಸಿನ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದು ಸಾಮಾನ್ಯ.

ಕಳೆದ ಒಂದು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಸೋಷಿಯಲ್ ಮೀಡಿಯಾ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಮೆಸೇಜುಗಳಿಂದ ಅದರ ಬಳಕೆಯ ಪರಿ ಉಲ್ಬಣಗೊಂಡಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಒಂದು ವರ್ಷದ ಹಿಂದೆ ನಾವೆಲ್ಲ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಲಾಕ್‌ಡೌನ್ ಆಗಿದ್ದುಕೊಂಡು ವಿಶ್ವದ ಇತರ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಏನೇನಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ನೆರವಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದು, ಇದೇ ಸೋಷಿಯಲ್ ಮೀಡಿಯಾದ ಸಾಧನಗಳೇ. ಅದರ ಮುಂದುವರಿದ ಭಾಗವಾಗಿ ಮಾಹಿತಿಯ ಜೊತೆಜೊತೆಗೆ ಮನರಂಜನೆಯನ್ನೂ ನಮ್ಮ ಮನೆಯ ಒಳಗೆ ತಲುಪಿದ್ದೂ ಈ ಸೋಷಿಯಲ್ ಮೀಡಿಯಾ ಮುಖಾಂತರವೇ. ನ್ಯೂಸ್ ಪೋರ್ಟಲ್‌ಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ನಾವು ಅನೇಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸೋಷಿಯಲ್ ಮೀಡಿಯಾವನ್ನು ನಂಬಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಅದು ನಮಗೆಲ್ಲ ಸಿಕ್ಕ ದೊಡ್ಡ ವರವೆಂದೇ ಭಾವಿಸಬಹುದು. ಅದನ್ನು ನಮ್ಮ ಕಮ್ಯೂನಿಕೇಷನ್‌ನಿಂದ ಹಿಡಿದು ನಮ್ಮ ಮನರಂಜನೆ, ಫ್ಯಾಮಿಲಿಗಳ ನಡುವೆ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಆಗು-ಹೋಗುಗಳನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೆಂದೇ ಹೇಳಬಹುದು.

ಆದರೆ, ಯಾವುದೇ ಸಾಧನವನ್ನಾಗಲೀ, ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನಾಗಲೀ ಅತಿಯಾಗಿ ಬಳಸಿದ ಉದಾಹರಣೆಗಳು ಎಲ್ಲ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ದೊರೆಯುತ್ತವೆ, ಇಂದಿಗೂ ಸಹ ಅದೇನು ಹೊರತಲ್ಲ. ಒಂದು ವರ್ಷದಿಂದ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಕುಳಿತು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಅನೇಕ ಕಸಬುದಾರರನ್ನು ಕುರಿತು ಅದಷ್ಟೋ ಜೋಕುಗಳೂ ಸಹ ಹೊರಗೆ ಬರುತ್ತವೆ. "ನೀವು ಬೆಳಿಗ್ಗೆಯಿಂದ ಸಂಜೆವರೆಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಕುಳಿತಿರಲ್ಲ, ನಿಮ್ಮ ಆನ್‌ಲೈನ್ ಮೀಟಿಂಗುಗಳ ನಡುವೆ ಒಂದಿಷ್ಟು ತರಕಾರಿ ಹೆಚ್ಚಿ ಕೊಡಿ". ಹೀಗೆ, ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಕುಳಿತು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ನಮ್ಮಂತಹ ಕಸಬುದಾರರಿಗೆ ಯಾವುದು ಆಫೀಸಿನ ಕೆಲಸ, ಯಾವುದು ವೈಯಕ್ತಿಕ ಕೆಲಸ ಎಂಬುದರ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ತಿಳಿಯದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ನಮ್ಮ ಪರಸ್ಪರ ಸಂವಹನ ಅಥವಾ ಸಂಪರ್ಕಗಳು (interactions) ಒಂದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಳವಡಿಕೆಗೊಂಡಿವೆ. ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವ, ಮನೆಯಿಂದಲೇ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಅನೇಕ ಟೆಕ್ನಿಗಳು ದಿನದುದ್ದಕ್ಕೂ ಸಾಮಾಜಿಕ ತಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಮುಳುಗೇಳುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಫೇಸ್‌ಬುಕ್ ಪೇಜುಗಳು ಅಪ್‌ಡೇಟ್ ಆಗುವುದರಿಂದ ಹಿಡಿದು, ಅವರಿಂದ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಸಂದೇಶಗಳು ಬರುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತವೆ. ಈ ಖಾಯಿಲೆ ಉತ್ತರ ಅಮೇರಿಕದ ಕಸಬುದಾರರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸೀಮಿತವಾಗಿರದೇ ವಿಶ್ವದೆಲ್ಲೆಡೆಯ ಕೆಲಸಗಾರರಿಗೂ ಹರಡಿದೆ ಎಂದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು.

ನಾವೆಷ್ಟು ಸೋಷಿಯಲ್ ಮೀಡಿಯಾ ಕಂಟೆಂಟ್ ಅನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುತ್ತೇವೆ/ತಯಾರಿಸುತ್ತೇವೆ ಮತ್ತು ನಾವೆಷ್ಟು ಆ ರೀತಿಯ ಕಂಟೆಂಟ್‌ಗಳನ್ನು ದಿನದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಬಳಸುತ್ತೇವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅವಲೋಕಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ತಮ್ಮ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳ ನಡುವೆ ಆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಮಯವನ್ನು ವ್ಯಯಿಸುವ ಆರೋಪ ಇಂದು ನಿನ್ನೆಯದಲ್ಲ. ಈ ಕಂಪ್ಯೂಟರ್, ಸೋಷಿಯಲ್ ಮೀಡಿಯಾಗಳು ಇಲ್ಲದ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಈ ರೀತಿಯ ಅಪವಾದಗಳಿದ್ದವು. ಆದರೆ, ಈ ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಬಗ್ಗು ನೋಡಬಹುದು. ಹಾಗೆಯೇ ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾಗಿ ನಿರೂಪಿಸಲೂಬಹುದು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಒಂಬತ್ತರಿಂದ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಹನ್ನೆರಡರವರೆಗಿನ ಮೂರು ಗಂಟೆಗಳ ಕಾಲ ಒಂದು ಆಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಯುವಕ/ಯುವತಿ, ತಮ್ಮ ಕೆಲಸದ ನಡುವೆ ಸುಮಾರು ಐವತ್ತು ಮೆಸೇಜುಗಳನ್ನು ಕಳಿಸಿರುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ನಂಬುತ್ತೀರಾ? ಹಾಗಿದ್ದ ಮೇಲೆ ಆ ಐವತ್ತು ಮೆಸೇಜುಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುವ, ಅದನ್ನು ಅರಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ, ಅದನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಮಯವನ್ನು ಈ ಕಸಬುದಾರರ ಗಂಟೆ ಕೂಲಿಯ ಸಂಬಳದಲ್ಲಿ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದರೆ ಅದನ್ನು ನೀವು ಒಪ್ಪುತ್ತೀರೇನು? ಹಾಗೆಯೇ, ನಿಮ್ಮ ಕಾರಿನ ಬ್ರೇಕ್ ಅನ್ನು ಸರಿ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಮೆಕ್ಯಾನಿಕ್ ಅಥವಾ ನಿಮ್ಮ ರಿಯಲ್ ಎಸ್ಟೇಟ್ ಕಾನ್ಟ್ರಾಕ್ಟ್‌ಅನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುತ್ತಿರುವ ಲಾಯರ್, ಅಥವಾ ನಿಮ್ಮ ಆರೋಗ್ಯವನ್ನು ಕಾಪಾಡಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುವ ಈ ಎಲ್ಲ ಕಸಬುದಾರರೂ ಅವರ ಬಿಲ್‌ನ ಜೊತೆಗೆ, ಕೆಲಸದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸೋಷಿಯಲ್ ಮೀಡಿಯಾವನ್ನು ಬಳಸಿದ್ದಕ್ಕೆ ಸರ್ಚಾರ್ಜ್ ಅನ್ನು ಹೇರಿದರೆ ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೇ?

ನಾವು ಆಫೀಸಿನ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರುತ್ತೇವೆ ಎಂದುಕೊಳ್ಳಿ, ನಮ್ಮ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಾವು ಸೋಷಿಯಲ್ ಮೀಡಿಯಾದಲ್ಲಿ ಬಳಸುವ ಒಂದೊಂದು ನಿಮಿಷವೂ ಅದನ್ನು ಎಷ್ಟು ಜನ ನೋಡುತ್ತಾರೆ ಅದನ್ನು ಹೇಗೆ ಬಳಸುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದರ ಮೇಲೆ ಅದರ ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಲೇ ಹೋಗುತ್ತದೆ.

ಈ ಕಸಬುದಾರಿಕೆಯನ್ನು ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಜಾಣರ ಕೆಲಸವೆಂದೇ ಹೇಳಬಹುದು. ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಮತ್ತು ತರಬೇತಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಜೀವನವನ್ನೇ ಸವೆಸಿರುತ್ತೇವಲ್ಲ, ಅದೇನು ಸುಲಭವೇ? ಆದರೆ, ನೀವು ನಿಮ್ಮ ನಿಮ್ಮ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ್ದಾಗ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ "ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಹೇಗೆ?" ಎನ್ನುವ ತರಾವರಿ ಆಲೋಚನೆಗಳು ಬರುತ್ತವಲ್ಲ ಅವಕ್ಕೆಲ್ಲ ಕಡಿವಾಣ ಹಾಕಲೇ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಮುಂದಿನ ಸಾರಿ ನೀವು ಆಫೀಸಿನ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ್ದಾಗ, ನಿಮ್ಮ ಮನದಲ್ಲಿ ಈ ಕೆಳಗಿನ ಆಲೋಚನೆಗಳು ಬರಬಹುದು:

- ◆ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರವನ್ನು ನಿರ್ಮೂಲನ ಮಾಡುವುದು ಹೇಗೆ?
- ◆ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಆಡಳಿತದಿಂದ ಆದ ಅನುಕೂಲ/ಅನಾನುಕೂಲಗಳೇನು?
- ◆ "ಈ ಸಲ ಕಪ್ ನಮ್ಮೇ", ಎನ್ನುವುದು ಈ ಸಲ ನಿಜವಾಗುತ್ತದೆಯೇ?
- ◆ ಅಮೇರಿಕದಲ್ಲಿ ಟೆಕ್ ಕೆಲಸಗಾರರಿಗೆ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಸುಲಭವಾಗಿ ವೀಸಾ ಸಿಗುತ್ತದೆಯೇ?
- ◆ ಮುಂದಿನ ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟ್/ಪ್ರೆಮ್ ಮಿನಿಸ್ಟರ್ ಯಾರಾಗಬಹುದು?

- ◆ ಈ ಕೆಳಗಿನ ಪಞ್ಚಲ್ ಸಾಲ್ವ್ ಮಾಡಿ, ಈ ಪದಗಳಿಗೆ "ಣ" ಅಕ್ಷರದಿಂದ ಕೊನೆಯಾಗುವ ಪದವನ್ನು ಉತ್ತರವನ್ನಾಗಿ ಕೊಡಿ. ... ಇತ್ಯಾದಿ
ಈ ರೀತಿಯ ಯಾವುದೇ ಆಲೋಚನೆಗಳು ಬಂದರೂ, ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ನಿಮಗೆ ನೀವೇ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳಿ:
- ◆ ನನ್ನ ಕಸ್ತಮರ್ಸ್ ಯಾರು?
- ◆ ನನ್ನ ಕೆಲಸವನ್ನು ಆಧರಿಸಿ ಎಷ್ಟು ಕೈ/ಬಾಯಿಗಳು ನೆಲೆ ನಿಂತಿವೆ, ಕೆಲಸ ಹೋದರೆ ಏನು ಮಾಡಲಿ?
- ◆ ನನ್ನ ಕೆಲಸವನ್ನು ನನಗಿಂತ ಚೆನ್ನಾಗಿ, ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾಗಿ ಮಾಡಲು ಎಷ್ಟು ಜನರು ಕಾಯ್ದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ?
- ◆ ನಾನು ಗಂಟೆಗೆ ಇಷ್ಟು ಎಂದು ನನ್ನ ಟೈಮ್‌ಶೀಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಬಿಲ್ ಮಾಡುತ್ತೇನೆಲ್ಲ, ಅದರಲ್ಲಿ ಸೋಷಿಯಲ್ ಮೀಡಿಯಾದ ಬಳಕೆಯ ನಿಮಿಷ/ಗಂಟೆಗಳನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿ ನನಗೆ ಸಂಬಳ ಕೊಟ್ಟರೆ ಹೇಗಿರುತ್ತದೆ?
- ◆ ಒಂದು ವೇಳೆ ನನ್ನ ಬಾಸ್ ನನ್ನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿಯೇ ಕುಳಿತಿದ್ದರೆ, ನಾನು ಇದೇ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ವಾಟ್ಸಾಪ್ ಮೆಸೇಜುಗಳನ್ನು ದಿನದುದ್ದಕ್ಕೂ ಕಳಿಸುತ್ತಿರುತ್ತೇನೆಯೇ?

ಇನ್ನು ಕೆಲವರಿಗೆ, ಪ್ರತಿದಿನಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಇಂತಿಷ್ಟು ಮೆಸೇಜುಗಳನ್ನು (ಒಂದು ಗುಂಪಿನಿಂದ ಮತ್ತೊಂದಕ್ಕೆ) ಫಾರ್ವರ್ಡ್ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ತಿಂದ ಅನ್ನ ಜೀರ್ಣವಾಗದು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿಯೂ ಇಂತವರು ಒಂದಿಷ್ಟು ಜನರಿದ್ದೇ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಗುಂಪುಗಳಲ್ಲಿ ಮುಂಜಾನೆ ಒಂಬತ್ತರ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಒಂದಿಷ್ಟು ಕ್ವಿಜ್/ಪಞ್ಚಲ್‌ಗಳು ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆಯುವುದನ್ನು ನೋಡಬಹುದು. ಇದೇನು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಧಕ್ಷತೆಯ ಪರಮಾವಧಿಯೋ ಅಥವಾ ನಮಗೆ ಅಂಟಿದ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಮಾನಸಿಕ ರೋಗವೋ ಎಂದು ಅನುಮಾನ ಹುಟ್ಟುತ್ತದೆ. ನಾವು ಈ ರೀತಿಯ ಸಮಯವನ್ನು ಫೋಲು ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಅದೇ ಸಮಯವನ್ನು ಮತ್ತಾವುದೋ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಳಸುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದಷ್ಟೇ ನಿರೂಪಣೆ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯ. ನಮಗೆಲ್ಲರಿಗೂ ಅಷ್ಟೊಂದು ಕನ್ನಡ ಮೋಹವಿದ್ದರೆ, ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯಲೋಕದಲ್ಲಿ ಆಗಬೇಕಾದ ಅನೇಕ ಕಾರ್ಯಗಳು, ಅನುವಾದಗಳು, ಸಂಗ್ರಹಗಳು ಕೆಲಸಗಾರರಿಲ್ಲದೇ ಹಾಗೇ

ನೆನೆಗುದಿಗೆ ಬಿದ್ದಿವೆ. ಈ ರೀತಿಯ ವಾಲಂಟಿಯರ್ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಲು ಯಾರಾದರೂ ರಡಿ ಇದ್ದಾರೆಯೇ ಎಂದು ಕೇಳಿ ನೋಡಿ. ಎಷ್ಟು ಕೈಗಳು ಮೇಲೇಳಬಹುದು!?

ನಾನೇನೋ ನನ್ನ ಬಿಡುವಿನ ಒಂದು ಭಾನುವಾರದ ಮುಂಜಾನೆ ಈ ಲೇಖನವನ್ನು ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಆಫೀಸಿನ ಕೆಲಸಗಳ ನಡುವೆ ಈ ರೀತಿ ಬರೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಸಮಯ ಸಿಗುವುದಿರಲಿ, ಹೀಗೆ ಆಲೋಚಿಸಲೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗದಂತೆ ಅನೇಕ ತೊಂದರೆಗಳಿರುತ್ತವೆ. Hopefully, ಈ ಲೇಖನವನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಆಫೀಸಿನ ಕೆಲಸದ ನಡುವೆ ಓದದೇ ಇದ್ದರೆ ಸಾಕು! ಈ ಲೇಖನ ಕೂಡ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ time waster ಎಂದೇ ಬಿಂಬಿತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಹಲವಾರು ಟೆಕ್ನಿಕ್‌ಗಳ ಎದೆಯನ್ನು ಛಿದ್ರಗೊಳಿಸಿ ನೋಡುವ ಕೌತುಕ ಮತ್ತು ಆಶಯ ಈ ಲೇಖನಕ್ಕಿದ್ದರೂ, ಇದು ಹೇಗೆ ಹುಟ್ಟಿದೆಯೋ ಅಷ್ಟೇ ಬೇಗ ಮೂಲೆಗುಂಪಾಗುತ್ತದೆ.

ನಮ್ಮ ನಮ್ಮ ಕೆಲಸವನ್ನು ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾಗಿ ಮಾಡಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಹೆಸರನ್ನು ಗಳಿಸುವುದು ಜಾಣತನವಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರಪಂಚದ ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯ ಕಸಬುದಾರರಲ್ಲಿ ಟೆಕ್ ಕೆಲಸಗಾರರ ಕಷ್ಟ ಒಂದಲ್ಲ ಎರಡಲ್ಲ... ದಿನದಿನೇ ಬದಲಾಗುವ ಟೆಕ್ನಾಲಜಿಗಳು, ಪ್ರತೀ ವರ್ಷ ಕಾಲೇಜುಗಳಿಂದ ಹೊರಬರುವ ಮಿಲಿಯನ್ ಗಟ್ಟಲೆ ಕಾಂಪಿಟಿಟರುಗಳು, ಸದಾ ಬದಲಾಗುವ ರಿಕ್ವೈರ್‌ಮೆಂಟುಗಳು, ದಿನಕ್ಕೆ ಹನ್ನೆರಡು ಗಂಟೆ ದುಡಿಸಿ ಕೇವಲ ಎಂಟೇ ಗಂಟೆಗಳ ಸಂಬಳ ಕೊಡುವ ರಕ್ತ ಪಿಪಾಸು ಕಂಪನಿಗಳು, ಹೀಗೆ ಒಂದಲ್ಲ, ಎರಡಲ್ಲ, ಅನೇಕ ತೊಂದರೆಗಳು. ಟೆಕ್ ಕೆಲಸಗಾರರು ಕ್ವಾರ್ಟರ್‌ನಿಂದ ಕ್ವಾರ್ಟರ್‌ಗೆ ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ಸದಾ ಪೋಷಿಸಿಕೊಂಡು ತಮ್ಮತನವನ್ನು ಪ್ರೂವ್ ಮಾಡುತ್ತಲೇ ಇರಬೇಕು.

ನಮ್ಮ ದಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪವೇ ವ್ಯತ್ಯಯವಾದರೂ ಅದನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಲು ಅನೇಕರು ಕಾದು ನಿಂತಿರುವ ಟೆಕ್ನಾಲಜಿ ಕಾರ್ಯಕ್ಷೇತ್ರವೆಂಬ ರಣಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಟೆಕ್ನಿಕ್‌ಗಳು ಅದು ಹೇಗೆ ದಿನದುದ್ದಕ್ಕೂ ಸೋಷಿಯಲ್ ಮೀಡಿಯಾದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ತಲ್ಲೀನರಾಗಿಸಿಕೊಂಡು, ಜೊತೆಗೆ ತಮ್ಮ ಕೆಲಸವನ್ನೂ ತೂಗಿಸಿಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ಕುಟುಂಬಗಳನ್ನು ಸಾಕುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿದಾಗ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ!

ಈ ರೀತಿಯ ಕಸಬುದಾರಿಕೆ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಜಾಣ್ಮೆಯಲ್ಲದೇ ಇನ್ನೇನು? ನಾವು ಟೆಕ್ನಾಲಜಿ ಕೆಲಸಗಾರರು (ಟೆಕ್ನಿಕ್‌ಗಳು) ಹತ್ತು ತಲೆಯ ರಾವಣನನ್ನೂ ಮೀರಿಸಬಲ್ಲೆವು. ನಮ್ಮ ನಮ್ಮ ತಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಸಮಯಕ್ಕೆ, ಎಂಥ ಅವಧಾನಿಗಳನ್ನೂ ಮೀರಿ, ಹಲವಾರು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸಂಸ್ಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲೆವು. ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಸಮತೋಲನ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ದುಡಿದು, ದಿನವಿಡೀ ಏರ್‌ಕಂಡೀಷನ್ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತೂ ಬೆವರುವ ಟೆಕ್ನಿಕ್‌ಗಳನ್ನು ಆ ದೇವರೇ ಕಾಪಾಡಬೇಕು.

ಹದಿಹರೆಯ

ಮುದದಿಂದಲಿ ಹದಗೊಳುತಿವೆ
ಹದಿಹರೆಯದ ಹಂಬಲಗಳು

ಹಸಿಯಾಗಿ ಹುದುಗಿದ್ದ
ಹತ್ತಲವು ಬಯಕೆಗಳು
ಅಂಜಿಕೆಯ ಪಂಜರದಿ
ಬಿಗಿದಿಟ್ಟ ಭಾವಗಳು

ಬಿಸಿ ಮನಸಿನ ಪಿಸು ಮಾತು
ತುಸು ನಗುವಿನ ಹುಸಿ ಕೋಪ
ಹರಿಯುತ್ತಿವೆ ಸರಿಗಮಗಳು
ಯಾವನದ ಸ್ವರ ಶ್ರುತಿಗಳು

ತನು ಕಣಿವೆ ಕುಡಿ ಮೇಲಣ
ಎಳೆಬಳ್ಳಿಯ ತೆಳುಲತೆಗಳು
ಹೆಣೆಯುತ್ತಿವೆ ಅರಿವಿಲ್ಲದೆ
ಹೊಳಮನದ ಹೂಗೊಂಚಲು

ಕಂಪಿಸುವ ಕಾಮನೆಗಳು
ಕಲ್ಪನೆಯ ಕನಸಾಗಿ
ಹಂಬಲಗಳು ಹರಡುತ್ತಿವೆ
ಹೊಸ ತುಡಿತವು ಮಿಡಿಯುತ್ತಿವೆ

ಮೊಗ್ಗೊಳಗಿನ ಹೂದಳಗಳು
ಗೂಡೊಳಗಿನ ಭ್ರಮರಗಳು
ಬಿರಿಯುತ್ತಿವೆ ಪಟಿಸುತ್ತಿವೆ
ಬಿಡುಗಡೆಯ ಬಯಸುತ್ತಿವೆ

ತೆರೆಮರೆಯ ತಳಮಳಗಳು
ತಳದಲ್ಲಿನ ತಲ್ಲಣಗಳು
ತೆರೆಮೇಲಣ ಏರಿಳಿಯುತ್ತ
ತಟ ಸೇರಲು ತುಡಿಯುತ್ತಿವೆ

ಚಂಚಲತೆಯ ಗಡಿಯಾಚೆ
ಅಚಲತೆಯ ಗುಡಿಯಲ್ಲಿನ
ಭ್ರಮೆಯಾಚಿನ ನವದೀವಿಗೆ
ಬೆಳಕಾಗಲಿ ಯುವದಾರಿಗೆ

~ ರಂಗ ಕಮಲ (ವಿಷ್ಣು)

ಅರೇಬಿಯಾದ ಅದ್ಭುತ ದ್ವೀಪ

ಸಿರಿ ಹುಲಿಕಲ್

ಸೌದಿ ಅರೇಬಿಯಾದ ನೈರುತ್ಯ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ

ಜಝನ್(Jizan,pronounced as jazan) ಎನ್ನುವ ಊರಿಂದ. ಆ ಊರಿನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಒಂದಷ್ಟು ಹವಳ ದ್ವೀಪಗಳಿವೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಫರಸನ್ ದ್ವೀಪವೂ ಒಂದು. ಈ ದ್ವೀಪದ ಸುತ್ತ ಕೆಂಪು ಸಮುದ್ರವಿದೆ. ಇಲ್ಲಿಗೆ ಜಝನ್ ನಿಂದ ಫೆರಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗಬೇಕು. ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ವಾಹನಗಳನ್ನೂ ಕೊಂಡೊಯ್ಯುವ ಫೆರಿಯಾದ್ದರಿಂದ, ನಾವುಗಳು (ನಾಲ್ಕು ಕುಟುಂಬದವರು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದೆವು) ನಮಗೂ ನಮ್ಮ ವಾಹನಕ್ಕೂ ಟಿಕೆಟ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೆವು. ತೆಗೆದುಕೊಂಡೆವು ಅಂದರೆ, ದುಡ್ಡೇನು ಇಲ್ಲ. ಟಿಕೆಟ್ ದರವನ್ನು ಸರ್ಕಾರವೇ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಸರಕಾರಿ ಬಸ್ಸುಗಳ ಹಾಗೆ ಮನ ಬಂದ ಹಾಗೆ ನುಗ್ಗುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಅದರಲ್ಲಿ ಕೂರಲು ಇರುವ ಜಾಗದಷ್ಟು ಟಿಕೆಟ್ ಕೊಟ್ಟು ಕೌಂಟರ್ ಮುಚ್ಚುತ್ತಾರೆ. ಅರೆಬಿಕ್ ಬರದಿದ್ದರೆ ಕಷ್ಟ. ನಾವು ಗೈಡ್ ಒಬ್ಬರನ್ನು ಗುರುತು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರಿಂದ ಅವರೇ ಟಿಕೆಟ್ ಕೊಡಿಸಿ, ಫೆರಿಯಲ್ಲಿ ಹೊರಡುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಫರಸನ್ ತಲುಪಿ ಹೊಟೆಲಿನಲ್ಲಿ ಚೆಕ್-ಇನ್ ಮಾಡಿ ಹೊರಬಂದಾಗ ಅಲ್ಲಿನ ಗೈಡ್ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಗೈಡ್ ಹೆಸರು ಅಬು ಮುಹನ್ನದ್. ಅರೆಬಿಕ್ ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ಭಾಷೆ ಬರದು. ನಮಗೋ ಗೊತ್ತಿರುವುದು ಹರುಕು-ಮುರುಕು ಅರೆಬಿಕ್. ಅವನೋ ಉದ್ದುದ್ದ ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ನಮಗೋ ಒಂದು ಪದ ಅಲ್ಲಿ-ಇಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ಗೊಂದಲಗಳ ನಡುವೆಯೇ "ಯಲ್ಲ ಯಲ್ಲ" ಎಂದು ಹೊರಡಿಸಿಯೇ ಬಿಟ್ಟ.

ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಡಿಸಿ ಒಂದು ಸ್ಪೀಡ್‌ಬೋಟ್ ನಲ್ಲಿ ಎರಡು ಮನೆಯವರನ್ನೂ, ಇನ್ನೊಂದು ಸ್ಪೀಡ್‌ಬೋಟ್ ನಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದರಡು ಮನೆಯವರನ್ನು ಕೂರಿಸಿ "ಯಲ್ಲ ಯಲ್ಲ" ಎಂದು ಕೈ ಬೀಸಿ ಇನ್ನೆಲ್ಲಿಗೋ ಹೊರಟೇ ಹೋದ. ಇವನೇನು ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲೋ ಕೂರಿಸಿ, ಎಲ್ಲೋ ಹೋಗೇ ಬಿಟ್ಟನಲ್ಲ ಎಂದುಕೊಳ್ಳುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ, ಮಕ್ಕಳು ಖುಷಿಯಿಂದ ಕೂಗತೊಡಗಿದರು. ಒಂದಷ್ಟು ಪೆಲಿಕನ್ ಹಕ್ಕಿಗಳು ನಿರ್ಭಯವಾಗಿ ಸ್ಪೀಡ್ ಬೋಟ್ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಹಾರಿಬಂದವು. ಬೋಟ್ ಓಡಿಸುತ್ತಿದ್ದವ ಇಷ್ಟತ್ತು ವರ್ಷದ ಹುಡುಗ. ಜೊತೆಗೆ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಅವನ ಸ್ನೇಹಿತ. ಇವರು, ರಿಯಾನ್ (ನೆರೆ ಮನೆಯವರ ಐದರ ಹುಡುಗ) ಮತ್ತು ಅಚಿಂತ್ಯನನ್ನು (ನನ್ನ ಐದು ವರ್ಷದ ಮಗ) ಕರೆದು ಬೇಯ್ಸ್ ಮೀನುಗಳನ್ನು ಇಬ್ಬರ ಕೈಗೂ ಇಟ್ಟು, ಪಕ್ಷಿಗಳ ಕಡೆ ಎಸೆಯಿರಿ ಎಂದು ತೋರಿಸಿದ. ಇವರಿಬ್ಬರಿಗೂ ಅದಷ್ಟು ಖುಷಿಯಾಯಿತೆಂದರೆ ಅವನ ಬಳಿ ಮತ್ತೂ ಮತ್ತೂ ಮೀನುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಪಡೆಯತೊಡಗಿದರು. ಪೆಲಿಕನ್ ಪಕ್ಷಿಗಳು ಇವರು ಎಲ್ಲಿ ಎಸೆದರೂ ಹಾರಿ ಮೀನನ್ನು ಹಿಡಿದು ನುಂಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಈ ಮಕ್ಕಳು ಮೀನು ಎಸೆಯುವುದು ನಿಲ್ಲುವಂತೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಅವನಿಗೂ ಸಾಕಾಗಿ. ಮೀನುಗಳು ಮುಗಿದು ಹೋಯ್ತೆಂದು ಕೈ ಆಡಿಸಿದ. ಸ್ಪೀಡ್‌ಬೋಟಿನಲ್ಲಿ ಮ್ಯಾಂಗ್ರೋವ್ ಕಾಡುಗಳ ಹತ್ತಿರ ಕರೆದೊಯ್ದು ಪೆಲಿಕನ್ ಹಕ್ಕಿಗಳ ಗೂಡು, ಮರಿಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿದರು. ಮರಿಗಳೆಂದರೆ ನನ್ನ

ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಗುಬ್ಬಿಚ್ಚಿ, ಕೋಳಿ, ಬಾತುಗಳ ಮರಿಗಳ ಥರ ಪುಟ್ಟ ಮರಿಗಳು ಎಂದಿತ್ತು. ಇಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಮರಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಆಶ್ಚರ್ಯ! ಇವುಗಳು ಮರಿಗಳಲ್ಲವೇನೋ ಎಂದು ಅನುಮಾನವಾಯಿತು. ಒಂದು ಬೇಯ್ಸ್ ಮೀನನ್ನು ಪಡೆದು ಪಕ್ಷಿಯ ಬಳಿ ಎಸೆದೆ. ಅದು ತನ್ನ ಉದ್ದ ಕೊಕ್ಕನ್ನು ಬಡಿಯಿತೇ ವಿನಃ ಎಸೆದ ಮೀನಿನ ಕಡೆ ಹಾರಲಿಲ್ಲ. ಮೀನು ನೀರೊಳಗೆ ಬಿತ್ತು. ಬೋಟ್ ಓಡಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಹುಡುಗ "ಮಮ್ಮ" ಎಂದು ಒಂದು ಪದವನ್ನು ಹೇಳಿ ಊಟ ತಂದು ಕೊಡುತ್ತದೆ ಎಂದು ಅಭಿನಯಿಸಿ ತೋರಿಸಿದ. ಅಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಮರಿಗಳು! ಅಲ್ಲಿಂದ ಹತ್ತಿರದ ಮತ್ತೊಂದು ಪುಟಾಣಿ ದ್ವೀಪಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಇಳಿಯಿರಿ ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಈಜಾಡಿ ಎಂದು ಕೈ ಕಾಲು ಬೀಸಿ ತೋರಿಸಿದರು. ಶುಭ್ರ ತಿಳಿ ನೀಲಿ ಬಣ್ಣದ ಜಲ, ಬಿಳಿ ನುಣುಪು ಮರಳು, ಸ್ವಿಮ್‌ಪಿಂಗ್ ಸೂಟ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬನ್ನಿ ಎಂದು ಹೇಳಲೇ ಇಲ್ಲವಲ್ಲ ಈ ಗೈಡು ಎಂದು ಅವನನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ಶಪಿಸಿದೆ. ಅಚಿಂತ್ಯನ ಇನ್ನೊಂದು ಜೊತೆ ಬಟ್ಟೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಇರುವುದರಿಂದ ಅವನೂ, ಅವನ ಅಪ್ಪನೂ, ಜೊತೆಗೆ ಬಂದಿದ್ದ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತೆಯರ ಮನೆಯವರಲ್ಲ ನೀರಿಗಿಳಿದರು. ಇವರುಗಳ ಒಂದಷ್ಟು ಫೋಟೋಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು, ಸುತ್ತ-ಮುತ್ತ ಏನೇನಿದೆ ಎಂದು ನೋಡೋಣವೆಂದು ಹತ್ತಿದರೆ, ಅಲ್ಲಿ ಬರಿಗಾಲಲ್ಲಿ ಕಾಲಿಡಲೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದಷ್ಟು ಒಣಗಿದ ಹವಳ ದಂಡೆ. ಹವಳ ದಂಡೆ ಎಂದರೆ ನಾವು ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿ ಓದಿದ ಕೆಂಪು ಹವಳಗಳಲ್ಲ. ಒಣಗಿಹೋದ ಮಣ್ಣಿನ ಬಣ್ಣದ ಜೀವವಿಲ್ಲದ ಚೂಪು ಆಯುಧಗಳು. ಎಷ್ಟು ಚೂಪಾಗಿದ್ದವೆಂದರೆ, ಬರಿಗಾಲಲ್ಲಿ ಶಂಖ ಹುಡುಕಲು ಹೋದ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತೆಯ ಪಾದವೆಲ್ಲಾ ತೂತಾಗಿ ನಡೆಯಲಾರದಷ್ಟು ಪೆಟ್ಟಾಗಿ ಹೋಯಿತು.

ಅಲ್ಲೊಂದೆರಡು ಘಂಟೆಗಳ ಕಾಲ ಕಳೆದು ವಾಪಸ್ಸು ಹೊರಟಾಗ ಮಕ್ಕಳು ನೀರೊಳಗೆ ಹೋಗಿ ಬಗೆಬಗೆಯ ಶಂಖ, ಹಸಿರು ಬಣ್ಣದ ಚಪ್ಪಟೆ ಕಲ್ಲು(ಹವಳ?) ಇನ್ನೂ ಏನೇನೋ ಒಟ್ಟು ಮಾಡಿದ್ದರು. ಹೊರಗಿದ್ದ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತೆ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಒಣಗಿದ ಶಂಖವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಗುಡ್ಡೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಇವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸ್ಪೀಡ್‌ಬೋಟ್ ನಲ್ಲಿರಿಸಿ ವಾಪಸ್ಸು ಹೊರಟಾಗ, ಬೋಟ್ ಓಡಿಸುತ್ತೀರ ಎಂದು ಆ ಬೋಟ್ ನಡೆಸುವವ ಅಭಿನಯಿಸಿ ತೋರಿಸಿದ. ನಾನು ಸಿಕ್ಕಿದ್ದೇ ಛಾನ್ಸ್ ಎಂದು ಹೋಗಿ ಹೇಳಿಸಿಕೊಂಡೆ. ಇದನ್ನು ಕಂಡ ಕೃಷ್ಣನಿಗೆ ಝಂಘಾ ಬಲವೇ ಉಡುಗಿ ಹೋಯಿತು. ದಮ್ಮಯ್ಯಾ ಬೇಡವೆಂದು ಕೈ ಮುಗಿದ. ನನಗೆ ಒಂದು ಕಡೆ ನಗು, ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಓಡಿಸಬೇಕೆಂಬ ಹಠ. ಇವನ protest ಮಧ್ಯೆಯೇ ಓಡಿಸಲು ಶುರು ಮಾಡಿದೆ. ಇವನು dramatic ಆಗಿ ಎದೆ ಉಜ್ಜಿಕೊಳ್ಳುವುದು, ಹೆದರಿಕೊಂಡಂತೆ ಮಾಡುವುದು ಎಲ್ಲಾ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಎದುರಿನ ಸಮುದ್ರ ಮತ್ತು ನಾನು ಚಲಾಯಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಬೋಟ್ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ, ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಮರೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಿತು. ಬೋಟ್ ಓಡಿಸಲು ಹೇಳಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ ಹುಡುಗ

ನನಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಬೋಟ್ ಓಡಿಸುವ ಹಿಡಿತ ಬಂದಿದೆ ಎಂದು ಖಾತ್ರಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ತನ್ನ ಪಾಡಿಗೆ ತಾನು ದೂರ ಹೋಗಿ ಕುಳಿತ. ಆಗಾಗ ಎಡಕ್ಕೆ ಬಲಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿಸು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ, ಹದಿನೈದು ಇಪ್ಪತ್ತು ನಿಮಿಷದ ನಂತರ ಸಮಾಧಾನವಾಗಿ ಅವನಿಗೆ ಬಾಪ್ಪಾ ಎಂದು ಕರೆದ. ಹೋಗುವಾಗ ಒಂದಷ್ಟು ಹೊತ್ತಾದ ಮೇಲೆ ಕೃಷ್ಣ ಮತ್ತು ರವಿ(ನರೆ ಮನೆಯವರು) ಬೋಟ್ ಓಡಿಸಿದರು. ಡಾಕಿಂಗ್ ಸ್ಟೇಷನ್ ನಲ್ಲಿ ಇಳಿಯುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಅಬು ಮುಹನ್ನದ್ ಮತ್ತೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿದ್ದ.

ಇರುವುದರಲ್ಲೇ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚು ಅರೆಬಿಕ್ ತಿಳಿದಿದ್ದ ಇಬ್ಬರು ಸ್ನೇಹಿತರು ರಾತ್ರಿಗೆ ಲೋಕಲ್ ಕ್ಯೂಸಿನ್ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡು ಎಂದೂ, ನಮ್ಮ ಕಡೆ ತೋರಿಸಿ ವೆಜಿಟೇರಿಯನ್ ಉಟವೂ ಇರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅವನಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಲೆಂದು ಒಂದಷ್ಟು ಚಿತ್ರಗಳನ್ನೂ ತೋರಿಸಿದರು. ನಾವು ಹೋಟೆಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಎಲ್ಲರೂ ಒಂದಷ್ಟು ಸುಧಾರಿಸಿಕೊಂಡು, ತಯಾರಾಗಿ ಅವನು ಕಳುಹಿಸಿದ್ದ ಲೋಕೇಷನ್ ಕಡೆಗೆ ಹೊರಟೆವು. ಸಮುದ್ರದ ಮುಂದೆ ಒಂದಷ್ಟು ದೂರದಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಪೆಟ್ ಹಾಸಿ, ಒರಗಿಕೊಳ್ಳಲು ದಿಂಬುಗಳನ್ನಿಟ್ಟು, ಆ ತುದಿಯಿಂದ ಈ ತುದಿಯವರೆಗೆ ಏನೇನೋ ತರಾವರಿ ಖಾದ್ಯಗಳನ್ನ ಇಟ್ಟಿದ್ದ. ನಮ್ಮನ್ನು ಕರೆದು ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಎರಡು ಮೂರು ಪಾತ್ರೆಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿ, ನಿಮಗೆ ಎನ್ನುವಂತೆ ಕೈ ಆಡಿಸಿದ. ಏನು ಮಾಡಿದ್ದಾನೋ ಎಂದು ನೋಡಿದರೆ, ಒಂದು ಹೆಡಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿದ ಸೌತೆಕಾಯಿ, ಒಂದು ರಾಶಿ ಕ್ಯಾಪ್ಸಿಕ್ಮ್, ಕ್ಯಾರಟ್!! ನಮ್ಮ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ನಗಬೇಕೋ ಅಳಬೇಕೋ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಇವನಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಲೆಂದು ಒಂದಷ್ಟು ತರಕಾರಿ ಚಿತ್ರ ತೋರಿಸಿದ್ದರಂತೆ. ಇವನು ನಮಗೆ ಆ ತರಕಾರಿಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿ ತಂದಿದ್ದಾನೆ. ಇಷ್ಟು ವರ್ಷ ಇಲ್ಲಿ ಇದ್ದೂ, ಇಲ್ಲಿನ ಭಾಷೆ ಕಲಿಯದೆ ಇದ್ದುದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಶಾಸ್ತ್ರಿಯಾಯಿತು ಅಂದುಕೊಂಡೆ.

ಮೊಸರು, ಹಮ್ಮನ್ ಮತ್ತು ಅರೆಬಿಕ್ ಬ್ರೆಡ್ ತಿಂದು, ಹೇಗೋ ಸಂಬಾಳಿಸಿ, ನಾನು, ಕೃಷ್ಣ ಸಮುದ್ರದ ಹತ್ತಿರ ಹೋದೆವು. ರಾತ್ರಿಯ ದೂರದ ಬೀದಿ ಬದಿಯ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಸಮುದ್ರ ಪ್ರಶಾಂತವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಒಂದೆರಡು ಮೀನುಗಳು ಹಾರಿ ಹಾರಿ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಜಿಮ್ಮಾಸ್ಕಿಕ್ ಮಾಡಿದವು. ಸಾವಿರಾರು ಪುಟ್ಟ ಪುಟ್ಟ ಶಂಖದ ಹುಳುಗಳು ನಿಧಾನವಾಗಿ ನಿರಾತಂಕದಿಂದ ಓಡಾಡುತ್ತಿದ್ದವು.

ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಾಗಿ ಉಟ ಮುಗಿಸಿ, ಎಲ್ಲರೂ ನಾವು ನಿಂತಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದರು. ಅಡುಗೆ ಮಾಡಿದವನ ಹೆಸರು ಅಬು ಅಲಿ ಎಂದು ತಿಳಿಯಿತು. ಅವನು ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ಇನ್ನೂ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಪೆಟ್, ದಿಂಬುಗಳನ್ನಿಟ್ಟು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದ. ತಾನೂ, ತನ್ನ ಮಗನೂ ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯ ನೃತ್ಯ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು, ಹಿಂದಿನ ರಾಜನ ಮುಂದೆ ಜನರ್ದ ರಿಯಾ ಹಬ್ಬದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಡ್ಯಾನ್ಸ್ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆಂದೂ ಹೇಳಿದ. ನಾವು, ನಮಗೂ ಮಾಡಿ ತೋರಿಸು ಎಂದು ಹುರಿದುಂಬಿಸಿದೆವು. ನಾವು ಕೇಳುವುದು ಹೆಚ್ಚೋ ಅವನು ಮಾಡುವುದು ಹೆಚ್ಚೋ ಎನ್ನುವಂತೆ, ಸುಮಾರು ಎಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷದ ಅಬು ಅಲಿ ಹಾಡುತ್ತಾ ಕುಣಿಯತೊಡಗಿದ. ಅಬು ಅಲಿ ಮೂಲತಃ ಬೆಸ್ತ. ನಾಳೆ ನಿಮ್ಮನ್ನ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಮೀನು ಹಿಡಿಯಲು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ನಮ್ಮ ಮುಂದಿನ ದಿನದ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳೇನೆಂದು ಹೇಳಿದ. ಈ ಮೀನು ಹಿಡಿಯುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟೇನು ಆಸಕ್ತಿ ಇರಲಿಲ್ಲವಾದರೂ, ಮತ್ತೆ ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ಯೋಚನೆಯೇ ಖುಷಿ ಉಂಟು ಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು.

ಹೋಟೆಲ್ಲಿಗೆ ವಾಪಸ್ಸು ಬಂದು ಮಲಗಿ ಮಾರನೆಯ ದಿನ ತಿಂಡಿ ತಿಂದು, ಗೈಡ್ ನ ಆಗಮನಕ್ಕೆ ಕಾದು ನಿಂತಿದ್ದೆವು. ತನ್ನ ಗಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದ ಅಬು ಮುಹನ್ನದ್ ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ತಾನೇ ರಾಕು-ರೀಕಾಗಿ ಕೌಬಾಯ್ ರೀತಿ ತಯಾರಾಗಿ ನಿಂತಿದ್ದ. ಹಿಂದಿನ ದಿನ ಇವನೊಡನೆ ನಮ್ಮನ್ನ ನೋಡಿದ್ದ ಹೋಟೆಲಿನ ಬೆಂಗಾಲಿ ಕೆಲಸದವರು, ಸರಿಯಾದ ಗೈಡ್ ಅನ್ನೇ ಹಿಡಿದಿದ್ದೇವೆಂದೂ, ಇವನೊಂಥರಾ ಸಿ.ಐ.ಡಿ ಎಂದೂ, ಎಲ್ಲಾ ಫೋಲೀಸಿನವರ ಜೊತೆ ಓಡಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆಂದೂ ಬಿಲ್ಡ್ ಕೊಟ್ಟರು.

ಅಬು ಮುಹನ್ನದ್ ನಮ್ಮನ್ನು ಬಹಳಷ್ಟು ದೂರ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಒಂದು ಹಳ್ಳಿಯ ಕಡೆ ಹೋದ. ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದೆ ಸಮುದ್ರದ ತಟದಲ್ಲಿ ತಂದು ನಿಲ್ಲಿಸಿದ. ನಾನು ನೋಡಿದ ಅತ್ಯಂತ ಸುಂದರ ಬೀಚ್ ಇದು. ಯಾವುದೋ ದೂರದ ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾನೆ ಎಂದೇ ಅನಿಸಿತು. ಕಾರಿನಿಂದಿಳಿದು ನೀರಿಗೆ ಕಾಲಿಡುತ್ತಲೇ, ಕೆಂಪು ಏಡಿಯೊಂದು ದುಡುಡುಡು ಓಡುತ್ತಾ ಬೃಹದಾಕಾರದ ಕಲ್ಲಿನ ಕೆಳಗೆ ನುಸುಳಿಕೊಂಡಿತು. ನನ್ನ ಪಾದದ ಕೆಳಗೆ ಕಚುಗುಳಿ ಇಟ್ಟ ಅನುಭವ! ಕಾಲೆತ್ತಿ ನೋಡಿದರೆ ನೀಲಿ ಬಣ್ಣದ ಪುಟ್ಟ ಮೀನು ಪರದಾಡುತ್ತಾ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ ಈಜಿಕೊಂಡು ಹೊರಟೇ ಹೋಯಿತು. ನೆನ್ನೆಯ ಅನುಭವ ಇದ್ದುದರಿಂದ, ಇವತ್ತು ಸ್ವಿಮ್ ಸೂಟ್ ಧರಿಸಿಯೇ ಅದರ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಕಾರ್ಡಿಗನ್ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದೆ. ಕಾರ್ಡಿಗನ್ ತೆಗೆದು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಈಜಲು ಸ್ವಲ್ಪ ಆಳಕ್ಕೆ ಹೋಗೋಣವೆಂದು ಮುಂದೆ ಹೋಗುತ್ತಿರುವಾಗ, ಬಹಳ ಜೋರಾಗಿ ಬೆರಳಿಗೆ ಏನೋ ಚುಚ್ಚಿ ತಲೆ ಸುತ್ತು ಬರುವಂತಾಯಿತು. ಏಡಿ ಕಚ್ಚಿತೇನೋ ಎಂದುಕೊಂಡು ಕಾಲೆತ್ತಿ ನೋಡಿದರೆ ಉದ್ದದ ಬಿಳಿಯ ಮುಳ್ಳು. ಯಾವ ಪ್ರಾಣಿಯದೋ, ಏನು ಕಥೆಯೋ! ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಈ ಕಡೆ ಬರಬೇಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ರವಿ ಅನ್ನುವವರಿಗೂ ಚುಚ್ಚಿತು. ಕೃಷ್ಣ ನಿಧಾನಕ್ಕೆ ನಾಜೂಕಾಗಿ ಅದೇನೆಂದು ಎತ್ತಿ ನೋಡಿದರೆ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಶಂಖ. ಆ ಶಂಖದ ಸುತ್ತಾ ಮುಳ್ಳುಗಳು! ಬಟ್ಟೆ ಹೊಲಿಯುವ ಸೂಜಿಯಷ್ಟು ದಪ್ಪದ, ಚೂಪಾದ ಮುಳ್ಳುಗಳು. ಅದರೊಳಗೊಂದು ಶಂಖದ ಹುಳು. ಅದರ ಆಂಟಿನಾವನ್ನ ಮುಂದೆ ಚಾಚಿ ಆಡಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ವಿಚಿತ್ರವನ್ನು ಕಂಡು ಆಶ್ಚರ್ಯಚಕಿತರಾದೆವು!

ಎಲ್ಲರೂ ಈ ವಿಚಿತ್ರವನ್ನ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ನೋಡಿದ ಮೇಲೆ, ಒಂದಷ್ಟು ದೂರ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿಯೇ ಇದನ್ನು ಬಿಟ್ಟೆವು. ಶಂಖದ ಹುಳುವಿನಂಥ ನಿರುಪದ್ರವಿ (?) ಹುಳುವೂ ಎಂಥೆಂಥ ಆಯುಧಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿವೆಯಲ್ಲಾ ಎಂದು ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು! ಸಮುದ್ರದ ನೀರು ಉಪ್ಪು ಹೌದು. ಆ ನೀರು ಉಪ್ಪಿರುತ್ತದೆಂದು ನಮ್ಮ ನಾಲಿಗೆಗೂ ನೆನಪಿರುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಬಾಯಿಗೆ ಆ ನೀರು ತಗುಲಿದ ತಕ್ಷಣ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಶಾಕ್ ಆಯಿತು. ಈ ಕೋವಿಡ್ ದೆಸೆಯಿಂದ ಸಮುದ್ರದ ಕಡೆ ಮುಖ ಮಾಡಿ ಬಹಳ ದಿನಗಳಾದ್ದರಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ಅನುಭವಗಳು ಮರತೇ ಹೋಗಿವೆ ಅಂದುಕೊಂಡೆ. ನನಗೆ ಸುಮಾರಾಗಿ ಈಜಲು ಬರುವುದರಿಂದ ಆದಷ್ಟು ಮುಂದೆ ಹೋದೆ. ನೀರು ಅಷ್ಟು ಶುಭ್ರವಾಗಿದ್ದರಿಂದ ಹಾಗೂ ಈಜು ಕನ್ನಡಕ ಧರಿಸಿದ್ದರಿಂದ, ಸುಲಭವಾಗಿ ನೀರಿನಾಳದಲ್ಲಿ ತರಾವರಿಯ ಮೀನುಗಳು ಕಂಡವು. ಮನಸ್ಸು ತೃಪ್ತಿಯಾಗುವವರೆಗೂ ಈಜಿ ಹೊರಬಂದ ಮೇಲೆ, ಅಬು ಮುಹನ್ನದ್ "ಯಲ್ಲ ಯಲ್ಲ" ಎಂದು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೋ ಹತ್ತಿಸಿಕೊಂಡು ಹೊರಟ. ಒಂದಷ್ಟು ಪುಟ್ಟ ಪುಟ್ಟ ಗುಡ್ಡಗಳನ್ನು ದಾಟಿಸಿ, ನಮ್ಮ ಕೈಗಳಿಗೆ ಮೀನು ಹಿಡಿಯಲು ಗಾಳ, ದಾರಗಳನ್ನೂ, ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಒಂದಷ್ಟು ಬೇಯ್ಡ್ ಮೀನುಗಳನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟ. ಮೀನು ಸಿಕ್ಕಾಗ ಸುಮ್ಮನೆ ನೋಡಿ ವಾಪಸ್ಸು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡೋಣವೆಂದು ನಾನು, ಕೃಷ್ಣ ಮಾತಾಡಿಕೊಂಡೆವು.

ನಾವು ಕುಳಿತ ಜಾಗದಿಂದ ಕಪ್ಪು, ಕಡು ನೀಲಿ, ಹಳದಿ, ತಿಳಿಗಂಪು, ಸಿಮೆಂಟ್ ಬಣ್ಣದ ಮೀನುಗಳು ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಈಜಾಡುತ್ತಿದ್ದುದು ಕಾಣಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಬೇಯ್ಡ್ ಮೀನನ್ನು ಲಾಳಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿಸಲು ಕಷ್ಟವಾಗಿ, ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತ ಚೇತನಾ ಅವರ ಮಗಳಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಡಲು ಹೇಳಿ, ನೀರೊಳಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟೆವು. ಆ ಮೀನುಗಳೋ ಬಹಳ ಚಾಕಚಕ್ಯತೆಯಿಂದ ಗಾಳಕ್ಕೆ ಸಿಗದೆ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ತಿಂದು ನಾವು ದಾರ ಮೇಲಕ್ಕಳಿದಾಗ ಬೇಯ್ಡ್ ಮೀನಿನ ಬರೀ ಮೂಳೆ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ನಮ್ಮ ಜೊತೆಗಿದ್ದ ಚೇತನ ಮತ್ತು ರೋಹಿಣಿ ಎನ್ನುವವರಿಗೆ ಕಾಫಿ ಪುಡಿ ಬಣ್ಣದ ಮತ್ತು ಇದ್ದಲುಗಪ್ಪಿನ ಮೀನು ಸಿಕ್ಕಿ, ಹಿರಿ ಹಿರಿ ಹಿಗ್ಗಿದರು. ಸುಮಾರು ಒಂದು ಗಂಟೆ ಕಳೆದರೂ ನಮಗೇನೂ ಸಿಕ್ಕಲಿಲ್ಲ. ಚಿಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳಿಗಲ್ಲಾ ಬೋರ್ ಆಗಿ ಬೇಯ್ಡ್ ಮೀನುಗಳನ್ನು ಸುಮ್ಮನೆ ನೀರಿಗೆ ಎಸೆಯಿ ತೊಡಗಿದರು. ಅದೆಲ್ಲಿದ್ದವೋ ಏನೋ, ಒಂದಷ್ಟು ಸೀಗಲ್ ಥರದ ಹಕ್ಕಿಗಳು ನಮ್ಮಗಳ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಒಂದಷ್ಟು ದೂರದಲ್ಲಿ ಗಿರಕಿ ಹೊಡೆಯತೊಡಗಿದವು. ಮಕ್ಕಳು ಖುಷಿಯಿಂದ ಕೂಗಿಕೊಂಡು ಅವಕ್ಕೆ ಬೇಯ್ಡ್ ಮೀನುಗಳನ್ನು ಎಸೆಯತೊಡಗಿದರು. ನಮ್ಮ fishing ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಬರ್ಡ್ ಫೀಡಿಂಗ್ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವಾಗಿ ಬದಲಾಯಿತು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಡುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ, ಬಹಳ ಜನ ಫಿಷಿಂಗ್ ಮಾಡಿ, ಅಲ್ಲಲ್ಲಿಯೇ ಬಿಟ್ಟು ಹೋದ ಗಾಳಗಳು, ನೈಲಾನ್ ದಾರಗಳು ಕಂಡವು. ನಾವು ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಗುಡ್ಡೆ ಹಾಕಿ, ಒಂದು ಚೀಲದಲ್ಲಿ ತುಂಬಿ, ಟ್ರಾಪ್ ಕ್ಯಾನ್ ಸಿಕ್ಕಾಗ ಎಸೆಯೋಣವೆಂದು ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ತುಂಬಿದೆವು.

ಅಬು ಮುಹನ್ನದ್ ಹತ್ತಿರದ ಮತ್ತೊಂದು ಬೀಚ್ ಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದ. ಮತ್ತಷ್ಟು ಸುಂದರವಾದ ಬೀಚ್. ಆ ನೀರಿಗೆ ಅಂಟಿಕೊಂಡಂತೆ, ಅಲೆಗಳಿಂದ ಹಿತವಾದ ಮಸಾಜ್ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡಂತೆ ನಿಂತಿದ್ದ ಬೃಹದಾಕಾರದ ಬಂಡೆ. ಆ ಬಂಡೆಗೇ ಹಗ್ಗ ಕಟ್ಟಿ, ಮಣೆ ಬಡಿದು, ಉಯ್ಯಾಲೆ

ಮಾಡಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ಇನ್ನು ಕೇಳಬೇಕೇ? ಎಲ್ಲರೂ ಉಯ್ಯಾಲೆಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು, ನಿಂತು ಜೀಕಿಡ್ಡೇ ಜೀಕಿಡ್ಡು.

ಅಲ್ಲಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ಗುಡ್ಡದ ಮೇಲೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಕೂರಿಸಿದ ಅಬು ಮುಹನ್ನದ್. ತಿಳಿನೀಲಿ ಕಡಲಲ್ಲಿ, ಕಿತ್ತಳೆ ಬಣ್ಣದ ಸೂರ್ಯ ನಿರಾಯಾಸವಾಗಿ ಇಳಿಯುವುದನ್ನು ನೋಡಿದೆವು. ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಶಂಖ ಕಾಲಿಗೆ ಚುಚ್ಚಿತ್ತಲ್ಲ? ಆ ಜಾಗದಿಂದ ಆಗಾಗ ಮೈಗೆಲ್ಲಾ ಕರೆಂಟ್ ಪಾಸ್ ಆಗುತ್ತಿದೆ ಅನ್ನಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಇದೇನಪ್ಪಾ ಗ್ರಹಚಾರ ಅಂದುಕೊಂಡು, ಅದೇ ಶಂಖದಿಂದ ಚುಚ್ಚಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ರವಿ ಅನ್ನುವವರಿಗೆ, "ರವಿ, ನಿಮಗೇನಾದರೂ ಚುಚ್ಚಿಸಿಕೊಂಡ ಜಾಗ ನೋವುತ್ತಿದೆಯೇ?" ಎಂದೆ. ಅದಕ್ಕವರು "ನೋವು ಇಲ್ಲ, ಕರೆಂಟ್ ಹೊಡೆದಂಗೆ ಆಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದರು." (ಮುಂದಿನ ದಿನದವರೆಗೂ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಅದೇ ಅನುಭವವಾಗುತ್ತಿತ್ತು). ಶಂಖದ ಹುಳುವನ್ನು ತಿನ್ನಲು ಬಂದ ಚಿಕ್ಕ ಪುಟ್ಟ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಇದರಿಂದ ಚುಚ್ಚಿಸಿಕೊಂಡು ಕರೆಂಟು ಹೊಡೆದಂತಾಗಿ ನಿಷ್ಕ್ರಿಯವಾಗುತ್ತವೆಯೇನೋ! ಸಮುದ್ರ ಒಂದು ನಿರಂತರವಾದ, ಎಂದೂ ಮುಗಿಯದ ಬೆರಗುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದಿಟ್ಟಿದೆ ಎನ್ನಿಸಲು ಇಂಥ ಚಿಕ್ಕಚಿಕ್ಕ ಅನುಭವಗಳೂ ಕಾರಣವೇನೋ!

ಇಡೀ ದಿನದ ಸುತ್ತಾಟ ಮುಗಿಸಿ, ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೋಟೆಲಿಗೆ ವಾಪಸ್ಸು ಬಂದು ವಿರಮಿಸಿದೆವು. ಮಾರನೆಯ ದಿನ ವಾಪಸ್ಸು ಫರಿಯಲ್ಲಿ ಹೊರಟಾಗ ಮನಸ್ಸು, ಮೊಬೈಲಿನ ತುಂಬಾ ಈ ಅದ್ಭುತ ದ್ವೀಪ ಫರಸನ್ ನ ಚಿತ್ರಗಳು!!

ಕನಸಿನ ಲೋಕ ಕಟ್ಟಿದ ಹರಿಕಾರರು

ಡಾ. ಅಶೋಕ್ ಕಟ್ಟಿಮನಿ

1980ರ ಒಂದು ಭಾನುವಾರ ಸಂಜೆ,

ಬೆಂಗಳೂರಿನ ರವೀಂದ್ರ ಕಲಾಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಸಿಂಡ್ರೆಲ್ಲಾ ನೃತ್ಯ ನಾಟಕದ ಪ್ರದರ್ಶನ. ಪ್ರೇಕ್ಷಕರೆಲ್ಲ ಮಂತ್ರ ಮುಗ್ಧರಾಗಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ! ಮಂತ್ರವಾದಿ ತನ್ನ ಮಂತ್ರ ದಂಡ ಸ್ಪರ್ಶಿಸಿ ಕುಂಬಳ ಕಾಯಿ, ಇಲಿಗಳಿಂದ, ಸುಂದರ ಕುದುರೆಯ ಸಾರೋಟನ್ನ ಸೃಷ್ಟಿಸಿ, ಮಲತಾಯಿಯ ಸಿಡುಕಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದ ಸಿಂಡ್ರೆಲ್ಲಾಳನ್ನು ರಾಜಕುಮಾರಿಯಾಗಿ ರೂಪಾಂತರಗೊಳಿಸಿದಾಗ, ಸಭಿಕರೆಲ್ಲ ಬೆರಗಿನಿಂದ ನೋಡುತ್ತಾ, ಚಪ್ಪಾಳ ತಟ್ಟಿ ತಮ್ಮ ಮೆಚ್ಚುಗೆ ಸೂಚಿಸಿದರು.

ಮಂಚದ ಮೇಲೆ ಕನಸಿನ ಲೋಕ ಸೃಷ್ಟಿಸಬಹುದು ಎಂದು ತೋರಿಸಿದ ಹೆಗ್ಗಳಿಕೆ ಅವರದು.

ದಶಕಗಳಿಂದ ಪ್ರಭಾತ್ ಕಲಾವಿದರನ್ನು ಹಲವು ವಿಧಗಳಲ್ಲಿ ನೋಡಿದ ಅನುಭವ ನನ್ನದು. ನ್ಯಾಷನಲ್ ಹೈಸ್ಕೂಲ್ ನಲ್ಲಿದ್ದಾಗ, ನಾವು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ನೃತ್ಯಗಳಿಗೆ, ನಾಟಕಗಳಿಗೆ ಉಡುಪುಗಳನ್ನು ಬಾಡಿಗೆ ತಂದಾಗ, ಸಂಸ್ಥೆಯ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರಾದ ದ್ವಾರಕಾನಾಥ್ ರವರ ಜೊತೆಗೂಡಿ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣರಾವ್, ಚಂದ್ರ ಭಾಗ ದೇವಿ ನೃತ್ಯ ದಂಪತಿಗಳ 50 ವರ್ಷಗಳ

ಎಂಬತ್ತರ ದಶಕದ ರಂಗ ಮಂದಿರಗಳಲ್ಲಿ, ಇಂತಹ ಕನಸಿನ ಲೋಕವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿ, ನೃತ್ಯ, ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ಹೊಸ ತಂತ್ರ ಅಳವಡಿಸಿ, ಸಾವಿರಾರು ಪ್ರೇಕ್ಷಕರು ಸೇರುವಂತೆ ಮಾಡಿದ ಕೀರ್ತಿ, "ಪ್ರಭಾತ್ ಕಲಾವಿದರು" ಸಂಸ್ಥೆ ಕಟ್ಟಿದ ಶ್ರೀಯುತ ಗೋಪಿನಾಥ್ ದಾಸರಿಗೆ ಸಲ್ಲಬೇಕು.

ಅದು 1930 ರ ಕಾಲ. ತುಮಕೂರಿನಲ್ಲಿದ್ದ ನಾಲ್ವರು ಸಹೋದರರ ಮುಖ್ಯ ವೃತ್ತಿ ಹರಿಕಥೆ. ತಾವು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ "ಗುರುರಾಜ ಸಂಗೀತ ಮತ್ತು ನಾಟಕ ಮಂಡಳಿ" ಸಂಸ್ಥೆಯಿಂದ ಹರಿಕಥೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಪೂರ್ವದ ಆ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ, ಹರಿಕಥೆಗಳಿಂದ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಸಂಪಾದನೆ ಅತ್ಯಂತ ಕಡಿಮೆ. ಅಂತಹ ಸಂಕ್ರಮಣ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ತುಮಕೂರು ಬಿಟ್ಟು ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಶಂಕರ ಪುರಂಗೆ ಬಂದು ನೆಲೆಸುವ ಗಟ್ಟಿ ನಿರ್ಧಾರ, ಮನೆಯ ಹಿರಿಯರಾದ ಗೋಪಿನಾಥ್ ದಾಸರಿಗೆ ಸುಲಭವಾದದ್ದೇನಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ನಂತರ ಬೆಳೆದು ನಿಂತ ಪ್ರಭಾತ್ ಕಲಾವಿದರ ಸಂಸ್ಥೆ, ಒಂದು ಕನಸು! ಕನ್ನಡ ನೃತ್ಯ-ನಾಟಕಗಳಿಗೆ ಹೊಸ ಆಯಾಮ ಸೃಷ್ಟಿಸಿ, ನಾವು ಕೂಡ ಬ್ರಾಡ್ವೇ ಮಾದರಿಯಲ್ಲಿ ರಂಗ

ಸ್ಥಾಪನೆಯ ಸನ್ಮಾನ ಏರ್ಪಡಿಸಿದಾಗ, ನನ್ನ ತಮ್ಮ ವಿಶ್ವನಾಥ್, ಪ್ರಭಾತ್ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಹಲವು ಪ್ರದರ್ಶನಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ಹರೀಶ್ ತಮ್ಮ ತಂದೆಗೂಂದಿಗೆ ನ್ಯೂ ಜೆರ್ಸಿಯ ಅಕ್ಕ ಸಮ್ಮೇಳನಕ್ಕೆ 2010 ರಲ್ಲಿ ಬಂದಾಗ.. ಹೀಗೆ ಹತ್ತು ಹಲವಾರು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ, "ಪ್ರಭಾತ್ ಕಲಾವಿದರು" ಸಂಸ್ಥೆಯ ಜೊತೆ ಒಡನಾಡಿದ ಅನುಭವ ನನ್ನದು. ಪ್ರಭಾತ್ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಕಾರ್ಯ ದಕ್ಷತೆಗೆ, ಪ್ರೇಕ್ಷಕರಿಗೊಂದು ಸುಂದರ ಅನುಭವ ಕೊಡಬೇಕೆನ್ನುವ ಅವರ ಅದಮ್ಯ ಆಸೆಗೆ, ನನ್ನ ಮನದಾಳದ ನಮನ.

ಅಪಾರ ಪ್ರತಿಭೆ ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ದೂರದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ವಿದ್ವಾನ್ ಗೋಪಿನಾಥ್ ದಾಸರು ಸಾವಿರಾರು ಪ್ರೇಕ್ಷಕರನ್ನು ತಮ್ಮ ಹರಿಕಥೆಗಳಿಗೆ ಅಂದಿನ ಆಧುನಿಕ ಧ್ವನಿವರ್ಧಕಗಳಿಂದ ಆಕರ್ಷಿಸಿದಾಗ, ಇತರರು ಕೂಡ ಆ ಸೌಲಭ್ಯಕ್ಕಾಗಿ, ಪ್ರಭಾತ್ ಕಲಾವಿದರ ಮೊರೆ ಹೋದರು. ಆಗ ಹುಟ್ಟಿದ್ದೇ ಪ್ರಭಾತ್ ಕಲಾವಿದರ ಧ್ವನಿ, ಬೆಳಕು ಮತ್ತು ಉಡುಪುಗಳನ್ನು ಬಾಡಿಗೆಗಾಗಿ ಕೊಡುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ. ಅಂದಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಎಲ್ಲ ಕಲಾವಿದರ ಕಾಶಿ..

ಪ್ರಭಾತ್ ಕಲಾವಿದರ ಸಂಸ್ಥೆ. ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ 10,000 ಪ್ರೇಕ್ಷಕರಿದ್ದರೂ ಎಲ್ಲರೂ ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದದ್ದು ಪ್ರಭಾತ್ ಕಲಾವಿದರ ಶಂಕರ ಪುರಂ ಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆ. ಅದೇ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಮತ್ತೊಂದು ಸಂಸ್ಥೆ "ಪ್ರಭಾತ್ ಶಿಶು ವಿಹಾರ". ಮಕ್ಕಳ ಸರ್ವತೋಮುಖ ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ಆಕಾಂಕ್ಷೆ ಗೋಪಿನಾಥ ದಾಸರ ಮತ್ತೊಂದು ಕನಸದು.

ಅಲ್ಲದೆ, ಹೊರ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿಯೂ ನೂರಾರು ಯಶಸ್ವಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಟ್ಟ ಹಿರಿಮೆ ಪ್ರಭಾತ್ ಕಲಾವಿದರದು.

ಪ್ರಭಾತ್ ಕಲಾವಿದರಾಗಿ 1942 ರಲ್ಲಿ ರೂಪುಗೊಂಡ ಸಂಸ್ಥೆ, ಹಲವಾರು ಕಲಾವಿದರನ್ನು ಕನ್ನಡ ಚಲನ ಚಿತ್ರ ರಂಗಕ್ಕಾಗಿ ಹುಟ್ಟು ಹಾಕಿದೆ.. ಶ್ರೀನಾಥ್, C R ಸಿಂಹ, ಮಂಜುಳಾ, ಲೋಕೇಶ್.. ಪ್ರಭಾತ್ ಗರಡಿಯಲ್ಲಿ ಕಲಾವಿದರಾಗಿ ಬೆಳೆದವರು.

ಪ್ರಭಾತ್ ಕಲಾವಿದರು ಪ್ರಥಮ ಬಾರಿಗೆ ಮೊದಲೇ ರೆಕಾರ್ಡ್ ಮಾಡಿದ ಇಪ್ಪತ್ತಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ನೃತ್ಯ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿ, ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಉತ್ತಮ ಕಥಾ ಹಂದರ, ಸಂಗೀತ, ಬೆಳಕು, ನೃತ್ಯ ಸಂಯೋಜನೆ...ಒಂದರ ಜೊತೆ ಮತ್ತೊಂದು ಸೃಷ್ಟಿಸಿ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರ ಮನ ಗೆದ್ದಿವೆ. ಪ್ರಭಾತ್ ಕಲಾವಿದರ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ನೃತ್ಯ ರೂಪಕಗಳೆಂದರೆ ಧರ್ಮ ಭೂಮಿ, ಕರ್ನಾಟಕ ವೈಭವ, ಪುಣ್ಯ ಕೋಟೆ, ಶ್ರೀ ರಾಮ ಪ್ರತೀಕ್ಷಾ, ಸಿಂಧ್ಯೆಲ್ಲಾ.. ಈ ಎಲ್ಲ ನೃತ್ಯ ನಾಟಕಗಳು ತಮ್ಮ ನಯನ ಮನೋಹರ ದೃಶ್ಯಗಳಿಂದ, ಸುಶ್ರಾವ್ಯ ಸಂಗೀತದಿಂದ, ಪ್ರೇಕ್ಷಕರ ಮನಗೆದ್ದಿವೆ. ಸಾವಿರಾರು ಪ್ರದರ್ಶನಗಳೊಂದಿಗೆ ಭಾರತದಲ್ಲಷ್ಟೇ

ಪ್ರಭಾತ್ ಕಲಾವಿದರು ಸಂಸ್ಥೆ ಈಗ ತನ್ನ ಮೂರನೇ ತಲೆಮಾರಿನ ಕುಟುಂಬ ಸದಸ್ಯರೊಂದಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಜಲು ಮುಟ್ಟುತ್ತಿದೆ. ಶ್ರೀಯುತರಾದ ವೆಂಕಟೇಶ್, ಹರೀಶ್ ಮತ್ತು ಅಮೇರಿಕಾ ಅಮೇರಿಕಾದ ಚಿತ್ರದ ನಾಯಕಿ ಹೇಮಾ ಮುನ್ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕನ್ನಡಿಗರೆಲ್ಲರ ಹೆಮ್ಮೆಯಾದ ಈ ಸಂಸ್ಥೆ ಹೀಗೇ ಬೆಳೆಯಲಿ ಎಂದು ನಮ್ಮ ಆಶಯ.

ಮಾಡಿದವರ ಪಾಪ ಆಡಿದವರ ಬಾಯಲ್ಲಿ

ಪರಿಮಳಾ ಕೌಜಲಗಿ

"ಅಯ್ಯೋ ಹೋಗಲಿ ಬಿಡಿ, ಕಂಡವರ ಸಮಾಚಾರ ನಮಗೇಕೆ? ಮಾಡಿದವರ ಪಾಪ ಆಡಿದವರ ಬಾಯಲ್ಲಿ." ಈ ತರಹದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ನಾವೆಲ್ಲ ಕೇಳಿರುತ್ತೇವೆ, ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ನಾವೂ ಆಡಿರುತ್ತೇವೆ. ಏನು ಹಾಗೆಂದರೆ? ಯಾರೋ ಮಾಡಿದ ಪಾಪ ಆಡಿಕೊಂಡವರಿಗೆ ಹೇಗೆ ತಗಲುತ್ತದೆ? ಇಲ್ಲಿದೆ ನೋಡಿ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಸುಂದರ ಕಥೆ.

ರಾಜನೊಬ್ಬ ರಾಜಧಾನಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅನ್ನ ಛತ್ರವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿದ್ದ. ಬಂದವರಿಗೆಲ್ಲ ಅವರವರ ಅಭಿರುಚಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಶುಚಿಯಾಗಿ, ರುಚಿಯಾಗಿ ಅಡುಗೆ ಮಾಡಲು ಅಡುಗೆಯವರನ್ನು, ಪರಿಚಾರಕರನ್ನು, ದಕ್ಷ ಮೇಲಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ನಿಯಮಿಸಿದ್ದ. ಪರ ಊರಿನಿಂದ ಬರುವ ಯಾತ್ರಿಕರಿಗೆ, ಪ್ರವಾಸಿಗರಿಗೆ, ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳಿಗೆ, ಸಾಧುಸಂತರಿಗೆ ಇದರಿಂದ ಬಹಳ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಿತ್ತು.

ಒಂದು ದಿನ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೊಬ್ಬ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ. ತನ್ನ ಸ್ನಾನ-ಸಂಧ್ಯಾವಂದನೆಯ ನಂತರ ಊಟಕ್ಕಾಗಿ ಭೋಜನಶಾಲೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ. ಆಗಲೇ ಅದು ತುಂಬಿ ಹೋಗಿದ್ದರಿಂದ ಹೊರಗಿನ ಮರಗಳ ನೆರಳಿನಲ್ಲಿಯೂ ಊಟಕ್ಕೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುತ್ತಲಿದ್ದರು. ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಒಂದು ಪ್ರಶಸ್ತ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಭೋಜನ ಮಾಡತೊಡಗಿದ. ಆಗ ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಹದ್ದೊಂದು ನಾಗರಹಾವನ್ನು ಕಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಹಾರಿಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು. ಭೀತಿಯಿಂದ ತತ್ತರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಹಾವಿನ ಬಾಯಿಂದ ವಿಷ ತೊಟ್ಟಿತ್ತುತ್ತಿತ್ತು. ವಿಷದ ಒಂದು ಹನಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಎಲೆಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿತು. ಇದರ ಅರಿವಿಲ್ಲದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಊಟ ಮುಗಿಸಿದ. ಮುಂದೆ ಕೆಲವೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ವಿಷದ ಬಾಧೆಯಿಂದ ನಲುಗಿ ಅಸುನೀಗಿದ.

ಯಮದೂತರು ತಕ್ಷಣ ಆತನ ಜೀವವನ್ನು ಯಮಪುರಿಗೆ ಒಯ್ದರು. ಚಿತ್ರಗುಪ್ತರು ಆತನ ಪುಣ್ಯ-ಪಾಪಗಳನ್ನು ಲೆಕ್ಕಹಾಕುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಗ ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ಸಮಸ್ಯೆ ಎದುರಾಯಿತು. ಈ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಸಾವಿನ ಹೊಣೆ ಯಾರದು? ಹದ್ದಿನದೇ? ಹಾವಿನದೇ? ಪರಿಚಾರಕರದೇ? ರಾಜನದೇ? ಇದರ ಪಾಪವನ್ನು ಯಾರ ಖಾತೆಗೆ ಬರೆಯಬೇಕು? ಸೀದಾ ಹೋಗಿ ಯಮಧರ್ಮನನ್ನೇ ಕೇಳಿದರು. ಯಮಧರ್ಮ ಹೇಳಿದ, "ಮುಂದೆ ಸಮಯ ಬಂದಾಗ ನಾನೇ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಯಾರ ಖಾತೆಗೂ ಬೇಡ."

ಇತ್ತ ರಾಜ ಸಮಾಚಾರ ಕೇಳಿ ಬಹಳ ಬೇಸರಪಟ್ಟು ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತವನ್ನೂ ಮಾಡಿಕೊಂಡ. ಮುಂದೆ ಎಂದೂ ಹೀಗೆ ಆಗದಂತೆ ಭೋಜನಶಾಲೆಯನ್ನು ವಿಸ್ತಾರ ಮಾಡಿ ಕಟ್ಟಿಸಿದ. ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯ ಕಳೆಯಿತು. ದೂರ ದೇಶದಿಂದ ಯಾತ್ರಿಕನೊಬ್ಬ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ. ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕ ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳೊಬ್ಬಳನ್ನು ಕೇಳಿದ, "ಇಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಊಟದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಆಗಬಹುದೇ?" ಅವಳು ಹೇಳಿದಳು, "ನಮ್ಮ ರಾಜ ನಡೆಸುವ ಅನ್ನ ಛತ್ರ ಸಮೀಪದಲ್ಲೇ ಇದೆ. ಆದರೆ ರಾಜನ ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯತನದಿಂದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೊಬ್ಬ ಊಟದಲ್ಲಿ ವಿಷ ಬಿದ್ದು ಸತ್ತೇ ಹೋದ" ಹಿಂದು ಮುಂದು ಯೋಚಿಸದೆ ತೀರ್ಪು ಕೊಟ್ಟುಬಿಟ್ಟಳು! ತಕ್ಷಣ ಅತ್ತ ಯಮಧರ್ಮ ಚಿತ್ರಗುಪ್ತರಿಗೆ ಹೇಳಿದ, "ಬ್ರಾಹ್ಮಣನನ್ನು ಕೊಂದ ಪಾಪ ಇವಳ ಖಾತೆಗೆ ಬರೆಯಿರಿ!"

ನಿಜಕ್ಕೂ ಧರ್ಮ ಎಷ್ಟೊಂದು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿದೆಯಲ್ಲವೇ? ಬೇರೆಯವರ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ಏನಾದರೂ ಮಾತನಾಡುವ ಮೊದಲು ಅದರ ಪೂರ್ವಾಪರಗಳನ್ನು, ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ವಿವೇಚಿಸುವುದು ಎಷ್ಟೊಂದು ಅಗತ್ಯವಲ್ಲವೇ? ಅದಕ್ಕೇ ನಮ್ಮ ಪುರಂದರದಾಸರು ಹಾಡಿದ್ದಾರೆ:

**ನಿಂದಕರಿರಬೇಕು ಇರಬೇಕು ನಿಂದಕರಿರಬೇಕು...
ಅಂದಂದಿಗೆ ಮಾಡಿದ ಪಾಪವೆಂಬ ಮಲತಂದು
ಹೋಗುವರಯ್ಯ ನಿಂದಕರು ವಂದಿಸುತ್ತಿರುವ
ಜನರೆಲ್ಲರೂ ನಮ್ಮ ಪುಣ್ಯವನೊಯ್ಯುವರಯ್ಯ**

ನಮ್ಮನ್ನು ಹೊಗಳುವ ಜನ ನಮ್ಮ ಪುಣ್ಯವನ್ನು ಒಯ್ಯರೆ, ನಮ್ಮನ್ನು ನಿಂದಿಸುವರು ನಮ್ಮ ಪಾಪವನ್ನೇ ಒಯ್ಯಬಿಡುತ್ತಾರೆ! ಭಗವಂತ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಜೀವಿಯಲ್ಲಿಯೂ ನಿಯಾಮಕನಾಗಿ ಇದ್ದುಕೊಂಡು, ಅವರವರ ಕರ್ಮಾನುಸಾರ ಒಳ್ಳೆಯ ಹಾಗೂ ಕೆಟ್ಟ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತಾನೆ. ಅದನ್ನು ಆಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಅಥವಾ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮದೇ ಆದ ತೀರ್ಮಾನ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಅಧಿಕಾರ ನಮಗೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಇಲ್ಲ. ಇದರರ್ಥ, ಮತ್ತೊಬ್ಬರ ಬಗ್ಗೆ ಆಡಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ ವಿವೇಚನೆ ಇರುವುದು ಮುಖ್ಯ.

ನಿನಗೆ ನೀನೇ ಬೆಳಕಾಗು

ಅನನ್ತ ಅಮೃತ

ಅಪ್ಪೊ ದೀಪೋ ಭವ - ನಿನಗೆ ನೀನೇ ಬೆಳಕಾಗು - ಭಗವನ್ ಬುದ್ಧ

ಯೋಗೇನ ಚಿತ್ತಸ್ಯ ಪದೇನ ವಚಾಮ್ ಮಲಮ್ ಶರೀರಸ್ಯ ಚ ವೈದ್ಯಕೇನ
ಯೋಪಾಕರೋತ್ತಮ್ ಪ್ರವರಮ್ ಮುನೀನಾಮ್ ಪತಂಜಲಿಂ
ಪ್ರಾಣ್ಜಲಿರಾನತೋಸ್ತಿ

ಯದೇವ ವಿದ್ಯಯಾ ಕರೋತಿ ತದೇವ ವೀರ್ಯವತ್ತರಮ್ ಭವತಿ -
ಯಾವುದನ್ನೇ ಆಗಲಿ ತಿಳಿದು, ಜ್ಞಾನ ಚಕ್ಷುವಿನೊಡನೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅದು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ
ವೀರ್ಯವತ್ತವಾಗಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಅನ್ನರೆ ಯಾವುದೇ ವಿಷಯವು ನಮಗೆ
ಸಿದ್ಧಿಸಬೇಕಾದರೆ ಅದನ್ನು ತಿಳಿದು ಮಾಡಬೇಕು!

ತಮಾತ್ಮಸ್ಥಮ್ ಯೇನುಪಷ್ಯನ್ನಿ ಧೀರಾಃ ತೇಷಾಮ್ ಶಾನ್ತಿಮ್
ಸುಖಮ್ ನೋ ಇತರೇಷಾಮ್ - ಯಾವ ಧೀರರು ಅನ್ನರೆ, ಧೀ,
ಜ್ಞಾನಮಾರ್ಗವನ್ನು ಹಿಡಿದು ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವೇ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೋ,
ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವೇ ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೋ, ಅವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಶಾನ್ತಿ ಮತ್ತು
ಸುಖವು ದೊರೆಯುವುದೇ ವಿನಃ ಇತರರಿಗಲ್ಲ, ಅನ್ನರೆ, ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು
ಅರಿತುಕೊಳ್ಳದೇ ಇರುವವರಿಗಲ್ಲ.

ಮೇಲಿನ ಎರಡು ಸದ್ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಸ್ವಯಂ ಆಚರಿಸಿ, ನನಗೂ
ಬೋಧಿಸಿ, ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಆಳವೇ ಎತ್ತರವೆಮ್ಮ ಅಲ್ಲಮ ಪ್ರಭುಗಳ
ಧ್ಯೇಯವಾಕ್ಯವನ್ನು ಸದಾ ದಿಕ್ಕೂಚಿಯಾಗುವಂತೆ ಪ್ರೇರೇಪಿಸುತ್ತಿರುವ ನನ್ನ
ಗುರುಗಳಾದ ಮಾರೇಹಳ್ಳಿ ಪ್ರಸಾದರ (M.G Prasad) ಪಾದಗಳಲ್ಲಿ ನನ್ನ
ಸವಿನಯ ಹಾಗೂ ಕೃತವೇದಿತ ಪತಂಜಲಿ ಹಾಗೂ ಪ್ರಾಣ್ಜಲಿ

ಯೋಗ

ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಯೋಗವೆನ್ನು ಪದವನ್ನು ಕಣ್ಣುಚ್ಚಿ ಕೇಳಿದಾಗ,
ವಿವಶವಾಗಿ (involuntary) ಮನದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಅರ್ಥ ಸ್ವಪ್ನನಗಳು ಅಥವಾ ಕಣ್ಣಿನ
ರೆಪ್ಪೆಯ ಪಾರದರ್ಶಕತೆಯ ಮೂಲಕ ಗೋಚರವಾಗುವ ಆಲೆಖ್ಯವೆನ್ನರೆ(picture),
ಕೀಲೆಲುಬುಗಳ ವಿಕಾರತೆಯ(contortion) ಒನ್ನು ನಿಕ್ರೀಡೆ. ಯೋಗದ ಈ
ಪ್ರಮಿತಾರ್ಥವು, ಅದರ ವಿಶ್ವದಾಧ್ಯಂತ ಹರಡುವಿಕೆಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿದ್ದರೂ,
ಸೋಲ್ಲಣ್ಣವಾಗಿ (ironically) ಅದರ, ಅನ್ನರೆ, ಯೋಗ ದರ್ಶನದ ತನೂಕರಣ
(dilution)ಮತ್ತು ಅಪವ್ಯಾಖ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ.

ವಿಶ್ವದ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸ್ಥರದಲ್ಲಿ, ತಾಯಿ ಭಾರತಿಗೆ ಒನ್ನು ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ಸ್ಥಾನ - ಆಕೆ

ವಿಶ್ವ ಗುರುವೂ ಹೌದು, ವಿಶ್ವಮಾತೆಯೂ ಹೌದು. ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ,
ಆಕೆಯ ಉರಸ್ಸುಗಳಿನ್ನ ಬನ್ನ ದರ್ಶನಗಳೆಲ್ಲವೂ ಗೋರಸಗಳಾದರೆ (ಹಾಲು),
ಯೋಗದರ್ಶನವು, ಆ ಎಲ್ಲ ಗೋರಸಗಳ ಸುನಾದಿತ ಧಾತುಮಿಶ್ರಣ (har-
monious amalgamation) - ಅಥವಾ, ಎಲ್ಲ ದರ್ಶನಗಳ ಸಾರವನ್ನೊಳಗೊನ್ನ
ಫೈತಸ್ವರೂಪಿ(ತುಪ್ಪ) ಅಥವ ಎಲ್ಲ ದರ್ಶನಗಳನ್ನು ಫೈತಗೊಳಿಸುವ
(illumine) ಮೇರುಮಣಿ ದರ್ಶನ; ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆನ್ನರೆ, ಭಾರತದ ಎಲ್ಲ
ದರ್ಶನಗಳೂ ಒನ್ನು ಚೈತ್ರ ಭಾವದಲ್ಲಿ(imagined) ನಶಿಸಿ ಹೋಗಿ, ಯೋಗ
ದರ್ಶನವೊನ್ನೇ ಉಳಿದುಕೊನ್ನಿದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ, ಅದರ ಮೂಲಕ, ನಶಿಸಿ ಹೋದ
ಎಲ್ಲ ದರ್ಶನಗಳೂ ಪುನರುದ್ಧಾರಗೊಳ್ಳಬಹುದು(re-emerge).
ಹೀಗೆನ್ನಮಾತ್ರಕ್ಕೆ, ಯೋಗದರ್ಶನವು ತನ್ನದೇ ಆದ ಆನ್ತರಿಕ ತರ್ಕ ಅಥವ
ನಿಲುವಿಲ್ಲದ ಒನ್ನು ದಾರ್ಶನಿಕ ಶರಣ್ವಲ್ಲ(chameleon). ಮೂಲತಃ ಸಾಞ್ಞ್ಯ
ದರ್ಶನದ ಸಿರಾಮೂಲದಿನ್ನ(navel)ಉತ್ಪನ್ನವತಗೊನ್ನು, ಬೌದ್ಧ ಮತ್ತು ಜೈನ
ದರ್ಶನದಿನ್ನ ಅವಿಮಿತವಾಗಿ(immensely) ಮತ್ತು ತಿಗ್ಮವಾಗಿ(intensely)
ಪ್ರೇರೇಪಿತ ಮತ್ತು ಅತಿಡಿಷ್ಟಗೊನ್ನು(influenced), ಮೋಕ್ಷ ಅಥವ ವಿಸರ್ಗವೇ
ಗುರಿಯಾಗಿರಿಸಿಕೊನ್ನಿರುವ ಒನ್ನು ದರ್ಶನ. ಅವುಗಳ ಹಾಗೆ ಯೋಗವೂ ಒನ್ನು
ನಿರೀಶ್ವರ(GODless)ದರ್ಶನ. ಇಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸಬೇಕಾದ ಅಂಶವೆನ್ನರೆ,
ಯೋಗದಲ್ಲಿ ಬರುವ ನಿರೀಶ್ವರತೆಯು, ಭೂಯಸ್ತೈನವೇ (for the most part)
ಹೊರತು, ಬೌದ್ಧ, ಜೈನ ಮತ್ತು ಸಾಞ್ಞ್ಯ ದರ್ಶನಗಳ ಹಾಗೆ ಪೂರ್ಣವಾದ
ನಿರೀಶ್ವರವಾದವಲ್ಲ. ಈಶ್ವರ ಪ್ರಣಿಧಾನದ (ಈ ಪದಕ್ಕೆ ಹಲವಾರು
ಅರ್ಥಗಳಿದ್ದು, ಫುಲ್ಲವಾಗಿ GOD worship ಎನ್ನು ಕರೆಯಬಹುದು)
ವಿಗಾಮನವನ್ನು(step) ನಿಯಮಗಳಲ್ಲಿ ಉಪದಿಶಗೊಳಿಸುವುದರ(prescribe)
ಮೂಲಕ ತನ್ನನ್ನು ಸನೇಶ್ವರ ಸಾಞ್ಞ್ಯವೆನ್ನು ಕರೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ - ಆದರೂ
ಈಶ್ವರ ಪ್ರಣಿಧಾನವು ನಿಯಮದ ಒನ್ನು ಉಪ-ವಿಗಾಮನವಷ್ಟೇ! ಇಲ್ಲಿ ದೇವರ
ಪೂಜೆ, ಆರಾಧನೆ, ಭಕ್ತಿ (ಸಮ್ಪಾದಿಕ ಅಥವ colloquial ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ) ಇತ್ಯಾದಿ
ಯೋಗದ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಧನಗಳು ಮಾತ್ರ, ಗುರಿಯಲ್ಲ. ಗುರಿಯೇ ಆಗಿದ್ದರೆ,
ಯೋಗದ ಕೊನೆಯ ಸ್ಥಿತಿ ಅಥವ ಗುರಿ, ಸಮಾಧಿಯಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ, ಈಶ್ವರ
ಪ್ರಣಿಧಾನವಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು.

ಇಲ್ಲಿ ನಿರೀಶ್ವರವೆನ್ನು ಪದವನ್ನು ಬಳಸಿರುವುದರಿನ್ನ, ಮುನ್ನ ಈ ಪದದ
ಚರ್ಚೆ ಆದರೂ, ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗಾದರೂ ಅದರ ಅರ್ಥವನ್ನು ನಿಗದ
ಮಾಡುವುದು ಸೂಕ್ತ - ದೈವದ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ, ಆರಾಧನೆ, ಅವಶ್ಯಕತೆ ಮತ್ತು
ಅದರ ಅವಾನತೆಗೆ(acceptance) ಸಂಘನ(related)ಪಟ್ಟಂತೆ, ವಿಶ್ವದೆಲ್ಲೆಡೆ ಎರಡು
ವಿಭಾಗಗಳಿವೆ, ಆಸ್ತಿಕತೆ ಮತ್ತು ನಾಸ್ತಿಕತೆ(theism and atheism). ಇಲ್ಲಿ
ಆಸ್ತಿಕರೆನ್ನಿಸಿಕೊನ್ನವರು, ದೈವವನ್ನು, ನಾಮರೂಪನೊಳಗೊನ್ನ
ವ್ಯಕ್ತಿರೂಪದಲ್ಲಿ ನೋಡುತ್ತಾರೆ , ನಮ್ಮುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಆರಾಧಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ

ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ದೇವರು ಮೆಚ್ಚಿದಷ್ಟೂ ಕೊಡುವ, ಕುಪಿತಗೊನ್ನಷ್ಟೂ ಕಸಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಶಕ್ತಿ/ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿ ಕನ್ನ, ದೇವರು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದರೆ ಮಾತ್ರ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಪ್ರಗೋಪನ (salvation) ಸಾಧ್ಯವೆಂದು ಧೋರಣೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

ಇದಕ್ಕೆ ತದ್ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ, ನಾಸ್ತಿಕರು, ದೈವದ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯಾಗಲಿ, ಅವಶ್ಯಕತೆಯನ್ನಾಗಲಿ ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ; ಇವರಿಗೆ ದೇಹದ ಕೊನೆಯೇ ಮೋಕ್ಷ. ಭಾರತದಲ್ಲಿ, ಮೇಲಿನ ಎರಡು ವಿಭಾಗಗಳ ಜೊತೆಗೆ, ನಿರೀಶ್ವರವಾದವೆಂದು (non-theism) ಮೂರನೆಯ ವಿಭಾಗವನ್ನು ನೋಡಬಹುದು. ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ, ಆಸ್ಮಿತತೆಯನ್ನು, ಸಸೇಶ್ವರವಾದ ಎನ್ನು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಸಸೇಶ್ವರದಲ್ಲಿ, ಈಶ್ವರನು (ಇಲ್ಲಿ ಈಶ್ವರ ಎಂದರೆ ಮುಕ್ಯಣ್ಣ ಶಿವನಲ್ಲ) ಸಗುಣ ಸ್ವರೂಪನಾದ, ಅನ್ನರೆ ಗುಣಗಳಿಲ್ಲ ಕೂಡಿದ, ನಾಮ ರೂಪನೊಳಗೊನ್ನ, ಕೊಡುವುದು, ಕಸಿದುಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ನಮ್ಮ ಕರ್ಮಾನುಸಾರವಾಗಿ ಮಾಡುವ ದೈವ. ಸಸೇಶ್ವರವಾದವನ್ನು ಒಪ್ಪದೇ, ಮೋಕ್ಷವು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮನುಷ್ಯನ ಸಾಧನೆಯ ಮೇಲೆ ಮಾತ್ರ ಅವಲಂಬಿತವಾಗಿದ್ದು, ನಿರ್ಗುಣನಾದ ದೈವವು ಕೊಡುವುದೂ ಇಲ್ಲ, ಕಸಿದುಕೊಳ್ಳುವುದೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಧೋರಣೆಯನ್ನು ಸಾಕ್ಷ್ಯ, ಬೌದ್ಧ, ಜೈನ ಮತ್ತು ಯೋಗ ದರ್ಶನಗಳು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಪ್ರಸಂಗತ: (incidentally) ಕರ್ಮವಚಿಗಳು, ಯಜ್ಞಯಾಗಾದಿಗಳಿಗೆ ಒತ್ತು ಕೊಡುವ ಪೂರ್ವಮೀಮಾಂಸೆ ಮತ್ತು ಅನೇಕ ಭಕ್ತಿ ಶ್ಲೋಕಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿ ಸಗುಣ ಆರಾಧನೆಗೂ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ಕೊಟ್ಟ ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರು ಕೂಡಾ ಮೂಲತ: ನಿರೀಶ್ವರವಾದಿಗಳೇ. ಭಕ್ತಿಗೆ ಸೇರಿದ ಅಥವಾ ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗ ಒನ್ನೇ ಸರಿಯಾದ ಮಾರ್ಗವೆಂದು ತದ್ವತಿಯ (conformity) ಧೋರಣೆಯನ್ನು ತೋರುವ ದರ್ಶನಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ, ಬಹುತೇಕ ಭಾರತೀಯ ದರ್ಶನಗಳು, ನಿರೀಶ್ವರವಾದಿ ದರ್ಶನಗಳೇ! ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ನಿರೀಶ್ವರತೆಯ ಮೇಲಿನ ಅವಧಾರಣೆಯ (emphasis) ಉರುತ್ವದಲ್ಲಿ(magnitude) ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿರಬಹುದಷ್ಟೆ. ಈ ಕಾರಣದಿನ್ನಲೇ ಭಾರತವನ್ನು “A country of seekers and not believers” ಮತ್ತು “A GODless Country” ಎನ್ನು ಕರೆಯುವುದನ್ನು,

ಇಲ್ಲಿ GOD ಎನ್ನರೆ, ನಾಮ-ರೂಪಗಳ ಅಥವಾ ನಾಮ-ರೂಪಗಳಿಗೆ ಸೀಮಿತವಾದ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ. ಭಾರತದಲ್ಲಿ, ನಾಸ್ತಿಕರೆನ್ನರೆ, ಚಾರ್ವಾಕರು ಮಾತ್ರ. ಆದರೆ, ಭಾರತೀಯ ವಿಚಾರ ಲಹರಿಗೆ ಅವರ ಕೊಡುಗೆ ಎಷ್ಟಿದೆಯೆನ್ನರೆ, ಅವರಿಗೂ ನಮ್ಮ ಸಮಾಜ ದಾರ್ಶನಿಕರ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದೆಯಲ್ಲದೇ, ಗೌತಮ ಮಹರ್ಷಿಗಳಿನ್ನ ಪ್ರಾರಮ್ಯವಾದ ಅನ್ವೀಕ್ಷಕೀ (literally to mean thinking or pondering over aNu, that is atom or into minute details) ಎಮ್ಮ ಎಲ್ಲ

ಮತದ ಸಜ್ಜೋಲೆಗಳಿನ್ನ ಮುಕ್ತವಾದ ವಿಮರ್ಶಾತ್ಮಕ ವಿಚಾರಲಹರಿಗೆ ಮಹರ್ಷಿಗಳಾದ, ಅಷ್ಟಾವಕ್ರ, ಆತ್ರೇಯ, ಚಾರ್ವಕ, ಕಪಿಲ ಮತ್ತು ಸುಲಭರನ್ನಹಾ ಋಷಿಯರ ಕೊಡುಗೆ ಅಪಾರ. ಈ ಅನ್ವೀಕ್ಷಕಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಕ್ಷ್ಯವು ಯೋಗೋ ಲೋಕಾಯತಮ್ ಚೇತನ್ವೀಕ್ಷಕಿ ಎನ್ನು ಮೂರು, ಯಾವ ಮತದ ಅವರೋಧಕಗಳಿಲ್ಲದ ಮುಕ್ತ ಚಿಂತನೆಗೆ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ಕೊಡುವ ದರ್ಶನಗಳು ಸೇರಿವೆ. ಆಚಾರ್ಯ ಚಾಣಕ್ಯರು, ಇನ್ನೂ ಒನ್ನು ಹೆಜ್ಜೆ ಮುನ್ನ ಹೋಗಿ, ಅನ್ವೀಕ್ಷಕಿಯನ್ನು, ಸರ್ವ ವಿದ್ಯಗಳಿಗೆ (knowledge) ಮಾತೃಸ್ಥಾನವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾ ಹೀಗೆನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರದೀಪ: ಸರ್ವವಿದ್ಯಾನಾಮ ಉಪಾಯ: ಸರ್ವಕರ್ಮಣಾಮ್ ಆಶ್ರಯ ಸರ್ವಧರ್ಮಣಾಮ್ ಶಶ್ವದಾನ್ವೀಕ್ಷಕೀಮಾತ - ಚಾರ್ವಾಕರ ಕೊಡುಗೆ ಇನ್ನಹದು!

ಮುನ್ನಿನ ಸಂಘಟನೆಗಳಲ್ಲಿ 196 ಸೂತ್ರಗಳನ್ನು , ಸಮಾಧಿ ಪಾದ, ಸಾಧನಾ ಪಾದ, ವಿಭೂತಿ ಪಾದ ಮತ್ತು ಕೈವಲ್ಯ ಪಾದವೆಂದು ನಾಲ್ಕು ವರ್ಣಕಗಳಾಗಿ ವಿಭಜಿಸಿರುವ ಯೋಗ ಸೂತ್ರವನ್ನು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ನೋಡೋಣ.

ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ, ಯೋಗದರ್ಶನದ ಮೇಲೆ ಬೌದ್ಧ ಮತ್ತು ಜೈನ ದರ್ಶನದ ಅಪಾರ ಪ್ರಭಾವವಿರುವುದರಿನ್ನ, ಪಾತ್ರಿಕವಾಗಿ ಆ ದರ್ಶನಗಳ ಅನೂಕಾಶವನ್ನೂ(reference) ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಕೊನೆಯದಾಗಿ, ಬರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊನ್ನಿರುವ ಅಕ್ಷರ ವಿನ್ಯಾಸದ ಶೈಲಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಒನ್ನರೆಡು ಮಾತು -

ಈಗಾಗಲೇ ನನ್ನ ಅಕ್ಷರ ವಿನ್ಯಾಸದ ಶೈಲಿಯು ನಿಮ್ಮ ಅವಲೋಕನಕ್ಕೆ ಬನ್ನಿರಬಹುದು (ಬಂದಿರಬಹುದು)! ಬನ್ನಿರಬಹುದು ಮತ್ತು ಬಂದಿರಬಹುದು. ಈ ಎರಡು ಶೈಲಿಯೂ ಸರಿಯಾದ ಶೈಲಿಯಾದರೂ, ಬನ್ನಿರಬಹುದು ಎನ್ನು ಬರೆಯುವುದು ಚೋಕ್ಷವಾದ(pure) ರೀತಿ. ಓದುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಮ್ಯದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಸುಸಜ್ಜಟವಾದರೂ, ಕ್ರಮೇಣ ಒಗರಿನಲ್ಲೂ ರುಚಿ ಕಾಣುವಹಾಗೆ ಓದುವ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ವಕನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಚಾರುಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ(pleasant) . ಶ್ರದ್ಧಾ ವೀರ್ಯ ಸ್ಮೃತಿ ಸಮಾಧಿ ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ವಕ ಇತರೇಷಾಮ್ ಎನ್ನು ಯೋಗ ಸೂತ್ರವೇ ಹೇಳುವ ಹಾಗೆ, ಇದೂ ಯೋಗ ಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ಒನ್ನು ಸಾಧನವಲ್ಲವೇ?!

ತತ್ ಸತ್

ಅರಿವಿನ ಸೊಗಡು

ಅರಿವೆ ಇಲ್ಲ! ಅರಿಗಳಿಲ್ಲ! ಅರಿವೇಯಲ್ಲ! ಎನ್ನರುಹಿ ಹುಟ್ಟಿ ಹುಟ್ಟುತ್ತ ಭವದ ಹುಟ್ಟಿನಲಿ ಒಟ್ಟಾಗಿ ಹೊಟ್ಟಾಗಿ ಭವಹರನ ಅರಿವುದೆನ್ನು?

ಲೋಕ ಶಙ್ಕರ!

ಎವರ್‌ಗ್ರೀನ್ ಗರ್ಲ್ಸ್

ಶ್ರೀಲಕ್ಷ್ಮಿ ಬೆಂಗಳೂರು

ಬಾಲ್ಯದ ದಿನಗಳನ್ನು ಮೆಲುಕು ಹಾಕುತ್ತಾ ಎಷ್ಟೋ

ಬಾರಿ 'ದೊಡ್ಡವರಾಗಲೇಬಾರದಿತ್ತು' ಅಂತ ಅನ್ನಿಸುವುದು ಸಹಜ, ಆದರೆ ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಅದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನಾವು ನೋಡುತ್ತಾ ಬೆಳೆದ ಈ ಮೂವರು ಹುಡುಗಿಯರಂತೂ ಬೆಳೆಯದೆ ಹಾಗೇ ಉಳಿದುಬಿಟ್ಟರು. ಈ ಬಾಲೆಯರನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಯಾವ ಪ್ರಾಡೆಕ್ಟ್ ಅನ್ನುವುದನ್ನು ಥಟ್ ಅಂಥ ಹೇಳಿಬಿಡುವೆವು. ಜನಮನದಲ್ಲಿ ಬೇರೂರಿರುವ ಈ ಬಾಲೆಯರು ಯಾರು?

ಪಾರ್ಲೆ-ಜಿ ಹುಡುಗಿ

ಈಗಷ್ಟೇ ಸ್ವಲ್ಪ ದಿನದ ಹಿಂದೆ ಅಂತರ್ಜಾಲದಲ್ಲಿ ಪಾರ್ಲೆ-ಜಿ ಹುಡುಗಿಯ ಚಿತ್ರವು ಯಾರದ್ದೋ ಚಿಕ್ಕ ವಯಸ್ಸಿನ ಚಿತ್ರ ಎಂಬ ಸುದ್ದಿ ಹರಿದಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ಸ್ಪಷ್ಟನೆ ನೀಡಿದ್ದಾರೆ ಪಾರ್ಲೆ-ಜಿ ಯ ಉತ್ಪನ್ನ ನಿರ್ವಾಹಕರು. ಇದು ಯಾರ ಭಾವಚಿತ್ರವೂ ಅಲ್ಲ. ಇದೊಂದು ಕಾಲ್ಪನಿಕ ಚಿತ್ರವಾಗಿದ್ದು, ಮಗನ್‌ಲಾಲ್ ದಾಹಿಯ ಎಂಬ ಕಲಾವಿದರು 1960ರ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಕಾಲ್ಪನಿಕ ಚಿತ್ರವನ್ನು ರಚಿಸಿದರು ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ಗುರುತಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಬ್ರ್ಯಾಂಡ್ ಮಾಸ್ಕಾಟ್ ಇದಾಗಿದೆ. ಉತ್ಪನ್ನದ ಪ್ಯಾಕಿಂಗ್ ಮೇಲೆ ಅಂದಿನಿಂದ ಇಂದಿನವರೆಗೂ ಇದೇ ಚಿತ್ರ ಮುದ್ರಿತವಾಗಿ ಬರುತ್ತಿದೆ. 1929ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಪಾರ್ಲೆ ಕಂಪನಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾದದ್ದು. ನಂತರ 1939ರಲ್ಲಿ ಪಾರ್ಲೆ ಕಂಪನಿಯವರಿಂದ ಬಿಸ್ಕೆಟ್ ತಯಾರಿಕೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಎಷ್ಟೋ ಬಾರಿ ಬಿಸ್ಕೆಟ್ಟಿನ ಪರ್ಯಾಯ ಪದವಾಗಿ ಪಾರ್ಲೆ-ಜಿ ಎಂದು ಬಳಸಿರುವುದೂ ಇದೆ. 'ಜಿ' ಎನ್ನುವುದು ಗ್ಲೂಕೋಸ್ ಎಂದು ಪ್ರಾರಂಭವಾದದ್ದು, ಈಗ 'ಜಿ' ಅಂದರೆ ಜೀನಿಯಸ್ ಎಂದು ಪ್ಯಾಕೆಟ್ ಮೇಲೆ ಮುದ್ರಿತವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇದೇ ಮುದ್ದು ಮುಖದ ಹುಡುಗಿ ನಮ್ಮ ಎಷ್ಟೋ ಕಾಫಿ, ಚಹಾಗಳೊಂದಿಗೆ ಜೊತೆಯಾಗಿದ್ದಾಳೆ.

ಅಮುಲ್ ಹುಡುಗಿ

1946ರಲ್ಲಿ ಗುಜರಾತಿನ ಆನಂದ್ ಎಂಬ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾದ ಅಮುಲ್ ಭಾರತದ ಡೈರಿ ಸಹಕಾರ ಸಂಸ್ಥೆಯಾಗಿದೆ. ಅಮುಲ್ ಒಂದು ಬ್ರ್ಯಾಂಡ್ ಹೆಸರಾಗಿದ್ದು, ಅದು Anand Milk Union Limited ನ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ರೂಪವೂ ಹೌದು. ಪ್ರಮುಖ ಸಹಕಾರ ಸಂಸ್ಥೆಯಾದ ಗುಜರಾತ್ ಸಹಕಾರ ಹಾಲು ಮಾರಾಟ ಒಕ್ಕೂಟ ಇದರ ಮಾರಾಟವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತದೆ. ಅಮುಲ್ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಶೈತ(ಕ್ಷೀರ) ಕ್ರಾಂತಿಯನ್ನು ಹುಟ್ಟುಹಾಕಿದ್ದು. ಇದರಿಂದ ಭಾರತವು ವಿಶ್ವದಲ್ಲೇ ಹಾಲು ಮತ್ತು ಹಾಲಿನ ಉತ್ಪನ್ನಗಳ ಅತ್ಯಂತ ದೊಡ್ಡ ಉತ್ಪಾದಕ ರಾಷ್ಟ್ರವೆಂಬ ಹೆಗ್ಗಳಿಕೆಗೆ ಪಾತ್ರವಾಗಿದೆ. 1966ರಲ್ಲಿ ಶೈತ ಕ್ರಾಂತಿಯ ಪಿತಾಮಹ ಎನಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಡಾ.ವರ್ಗಿಸ್ ಕುರಿಯನ್ ಅವರು ತಮ್ಮ ಅಮುಲ್ ಬೆಣ್ಣೆಗಾಗಿ ಜಾಹೀರಾತು ಪ್ರಚಾರಕರನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಿರುವಾಗ ಮುಂಬೈ ಮೂಲದ ಡಾ.ಕುನ್ಯಾ ಕಮ್ಯುನಿಕೇಷನ್ಸ್‌ನ ಕಲಾ ನಿರ್ದೇಶಕರಾಗಿದ್ದ

ಯುಸೈಸ್ ಫರ್ನಾಂಡಿಸ್ ಎನ್ನುವವರು ಈ ಅಮುಲ್ ಹುಡುಗಿಯನ್ನು ಜಾಹೀರಾತು ಫಲಕಕ್ಕಾಗಿ ಚಿತ್ರಿಸಿದರು. ಮುಂದೆ ಇದೇ ಅಮುಲ್ ಹುಡುಗಿ ದೇಶದ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಜಾಹೀರಾತಿನ ಪ್ರತಿನಿಧಿ ಚಿಹ್ನೆಯಾಗಿಬಿಟ್ಟಳು. ಮುದ್ದು ಮುದ್ದಾದ ಮಕ್ಕಳನ್ನು 'ಅಮುಲ್ ಬೇಬಿ' ಎಂದು ಕರೆಯುವುದುಂಟು. ನೀಲಿ ಕೂದಲು, ಕೆಂಪು ಚುಕ್ಕಿಯ ಫ್ರಾಕ್ ತೊಟ್ಟಿರುವ ಈ ಅಮುಲ್ ಹುಡುಗಿಯನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡು ಇತ್ತೀಚಿನ ಸುದ್ದಿಗಳು ಅಥವಾ ಪ್ರಸಕ್ತ ವಿದ್ಯಮಾನಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸುವರು.

ನಿರ್ಮಾ ಹುಡುಗಿ

ಬಿಳಿಯ ಫ್ರಾಕ್ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಸುತ್ತುತ್ತಾ ನಿಂತಿರುವ ಹುಡುಗಿ ನೋಡುತ್ತಲೇ ಯಾವ ಡಿಟರ್ಜೆಂಟ್ ಪೌಡರ್ ಎಂದು ಹೇಳಿಬಿಡುವೆವು. ಏಕೆಂದರೆ 'ಸಬ್ ಕಿ ಪಸಂದ್ ನಿರ್ಮಾ'. ಆದರೆ ಈ ಹೆಸರಿನ ಹಿಂದೆ ಒಂದು ನೋವಿನ ಕಥೆ ಇದೆ. ನಿರ್ಮಾ ಕಂಪನಿಯ ಸಂಸ್ಥಾಪಕ ಕರ್ನ ಭಾಯಿ ಪಟೇಲ್ ಅವರ ಮಗಳ ಹೆಸರು ನಿರುಪಮಾ ಎಂದಿತ್ತು. ನಿರುಪಮಾ ಅದೊಂದು ದಿನ ಕಾರು ಅಪಘಾತದಲ್ಲಿ ಗಂಭೀರ ಗಾಯಗೊಂಡು ಸಾವನ್ನಪ್ಪಿದರು. ಮಗಳನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ನಿರ್ಮಾ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಕರ್ನ ಭಾಯಿಯವರು ತಾವು ತಯಾರಿಸಿದ ಡಿಟರ್ಜೆಂಟ್ ಪೌಡರ್‌ಗೆ 'ನಿರ್ಮಾ' ಎಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟರು. ಹೀಗೆ ನಿರ್ಮಾ ಹುಡುಗಿ ಬ್ರ್ಯಾಂಡ್ ಲೋಗೊ ಆಗಿ ಇಂದಿಗೂ ನಿರ್ಮಾ ಡಿಟರ್ಜೆಂಟ್ ಪೌಡರ್ ಹಾಗೂ ಡಿಟರ್ಜೆಂಟ್ ಸೋಪಿನ ಪ್ಯಾಕೆಟ್ ಮೇಲೆ ಮುದ್ರಿತವಾಗಿ ಬರುವಳು. ಆಗಲೂ ದೂರದರ್ಶನ ಹಾಗೂ ಆಕಾಶವಾಣಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ನಿರ್ಮಾ ಜಾಹೀರಾತಿನ ಹಾಡನ್ನು ಮರೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವೇ? ಒಂದೆರಡು ಸಾಲು ಬರೀತೀನಿ, ನಂತರ ನೀವೇ ಹಾಡುತ್ತಾ ಹೋಗುವಿರಿ.

'ವಾಷಿಂಗ್ ಪೌಡರ್ ನಿರ್ಮಾ, ವಾಷಿಂಗ್ ಪೌಡರ್ ನಿರ್ಮಾ... ಹಾಲಿನಂತೆ ಬಿಳುಪು, ನಿರ್ಮಾದಿಂದ ಬಂತು... ಬಣ್ಣಾದ ಬಟ್ಟೆಗೆ ಥಳ ಥಳ ಹೊಳುಪು ತಂತು...'

e ಜಗತ್ತು ಈ ಜಗತ್ತು

ಕುಸುಮಾ ಕೊಡ್ಲೆಕೆರೆ

ನಿಜವಾದ ಹುಲ್ಲಿನಂತೆ ಕಾಣುವ ಕೃತಕ ಹುಲ್ಲಿನ ಮೇಲೆ ಬಂದು ಕುಳಿತೆ. ಇಪ್ಪತ್ತಾರು ನಿಮಿಷ ನಡೆದು ಇಷ್ಟು ಕ್ಯಾಲೋರಿ ಕರಗಿಸಿರುವೆ ಎಂದು ಮೊಬೈಲ್ ಆಪ್ ಹೇಳಿತು. ನಿನ್ನ ಇಪ್ಪತ್ತು ನಿಮಿಷಕ್ಕೆ ಸುಸ್ತಾಗಿತ್ತು. ನನ್ನ ಎದುರಿನ ಕಲ್ಲು ಬೆಂಚಿನ ಕಡೆ ನೋಡಿದೆ. ಆ ಹೆಂಗಸು ನನ್ನ ಕಡೆ ನೋಡಿ ನಕ್ಕಳು ಅಥವಾ ನಾನು ಹಾಗೆ ಭಾವಿಸಿದೆ! ಅವಳು ಬುರ್ಖಾ ಧರಿಸಿದ್ದಳು. ಕಾಣುತ್ತಿರುವ ಕಣ್ಣುಗಳಷ್ಟರಿಂದಲೇ ನಕ್ಕಳೋ, ಇಲ್ಲವೋ ಎಂದು ತಿಳಿಯುವುದು ನನಗೆ ಕಷ್ಟವಾಯಿತು.

ಮದುವೆ ಆದ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ಗಂಡನ ಜೊತೆ ತೆರಳುವಾಗ ಏಕೆ ಅಳುತ್ತಾರೆ? ಇಚ್ಛೆ ಇಲ್ಲದ ಮದುವೆಯಾದರೆ ಅಳಬೇಕು. ಅದೂ ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇಚ್ಛೆ ಇಲ್ಲದೆ ಮದುವೆ ಆಗಲೇಬಾರದು. ಅದು ಪ್ರೇಮ ವಿವಾಹವಾಗಲಿ, ಅರೇಂಜ್ಡ್ ಇರಲಿ, ಅಳಬಾರದು. ಅತ್ತರೂ ಎಲ್ಲರ ಮುಂದಂತೂ ಅಳಬಾರದು ಎಂಬ ತತ್ವ ನನ್ನದು (ಮೊಂಡು ತತ್ವ ಅನ್ನಿಸಬಹುದು). ನಾನು ಅಳಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಅಳುವುದನ್ನು ಸೆರೆಹಿಡಿಯಲು ಬಹುಶಃ ಫೋಟೋಗ್ರಾಫರ್ ಸಹ ಕಾದಿದ್ದನೋ ಏನೋ.. ನಾನಂತೂ ಎಲ್ಲಾ ಫೋಟೋಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಬಿಟ್ಟು ನಕ್ಕಿರುವೆ. ಗಂಡನ ಜೊತೆ ಸೌದಿ ಅರೇಬಿಯಾದಲ್ಲಿ ಈಗ ವಾಸ. ಹೊಸ ದೇಶ, ಹೊಸ ಜೀವನ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ. ಅಡುಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಯೋಗಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಆಲೂ ಮಟರ್ ಸರಿಯಾಗಿ ಬಂದದ್ದೂ ಇದೆ, ಉಪ್ಪಿಟ್ಟು ಅವಲಕ್ಕಿ ಕೆಟ್ಟು ಹೋಗಿದ್ದೂ ಇದೆ!

ಮನೆಯ ಹತ್ತಿರವೇ ಒಂದು ಸೊಗಸಾದ ಪಾರ್ಕ್ ಇದೆ. ದಿನಾ ಸಂಜೆ ಅಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ವಾಯುವಿಹಾರ. ಬುರ್ಖಾದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಒಂದೇ ರೀತಿ ಕಾಣುತ್ತಾರೆ. ಬುರ್ಖಾ ಕಪ್ಪು, ಆದರೆ ಧರಿಸುವ ಶೂಗಳು ಥರ ಥರ ಬಣ್ಣಗಳಿದ್ದು. ಬಣ್ಣಬಣ್ಣದ ಶೂಗಳಿಂದ, ಅವರ ನಡಿಗೆಯಿಂದ, ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ಮಕ್ಕಳಿಂದ ಪಾರ್ಕಿಂಗ್ ಬರುವ ಹೆಂಗಸರನ್ನು ಗುರುತಿಸಲು ಆರಂಭಿಸಿದೆ. ಇವತ್ತು ಕಂಡ ಹೆಂಗಸು ಗುಲಾಬಿ ಹಾಗೂ ಬಿಳಿ ಮಿಶ್ರಿತ ಶೂ ಧರಿಸಿದ್ದಳು. ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕರಿಂದ ಐದು ವರ್ಷದ ಮುದ್ದಾದ ಹೆಣ್ಣು ಮಗು.

ಮಾರನೇ ದಿನ ಮತ್ತೆ ಸಿಕ್ಕಳು ಆ ಹೆಂಗಸು. ದೂರದಲ್ಲಿ ನಡೆದು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಳು. ನನಗೆ ಹೋಗಿ ಮಾತನಾಡಿಸಬೇಕೆನಿಸಿತು. ಆದರೆ ಏನು ಮಾತನಾಡುವುದು? ಈ ಊರಿನವರಿಗೆ ಹಿಂದಿ ಕೂಡ ಸರಿಯಾಗಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ, ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಬರುವುದೋ ಇಲ್ಲವೋ ಕೇಳುವ ಧೈರ್ಯ ನಾನು ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಬಿಟ್ಟೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶ ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋದವರು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಮಿಸ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದೆ. ನಾನು ಮಿಸ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವುದು ನಮ್ಮ ಬಿ.ಎಂ.ಟಿ.ಸಿ ಬಸ್. ಬಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಆತ್ಮೀಯತೆಯಿಂದ ಮಾತನಾಡಿಸುವ ಅಂಟಿಯರನ್ನು, ಸೀಟ್ ಕೂಡದೆ ಇದ್ದಾಗ ನಮ್ಮ ಜನರೇಷನ್ನನ್ನೇ ಬಯ್ಯುವ ಅಂಟಿಯರನ್ನು.

ಬಸ್ ಹತ್ತುತ್ತಲೇ ಕಿವಿಗೆ ಇಯರ್ ಫೋನ್ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಧರಿಸುವುದು ನನ್ನ ಚಾಳಿ. ಸೀಟ್ ಸಿಗಲಿ, ಸಿಗದೇ ಇರಲಿ. "ಟಿಕೆಟ್ ಹಿಂದೆ ನಮ್ಮನೆಯವರು ತಗೋತಾರೆ" ಎಂದರು ನನ್ನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದ ಅಂಟಿ. ಲಕ್ಷಣವಾಗಿ ಸೀರೆ ಉಟ್ಟು ರೆಡಿ ಆಗಿ ಬಂದದ್ದನ್ನು ನೋಡಿ, ಮದುವೆಗೋ, ಮುಂಜಿಗೋ ಹೊರಟಿದ್ದಾರೆ ಎಂದುಕೊಂಡೆ.

"ವರ್ಕಿಂಗಾ?" ಎಂದರು.

"ಹೌದು ಅಂಟಿ".

"ಎಲ್ಲಿ, ಸಾಫ್ಟ್‌ವೇರಾ?"

"ಹೌದು ಅಂಟಿ, ಜಯನಗರ".

"ನೀವೆಷ್ಟು ಜನ ಮಕ್ಕಳು?"

"ನಂಗೆ ತಂಗಿ ಇದಾಳೆ ಅಂಟಿ".

"ಮದುವೆ ಆಗಲ್ಲ?"

ಈಗ ನಾನು ಇಯರ್ ಫೋನ್ ತೆಗೆಯಲೇ ಬೇಕಾಯಿತು. ಅರೇ ಇವರ! ಸೀದಾ ನನ್ನ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಸಲೇ ಬಂದ್ರಲ್ಲ ಅಂಟಿ! "ಆಗ್ರೀನಿ ಅಂಟಿ, ಯಾಕೆ?" ನನ್ನ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಿಶ್ರಿತ ಉತ್ತರ ಅವರು ನಿರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಬಹುಶಃ "ಇಲ್ಲ ಅಂಟಿ, ನಂಗೆ ಮದುವೆ ಅಂದ್ರೆ ಇಷ್ಟ ಇಲ್ಲ, ಓದಬೇಕು " ಎಟ್ಟು ಎಟ್ಟು.. ನಿರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿ ಮದುವೆ ವಿಷಯ ತೆಗೆದಿದ್ದರು. ಈಗ "ಗುಡ್ " ಎಂದು ಹುಬ್ಬು ಹಾರಿಸಿ ನಕ್ಕು ಸುಮ್ಮನಾಗಿಬಿಟ್ಟರು. ನನಗೂ ಇದೇ ಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ನನ್ನ ಮೈಂಡ್ ಗೇಮ್ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದಕ್ಕೆ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಕುಹಕದ ನಗೆ ನಕ್ಕು ಇಯರ್ ಫೋನ್ ವಾಪಸ್ ಸಿಕ್ಕಿಸಿದೆ.

ಹೀಗೆ ಬಹಳಷ್ಟು ಬಾರಿ ಮಾತು ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಎಷ್ಟೋ ಬಾರಿ "ಮಾತನಾಡಿಸಿಬಿಟ್ಟರೆ?" ಎಂದು ಸೀಟ್ ಬದಲಿಸಿದ್ದೂ ಇದೆ, ಸೀಟ್ ಇದ್ದೂ ಅಲ್ಲಿ ಕೂರದೆ ಇದ್ದಿದ್ದೂ ಇದೆ. ಒಂದು ಬಾರಿಯಂತೂ ಒಬ್ಬರು ಅಂಟಿ ಏನೋ ಕೇಳಲು ಬರುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ "ಅಂಟಿ! ಕನ್ನಡ್ ನೋ" ಎಂದಿದ್ದೆ. ಈಗ ಯೋಚಿಸಿದರೆ ನಾನು ಎಷ್ಟು ಒರಟಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೆ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಬಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸೀಟಿಗಾಗಿ ರಗಳೆಯಾಗುವುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತು. ಸೀಟಿಗಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ಜಗಳಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದುದು ಹೆಂಗಸರಿಗೆ ಕಾಯ್ದಿರಿಸಿದ ಜಾಗದಲ್ಲಿ. ಚಿಕ್ಕವರು ದೊಡ್ಡವರಿಗೆ ಸೀಟು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುವುದು ಸಾಮಾನ್ಯ, ಅದು ನ್ಯಾಯ ಕೂಡ. ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಎದ್ದು ತಿಂಡಿ ತಿಂದು, ಅಮ್ಮ ಕೊಟ್ಟ ಡಬ್ಬಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬರುವ ನನಗೇ ನಿಲ್ಲಲು ಬೇಜಾರಿನಿಸಿದರೆ, ಅಡುಗೆ ಮಾಡಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಶಾಲೆಗೆ, ಗಂಡನನ್ನು ಆಫೀಸಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ ಬರುವ ಹೆಂಗಸರಿಗೆ ಸೀಟ್ ಕೂಡಲೇಬೇಕು! ಒಮ್ಮೆ ನಾನು ಸೀಟ್ ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟರೂ ಜಗಳವಾಯಿತು!

ನಾನು ಬಿಟ್ಟು ಕೊಟ್ಟ ಸೀಟಿಗೆ ಇಬ್ಬರು ಹಂಗಸರು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದರು! "ದೇವರೇ! ಸೀಟು ಬಿಟ್ಟು ಕೊಟ್ಟ ಪುಣ್ಯ ನನಗಿರಲಿ, ಜಗಳ ನಾ ಸುಧಾರಿಸಲಾರೆ!" ಎಂದು ಭಗವಂತನಲ್ಲಿ ಮೊರೆಯಿಟ್ಟು ಬಸ್ಸಿನ ಮೇಲಿನ ಸರಳು ಹಿಡಿದು ನಿಂತುಬಿಟ್ಟೆ. ನಾನು ಈಗ ಮತ್ತೊಂದು ಪೇಜಿಗೆ ಸಿಲುಕಿದೆ. ನಾನು ಸರಳು ಹಿಡಿದು ನಿಂತಿದ್ದರೆ ನನಗಿಂತ ಬಹಳ ಕುಳಗಿರುವ ಆಂಟಿ ಬಂದು ನನ್ನ ಕೈಯನ್ನು ಬಸ್ಸಿನ ಸರಳಿನ ಹಾಗೆ ಹಿಡಿದು ನಿಂತುಬಿಟ್ಟರು. ನನಗೆ ಕಚಗುಳಿ ತಾಳಲಾರದೆ ಜೋರಾಗಿ "ಹ್ಲ ಹ್ಲ ಹಾ" ಎಂದು ನಗುವುದೊಂದೇ ಬಾಕಿ! ಇಲ್ಲಿ ನನ್ನ ತಂದೆ ಹೇಳಿದ ಪ್ರಸಂಗವನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಬಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಪ್ರಯಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಅವರಿಗೆ ಹಿಂದೆ ನಿಂತಿದ್ದವನ ಉಟದ ಡಬ್ಬಿ ಸೋರಿಕೆಯಾಗಿ ಶರ್ಟ್ ಮೇಲೆ ಏನೋ ಚೆಲ್ಲಿತಂತೆ. ಅಂದೇ ಬಿಳಿ ಶರ್ಟ್ ತೊಟ್ಟು ಅಪ್ಪ ಕೋಪದಿಂದ "ಏನೀ ಇದು?!, ನನ್ನ ಶರ್ಟ್ ಮೇಲೆಲ್ಲಾ ಬಿದ್ದಿದೆ" ಎಂದರೆ ಅವನು "ಟೊಮೇಟೊ ಸಾರು, ಸರ್" ಎಂದನಂತೆ!

ಹೀಗೆ ಬಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಜಗತ್ತೇ ಇದ್ದರೂ, ನನ್ನದೇ ಜಗತ್ತಿಗೆ ನಾನು ಇಯರ್ ಫೋನ್ ಮೂಲಕ ಜಾರುತ್ತಿದ್ದೆ. ಆಲಿಸ್ ಸುರಂಗದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಮಾಯಾಜಗತ್ತಿಗೆ ಇಳಿದಿದ್ದ ಹಾಗೆ. ಬಸ್ಸಿನವರು ಹಾಡು ಹಾಕಿದ್ದರೂ, ನನಗೆ ನನ್ನದೇ ಆದ ಹಾಡು ಬೇಕು. ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾ ಮೆಸೇಜ್ ಓದುವುದು, ಫಾರ್ವರ್ಡ್ ಮಾಡುವುದು, ಚ್ಯಾಟ್ ಮಾಡುವುದು. ಚ್ಯಾಟ್ ಹಾವಳಿ ಹೇಗಿತ್ತೆಂದರೆ ನಾನು ಯಾರ ಬಳಿಯೂ ಕರೆ ಮಾಡಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಲೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ನನಗೆ ಕರೆ ಬಂದರೂ, ಕರೆ ಮಾಡುವವರು ಅಮ್ಮ ಅಥವಾ ಅಪ್ಪ. ಫ್ರೆಂಡ್ಸ್ ಮೆಸೇಜ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲ ಗೆಳೆಯ ಗೆಳತಿಯರದ್ದೂ ಗ್ರೂಪ್‌ನಲ್ಲೇ ಮಾತು. ವೀಕೆಂಡ್ ಸಿಗೋಣ ಎಂದು ಪ್ಲಾನ್ ಮಾಡುವುದು. ವಾರ ಮುಗಿಯುತ್ತಿದ್ದಂತೆ "ನಾ ಬರಲಾರೆ! ನಾನು ಬಿಜ್" ಎಂದು ಒಬ್ಬರು ಹೇಳಿದರೆ ಸಾಕು; ಆ ಪ್ಲಾನ್ ಕ್ಯಾನ್ಸಲ್.

ಮೊಬೈಲ್ ಬಳಕೆಯಿಂದ ದೂರದಲ್ಲಿ ಇರುವವರ ಜೊತೆ ಸಂಪರ್ಕವೇನೋ ಸಾಧ್ಯ ಆದರೆ, ಅದರಿಂದ ಗೆಳೆತನ ನಿಕಟತೆ ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡಿರುವೆ ಎಂದು ನನಗೆ ನಾನೇ ಎಷ್ಟೋ ಬಾರಿ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಮೊಬೈಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಸಂಪರ್ಕದ ಪಟ್ಟಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದೆ ಆದರೆ, ನಾನು ಮಾತನಾಡುವವರ ಪಟ್ಟಿ ಕ್ಷೀಣಿಸುತ್ತಿದೆ. ಮೊಬೈಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಸೋಷಿಯಲ್ ಮೀಡಿಯಾ ಆಪ್‌ಗಳು ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿವೆ. ಆದರೆ ಜನರು ಸುತ್ತ ಇರುವಾಗ ನಮಗೆ ಸೋಷಿಯಲ್ ಆಗಿ ಇರುವುದು ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ!

ಮಾತುಕಥೆಗಳಿಂದ ಪಲಾಯನವಾಗುವುದು ಬಸ್ಸುಗಳಿಗಷ್ಟೇ ಸೀಮಿತವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ದಣಿದಾಗ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅಮ್ಮನೊಂದಿಗೂ ಸುದೀರ್ಘ ಮಾತನ್ನು ಎಲ್ಲಿ ಕಡಿತಗೊಳಿಸಬಹುದು ಎಂದೇ ನಾನು ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದೆ! ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಮೊಬೈಲ್ ತೆಗೆದು ನೋಡುತ್ತಾ, ಬರೀ "ಹೂಂ"ಗುಡುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಅಮ್ಮ ನನಗೂ ಮೊಬೈಲಿಗೂ ಬೈದು ಮಾತು ನಿಲ್ಲಿಸಿಬಿಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅಮ್ಮನಿಗೆ ಮೊಬೈಲ್ ವೈರಿ. "ಮೊಬೈಲಿನಿಂದ ಆಗುವ ತೊಂದರೆಗಳಿಗೆ ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲ. ಇಯರ್ ಫೋನ್ ಬಳಸಿದರೆ ಕಿವಿ ಬಹುಬೇಗ ಕೆಪ್ಪಾಗುತ್ತದೆ!" ಎಂದು ಪೇಪರ್‌ನಲ್ಲಿ ಬಂದಿದೆ, ಓದು ಎಂದರು. "ಅಮ್ಮ, ನಾನು ಈ ಲೇಖನವನ್ನು ಬಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಕೂತು ಮೊಬೈಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಓದುತ್ತೇನೆ" ಎಂದೆ. ಅಮ್ಮನಿಗೆ ನನ್ನ ಈ ಉತ್ತರ ಕೇಳಿ ಬೈಯಬೇಕೋ ಅಥವಾ ಮಗಳ ಮಾತು ಮೆಚ್ಚಿ ನಗಬೇಕೋ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ನಾನು, ಅಮ್ಮ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ. ನಾವಿಬ್ಬರು ಮಾತನಾಡಲು ಮೊಬೈಲೇ ಬೇಕು! ನಾನು ಪದೇ ಪದೇ ಮೊಬೈಲ್ ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡರೆ ಬೈಯುತ್ತಿದ್ದ ಅಮ್ಮ, ಈಗ ಮಗಳು ವಾಟ್ಸಾಪ್ ಮೆಸೇಜ್ ಮಾಡಿದ್ದಾಳಾ ಎಂದು ನೋಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರಂತೆ! ಅಮ್ಮ ಮತ್ತು ಮೊಬೈಲ್ ಈಗ ದೋಸ್ತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಇಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಗಂಡ, ನಾನು ಮಾತನಾಡಬೇಕಾದರೆ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಮೊಬೈಲ್ ನೋಡುತ್ತಾ "ಹೂಂ"ಗುಡುತ್ತಾರೆ!

ಈಗ ನನಗೆ ಬಸ್ಸಿನ ಆಂಟಿಯರು ನೆನಪಾಗುತ್ತಾರೆ. ಸೀಟ್ ಸಿಕ್ಕರೆ ಚಿಕ್ಕ ಪುಸ್ತಕ ತೆಗೆದು ಮಂತ್ರಗಳನ್ನು ಓದುತ್ತಾ ಕೂರುವ ಆಂಟಿಯರು ನೆನಪಾಗುತ್ತಾರೆ. ಅಮ್ಮ ಮೆಸೇಜ್ ಮಾಡಿದರೂ ಅಮ್ಮನ ಧ್ವನಿ ಕೇಳಲು ನಾನೇ ಕಾಲ್ ಮಾಡಬೇಕೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಯುಟ್ಯೂಬ್ ಇದ್ದರೂ ಅಮ್ಮನಿಂದ ಅಡುಗೆ ಹೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆನಿಸುತ್ತದೆ!

ಸೌದಿಯ ವಿಮಾನ ನಿಲ್ದಾಣದಿಂದ ಇಮಿಗ್ರೇಷನ್ ಆಗಬೇಕಾದರೆ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಹಿಂದೆ ಸೀರೆ ಉಟ್ಟ ಹೆಂಗಸು. ನನ್ನನ್ನು ಕರೆದು ಮಾತಾಡಿದರು, ತೆಲುಗಿನಲ್ಲಿ. ಅವರ ಮುಖ ಆತಂಕದಿಂದ ಕೂಡಿತ್ತು. ಸೀರೆಯ ಸೆರಗನ್ನು ಪೂರ್ತಿ ಹೊದ್ದುಕೊಂಡಿದ್ದರು. "ಪ್ರತಿ ಒಕ್ಕರೂ ಇಕ್ಕಡ ಬುರ್ಖಾ ಧರಿಯಾ?" ಎಂದು ಅವರು ತೆಲುಗಿನಲ್ಲಿ ಕೇಳುವುದು ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಯಿತು. "ಅವ್ವು ಆಂಟಿ ಇಕ್ಕಡ ಎಲ್ಲ ಹೆಂಗಸರು ಬುರ್ಖಾ .." ಎಂದು ನಾನು ಕನ್ನಡ ಮಿಶ್ರಿತ ತೆಲುಗಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದೆ. ಅವರಿಗೆ ಅರ್ಥ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಕೈಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಚೀಟಿ ತೊಟ್ಟು ನನ್ನ ಮೊಬೈಲ್ ಕಡೆ ಬೆರಳು ಮಾಡಿದರು. ಚೀಟಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ನಂಬರಿಗೆ ಕಾಲ್ ಮಾಡಿಕೊಡೋಣ ಎಂದು ಮೊಬೈಲ್ ತೆಗೆಯುವಷ್ಟರಲ್ಲೇ ನನ್ನ ಇಮಿಗ್ರೇಷನ್ ಸರದಿ ಬಂದಿತು. ಇಮಿಗ್ರೇಷನ್‌ನಿಂದ ಹೊರಬಂದಮೇಲೆ ವಾಪಸ್ ಹೋಗುವಂತಿಲ್ಲ. ಛೇ! ನನಗೆ ತೆಲುಗು ಬರಬಾರದಿತ್ತೇ ಅನಿಸಿತು. ಆ ಹೆಂಗಸು ಪೂರ್ವ ತಯಾರಿ ಇಲ್ಲದೆ ಹೀಗೆ ಹೇಗೆ ಬಂದಿದ್ದರು? ಅವರು ಒಬ್ಬರೇ ಬಂದಿದ್ದರು? ನಂತರ ಏನು ಮಾಡಿದರು? ಅವರು ಹೋಗಬೇಕಾದ ಜಾಗ ತಲುಪಿದರೇ? ಎಂದು ಈಗಲೂ ಹಲವು ಬಾರಿ ಯೋಚಿಸುತ್ತೇನೆ.

ನಮ್ಮ ವಾಯುವಿಹಾರದ ಪಾರ್ಕ್ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಖಾಲಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ರಂಜಾನ್ ತಿಂಗಳಾದ್ದರಿಂದ ಹೀಗೆ ಎಂದು ಪತಿರಾಯರಿಂದ ತಿಳಿಯಿತು. ರಂಜಾನ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯೋದಯಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚೆಯೇ ಎದ್ದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮುಗಿಸಿ, ತಿಂಡಿ ತಿಂದರೆ, ಮತ್ತೆ ಸೂರ್ಯಾಸ್ತವಾದ ಮೇಲೆಯೇ, ಆ ದಿನದ ಉಪವಾಸ ಮುರಿಯುತ್ತಾರೆ. ನಾನು ಶಿವರಾತ್ರಿಗೂ ಉಪವಾಸ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಬಾರಿ ಉಪವಾಸ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಅರ್ಧ ದಿನವಷ್ಟೇ ಕಳೆದೆ. ಶಿವ ಶಿವಾ.. "ರಾತ್ರಿ" ಕಳೆಯಲಿಲ್ಲ. ಸಂಜೆ ಒಣ ಹಣ್ಣು, ಸಮೋಸೆಗಳನ್ನು ತಿಂದು ಉಪವಾಸ ಮುರಿಯುವುದು ಇಲ್ಲಿಯ ಪದ್ಧತಿಯಂತೆ. ಅಂಗಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಖರ್ಜೂರ, ದ್ರಾಕ್ಷಿ, ಅಂಜೂರದ ಹಣ್ಣುಗಳ ಅತಿ ಹೆಚ್ಚು ನಮೂನೆಗಳನ್ನು ಈ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ನೋಡಿದೆ. ಇವತ್ತು ನಾನು ಎಂದಿನಂತೆಯೇ ವಾಕಿಂಗ್ ಮಾಡುತ್ತಾ ಸಾಗುತ್ತಿದ್ದೆ. ಎದುರಿಗೆ ಆ ಹೆಂಗಸು ಕಂಡಳು. ಅದೇ ಗುಲಾಬಿ ಬಿಳಿಮಿಶ್ರಿತ ಶೂ. ಅವಳ ಮಗಳು ಹಿಂದಿನಿಂದ ಓಡಿ ನನ್ನ ಬಳಿ ಬಂದು, ಸೈಕಲ್ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ನನ್ನ ಬುರ್ಖಾ ಹಿಡಿದಿದ್ದಳು. ಸೈಕಲ್ ಓಡಿಸುವ ಹುಮ್ಮಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು ಅವಳ ತಾಯಿಯೆಂದು ತಿಳಿದು ಗೊಂದಲಕ್ಕೊಳಗಾಗಿದ್ದಳು. ಮಗಳೆಡೆಗೆ ಅವಳ ತಾಯಿ ಓಡೋಡಿ ಬಂದಳು. ನಾನು ನಕ್ಕೆ.

"ಸಲಾಂ ವಾಲೆಕುಮ್" ಎಂದಳು.

"ಹಾಯ್. ಹಿಂದಿ?" ಎಂದೆ.

"ಅರೇಬಿಕ್! ಹಿಂದಿ ತೋಡ ತೋಡ" ಎಂದಳು.

ಈ ಸಂಭಾಷಣೆಯಿಂದ ನನಗೆ ಬಹಳ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ಅದಷ್ಟೇ ಬೇಗ ಅನಿಸಿತು, ಅರೆ! ಆ ಬಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಆಂಟಿಯರು ನನ್ನನ್ನು ಮಾತನಾಡಿಸಿದಾಗ ಅವರೂ ಹೀಗೆ ಖುಷಿಪಟ್ಟಿರಬಹುದು. ನನ್ನಲ್ಲಿ ಅವರ ಮಗಳನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಿರಬಹುದು. ಅವರ ಮಗಳು ದೂರ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಓದುತ್ತಿರಬಹುದು ಅಥವಾ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲೇ ಇದ್ದು ಮಾತಿಗೆ ಸಿಗದೇ ಇರಬಹುದು. ಅವತ್ತು ನಾನು ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ಏನೂ ಕೇಳಲೇ ಇಲ್ಲ. ಅವರ ಜಗತ್ತಿನ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಳದೇ ನಾನು e ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಹೋಗಿದ್ದೆ. ಈ ಜಗತ್ತಿಗೆ "e ಜಗತ್ತು" ತಡೆಯಾಗಬಾರದು. ಮುಖತಃ ಮಾತನಾಡಿ ಬೆಳೆಯುವ ಸಂಬಂಧಗಳೇ ನಿಜವಾದವುಗಳು. ಸೋಷಿಯಲ್ ಮೀಡಿಯಾಗಳು ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ಸಾಧನವಾಗಬೇಕು. ಮುಖಾಮುಖಿ - ಈ ಜಗತ್ತು. ಮುಖ ಹೊತ್ತಿಗೆ (Facebook) ಭ್ರಮಾ ಜಗತ್ತು.

ಇವತ್ತು ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಖರ್ಜೂರದ ಪಾಯಸ. ಯುಟ್ಯೂಬ್ ನೋಡಿ ಮಾಡಿದೆ. ಅಮ್ಮನಿಗೆ ಈ ರೆಸಿಪಿ ನಾನೇ ಇಂದು ಹೇಳಿ ಕೊಡುವೆ. ಪೂರ್ತಿ ದಬ್ಬಿ ಖರ್ಜೂರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಳು ಫರ್ಹೀನ್. ಗುಲಾಬಿ ಬಿಳಿ ಮಿಶ್ರಿತ ಶೂನವಳು ಈಗ ನನ್ನ ಗೆಳತಿ. ಅವಳಿಗೂ ಶಾರುಖ್ ಖಾನ್ ಸಿನಿಮಾ ಇಷ್ಟವಂತೆ. ನನ್ನ ಮೊಬೈಲ್ ಫ್ಲೇಲಿಸ್ಟ್ ನಲ್ಲಿ ಈಗ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅರ್ಥವಾಗದ ಮೂರು ಮೆಲೊಡಿಯೆಸ್ ಅರೇಬಿಕ್ ಹಾಡುಗಳಿವೆ. ಅವಳು, ನಾನು ಭೇಟಿ ಆಗುವುದು ಪಾರ್ಕ್‌ನಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ. ನನ್ನದು ಅವಳದು ಫೋನ್ ಸಂಪರ್ಕ ಇಲ್ಲ. ಸಿಕ್ಕಾಗ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಾ ಮಾತನಾಡುತ್ತೇವೆ. ಈ ದೇಶ ಬಿಟ್ಟು ವಾಪಸ್ ನಾನು ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಹೊರಡುವ ದಿನ ಮರೆಯದೆ ಅವಳ ಫೋನ್ ನಂಬರ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವೆ. ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಆಂಟಿಯರನ್ನು ನೆನಪಿಗೆ ತಂದು ಪ್ರೀತಿಸಲು ಕಲಿಸಿದವಳು.

ಆಹಾ ..ಜುಬೈಲಿನಿಂದ ಮತ್ತೆ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ.. ಆ ಆಂಟಿಯರನ್ನು ಮಾತನಾಡಿಸಲೆಂದೇ ಸಿಟಿ ಬಸ್ಸಿಗೆ ಹೋಗುವೆ.. ಮಂತ್ರದ ಪುಸ್ತಕ ಹಿಡಿದು, ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿ ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತ, ಅಲ್ಲೇ ನಿಡ್ಗೋ, ಸಮಾಧಿಗೋ ಜಾರುವ ಆಂಟಿಯರನ್ನು ನೋಡಬೇಕು . ನಿಂತ ನನ್ನ ಬ್ಯಾಗ್ ಅವರಿಗೆ ತಗುಲಿದಾಗ, ಅವರು ನಮ್ಮ ಜನರೇಷನ್ನಿಗೇ ಬಯ್ಯುವುದನ್ನು ಕೇಳಬೇಕು. ಹಳೆಯ ಸಿನಿಮಾ ಹಾಡು ಕೇಳುತ್ತಾ, ಸೊಪ್ಪು ಬಿಡಿಸುವ, ಹೂದಂಡೆ ಕಟ್ಟುವ ಅವರ ಚಾಕಚಕ್ಯತೆಗೆ ತಲೆದೂಗುತ್ತಾ... ಅವರ ಅಂಕೆ ಮೀರಿದ, ಸಂಖ್ಯೆ ಮೀರಿದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರಿಸಬೇಕು!

ಈ ಜಗತ್ತು ಬೇಸರ ಬಂದಾಗ e ಜಗತ್ತು

e ಜಗತ್ತು ಬೇಸರ ಬಂದಾಗ ಈ ಜಗತ್ತು

ಉಯ್ಯಾಲೆಯಂತೆ ತೂಗಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ

ನನ್ನಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟೂ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಆಂಟಿಯರ ಗೋಳು ಹೊಯ್ಯು ಕೊಳ್ಳಬೇಕು .. ಆಹಾ ! ಎಂಥ ಕನಸು!

ಕಾಡು ಹರಟೆ

ಎಂ.ಶಾಂತಾರಾಂ ರಾವ್, ಪುತ್ತೂರು

ಎರಡು ಕಾಡು ಕೋಣಗಳು ಕಾಡನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಜನವಸತಿ ಇರುವ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದವು. ಅದು ಆದದ್ದು ಹೀಗೆ. ಕಾಡುಕೋಣಗಳನ್ನು, ಹುಲಿಗಳನ್ನು, ಜಿಂಕೆಗಳನ್ನು, ನರಿಗಳನ್ನು, ಕಾಡು ಹಂದಿಗಳನ್ನು ನೋಡಲು ಜನರು ಕಾಡಿಗೆ ಹೋಗುವುದು ಸರಿಯಷ್ಟೇ. ಕಾರು ಮಾಡಿ, ತೆರದ ಜೀಪುಗಳಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಾಡಿ, "ನಾನು ಆನೆಗಳ ಗುಂಪನ್ನು ಕಂಡೆ, ನವಿಲುಗಳನ್ನು ಕಂಡೆ, ಆದರೆ ಶನಿ ಹಿಡಿದದ್ದು ಒಂದೇ ಒಂದು ಹುಲಿಯನ್ನು ಕಾಣಲು ಆಗಲಿಲ್ಲ" ಎಂಬ ಶಾಪ ಹಾಕಿ ಹಿಂದೆ ಹೋಗುವವರೇ ಹೆಚ್ಚು. ಅದಕ್ಕೆ ಎರಡು ಕಾಡು ಕೋಣಗಳು, ವಾಸ್ತವವಾಗಿ, ಕೊಲಂಬಸ್‌ರಂತೆ, ನಾವೂ ಯಾಕೆ ಜನರನ್ನು ನೋಡಬಾರದು? ನಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಕಾರು ಇಲ್ಲದಿರಬಹುದು, ನಾವು ನಿರ್ಬಂಧಿತ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿರಬಹುದು, ನಮ್ಮನ್ನು ನೋಡಲು ರಕ್ಷಿತ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರವು ಹಣ ವಸೂಲು ಮಾಡುತ್ತಿರಬಹುದು, ಜಂಗಲ್ ರಿಸಾರ್ಟ್ ಕಟ್ಟಿ ಜನರಿಗೆ ಮನರಂಜನೆಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತಿರಬಹುದು. ನಾವೇನು ಕಡಿಮೆಯೇ? ನಾವೂ ಕಾಡು ಕೋಣಗಳು. ಹಾಗಂತ, ಜನವಸತಿ ಇರುವಲ್ಲಿ ಕೋಣಗಳಿಲ್ಲವೇ? ಅವುಗಳ ಕಂಬಳ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಹಾಗಂತ ತಿಳಿದು ನಾವು, ಎರಡು ಕೋಣಗಳು ಗಾಂಭೀರ್ಯದಿಂದ ಘಟ್ಟದಿಂದ ಇಳಿದು ಅಂಚಿನ ಭಾಗಕ್ಕೆ ಬಂದು ಸೇರಿದವು.

ಜನರು ಹೂ, ಹಾ!! ಎಂದು ನಮ್ಮನ್ನು ಓಡಿಸಲು ನೋಡಿದರು. ನಾವು ನಮ್ಮ ಸ್ಥಳ ಬಿಟ್ಟು ಎದ್ದೇಳಲಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆ ನಾವೇನು ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ? ನೀವು ನಮ್ಮನ್ನು ನೋಡಲಿಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ ಅದು ತಪ್ಪಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಾವು ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೋಡ ಬಂದರೆ ಅದೇನು ಆಕಾಶವೇ ಕಳಚಿ ಬೀಳುತ್ತದೆಯೋ? ಎನ್ನುವ ಹಾಗೆ ಬೊಬ್ಬೆ ಹೊಡೆಯುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಏನೋ, ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಆಸೆಯಾಯಿತು. ಹೊರಟು ಬಂದೆವು. ಅಷ್ಟಕ್ಕೇ ನೀವು ಗಾಬರಿಯಾಗಲಿಕ್ಕೆ ಏನಾಗಿದೆ ಹೇಳಿ? ನಮ್ಮವರಲ್ಲೊಬ್ಬ ಬಜ್ಜೆಯ ವಿಮಾನ ನಿಲ್ದಾಣ ನೋಡಲು ಬಂದಾಗಲೂ ಇದೇ ರೀತಿ ಗಲಾಟೆ ಮಾಡಿದ್ದೀರಂತೆ. ಅವನು ಬಂದಿದ್ದಾಗ ಅದೇನೋ ಹಾರುವ ವಿಮಾನವಂತೆ. ಅದನ್ನು ನೋಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೋದದ್ದಕ್ಕೆ ಅವನನ್ನು ಅತ್ತಲಿಂದ ಇತ್ತ, ಇತ್ತಲಿಂದ ಅತ್ತ ಓಡಿಸಿ ಬಿಟ್ಟಿರಂತೆ. ಅವನೇ ಬಂದು ವಿಮಾನ ಹಾರುವ ಕತೆ ಹೇಳಿದ್ದು ಮಾರಾಯರೇ! ಅದೆಲ್ಲ ಇಲ್ಲವಾದರೆ, ನಾವಾದರೂ ಯಾಕೆ ಹಾಗೆ ಬರುತ್ತೇವೆ, ಹೇಳಿ? ಏನೋ ಬರಬೇಕೆಂದು ಕಂಡಿತು, ಬಂದೆವು.

ಈಗ, ನಾವು ಮಾತ್ರ ಬಂದದ್ದಲ್ಲಾ, ಜನರನ್ನು ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ? ಇನ್ನು ಚಿರತೆಗಳೂ ಬರುತ್ತಿವೆಯಂತೆ. ಕೆಲವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಚಿಟ್ಟೆ, ಹುಲಿಗಳಂತೆ, ಹೆಬ್ಬಾವುಗಳು, ಸರ್ಪಗಳೂ ಹರಿದಾಡುತ್ತಿವೆಯಂತೆ! ನೀವು ಮಾತ್ರ ನಮ್ಮನ್ನು ನೋಡಲಿಕ್ಕೆ ಬರುವುದುಂಟೇ! ಮೊನ್ನೆ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಆಮೆಯೂ ಕಂಡಿತಂತೆ. ಅಳಿಯುತ್ತಿರುವ ನಮ್ಮನ್ನು ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಲು ಹೊಣೆ ಹೊತ್ತಿರುವ ನಿಮ್ಮನ್ನು ನಾವು ನೋಡಬಾರದೇ? ನಿಮ್ಮ ಹಾಗೆಯೇ ನಾವು ಬಂದರೆ ನಿಮ್ಮ ಕಣ್ಣು ಯಾಕೆ ಕೆಂಪಾಗಬೇಕು?

ನಾವು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಹುಟ್ಟಿದವರು (ಭಾರತ ವರ್ಷದೊಳಗೆ). ಹಾಗಾಗಿ ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಅಡ್ಡಾಡಬಹುದು. ನೀವು ನಮ್ಮ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ರಿಸಾರ್ಟ್ ಮಾಡಲಿಲ್ಲವೇ? ಐಟಿ, ಬಿಟಿಯವರಿಗೆ, ನಾವೇನು ಬೇಡವೆಂದೆವೇ? ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ. ಕಾಡನ್ನು ಕಡಿಯಿರಿ. ರಬ್ಬರ್ ತೋಟ ಮಾಡಿ, ಶುಂಠಿ ಕೃಷಿ ಮಾಡಿ, ಗಾಂಜಾ ಬೆಳೆಯಿರಿ. ನಾವೇನು ಕುದುರೆಮುಖ ಹುಲಿ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಿ, ನಿಮ್ಮ ಹಾಗೆ ಲೈನಿನಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ, ಒಂದೆಡೆ ಸೇರಿ, ಧಿಕ್ಕಾರ ಮಾಡಿ, ನಿರಶನ ವ್ರತವನ್ನು ಕೊನೆಗಾಣಿಸಿದ್ದೇವೆಯೇ? ಮುಂಚೆ ಆದರೆ ನಮಗೆ ಶಹರಗಳನ್ನು ನೋಡುವ ಅವಕಾಶವಿತ್ತು. ಸರ್ಕಸ್ ಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಗೂಡಿನಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ಉಗಿರಿದೊರಿಗೆ ಕರೆದೊಯ್ಯುತ್ತಿದ್ದರು. ನಾವು ಉರು ನೋಡಲಿಕ್ಕಾಗದಿದ್ದರೂ, ಜನರು ನಮ್ಮನ್ನು ನೋಡಲು ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗ ಅದು ಕೂಡಾ ಇಲ್ಲ. ಅದರಲ್ಲೂ ಕಾಡು ಕೋಣಗಳು ಯಾರಿಗೆ ಬೇಕು ಹೇಳಿ? ಸರ್ಕಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಂದಾದರೂ ಕಾಡು ಕೋಣವನ್ನು ನೋಡಿದ್ದು ಇದೆಯೇ? ನಮ್ಮನ್ನು ಪಳಗಿಸುವುದು ಅಷ್ಟೇ ಕಷ್ಟ ಸಾಧ್ಯ. ನಮಗೆ ಆ ಭಾಗ್ಯ ದೊರೆಯಲಿಲ್ಲವೆಂದೇ ನಾವು ನಾಡಿಗೆ ಬಂದದ್ದು. ಹಿಂದೆ ಹೋಗಲು ಕಾಡಿನಲ್ಲಾದರೂ ಏನಿದೆ? ಕಾಡೇ ಕಾಣೆಯಾಗಿದೆ. ನಾವೀಗ ನಿರಾಶ್ರಿತರು. ಅದೇನೋ, ಈ ಎತ್ತಿನ ಹೊಳೆ ಯೋಜನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರಂತೆ. ಮಾಡಲಿ ಬಿಡಿ. ನಾವೆಲ್ಲ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬಂದು ಬಿಡಾರ ಹೂಡುತ್ತೇವೆ. ಬೇಕಾದರೆ ಧಿಕ್ಕಾರ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ವಾಟಾಕ್ ನಾಗರಾಜರಿಗೆ ಗೊತ್ತಾದರೆ, ಅವರು ಬಂದು ಸೇರಲೂ ಸಾಕು!

ನಾನೀಗ ಕಿನ್ನಿಗೋಳಿಯಲ್ಲಿದ್ದೇನೆ. ಯಾಕೆಂದು ಕೇಳಿದಿರಾ? ನಮ್ಮವನೊಬ್ಬ ಬಜ್ಜೆಗೆ ಬಂದಿದ್ದ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೇವೆ. ಅದು ಕೂಡಾ ಇಲ್ಲಿ ಹತ್ತಿರವೇ. ಹಾಗೆಯೇ ನಾವೂ ಅದು ಏನೆಂದು ನೋಡುವ ಎಂದು ಬಂದೆವು. ನಾವು ಅಶ್ಚಿತ್ತರೆಂದು ನೀವು ತಿಳಿದಿದ್ದೀರಾ? ಇಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಭ್ರಾತೃಗಳು ಕಾಗದ ತಿನ್ನುವುದನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇವೆ. ಹುಲ್ಲು ಸಿಗದಿದ್ದರೆ ನಾವೂ ಕಾಗದವನ್ನು ತಿಂದು ನೋಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇವೆ. ಪತ್ರಿಕೆಗಳನ್ನು ತಿಂದರೆ ನಮಗೆ ಭೂಲೋಕದ ಎಲ್ಲಾ ವರದಿಗಳು ದೊರಕುವುದಂತೆ. ಅಮೆರಿಕಾದ ಯೆಲ್ಲೋ ಸ್ಟೋನ್ ನ್ಯಾಷನಲ್ ಪಾರ್ಕಿನಲ್ಲಿರುವ ನಮ್ಮ ಬಂಧುಗಳು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಈಗ ಅದನ್ನೂ ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇವೆ. ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟೋ ಇದೆ. ಆದರೆ ಪುರುಸೊತ್ತು ಇಲ್ಲ. ರಾಜಕಾರಣಿಗಳ ಹಾಗೆ ತುಂಬಾ ಸುತ್ತಾಡಬೇಕು, ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ನಮಗೆ ಈ ಭಾಗದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅರಿವು ಇಲ್ಲ. ಗೂಗಲ್‌ನ ಮೂಲಕ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಬಯಸುತ್ತೇವೆ. ನೀವೇ ನೋಡಿ, ನಿಮಗೇ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ಬೈ! ಆದರೆ ಈಗ ನಾವು ಇಲ್ಲಿಂದ ಕಾಲು ಕೀಳುವುದಿಲ್ಲ! ಇಲ್ಲಿಯೇ ಉಳಿದರೆ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ನಿರಾಶ್ರಿತರ ಜಾಗ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳಬಹುದೆಂಬ ಆಶೆ ಇದೆ. ಎಲ್ಲದಕ್ಕೂ ನೋಡಬೇಕು, ಕಾಲ ಬರಬೇಕು, ಉಳಿದವನೇ ಭೂಮಿಗೆ ಒಡೆಯ. ಆ ಮೇಲೆ ಆಧಾರ್ ಕಾರ್ಡ್. ನಿಮಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಒಂದು ಕೈ ನೋಡುತ್ತೇವೆ. ಆಗ ಪುನಃ ಕಾಡು ಹರಟೆ ಮುಂದುವರಿಸೋಣ!

ಸೆಗ್ವೇ ಮಿನಿಲ್ಯೆಟ್ (Segway miniLITE)

ಪ್ರಶಾಂತ ಉಪಾಧ್ಯ, ನ್ಯೂ ಜೆರ್ಸಿ

Zoom in on Angle Zoom. Segway - Mini-LITE Self-Balancing Scooter - White.

ಸೆಗ್ವೇ ಹಲವಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಸ್ವಯಂ-ಸಮತೋಲನ (Self-balancing) ಸ್ಕೂಟರ್ ಅಥವಾ ಹೋವರ್ ಬೋರ್ಡ್ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಮುಂಚೂಣಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಅವರು ಮಿನಿಲ್ಯೆಟ್‌ನಂತಹ ವಿಶಿಷ್ಟ ಹೋವರ್ ಬೋರ್ಡ್‌ಗಳನ್ನು ರಚಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸೆಗ್ವೇ ಪ್ರಕಾರ ಮಿನಿಲ್ಯೆಟ್, ಹೋವರ್ ಬೋರ್ಡ್‌ಗಳಿಗೆ ಸುರಕ್ಷಿತ ಪರ್ಯಾಯವಾಗಿದೆ. ನೀವು ಪ್ರಬಲ ಮತ್ತು ಸಾಂದ್ರವಾದ (Compact) ಹೋವರ್ ಬೋರ್ಡ್ ಹುಡುಕುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಅಂತಹ ವಿವರಣೆಗೆ ಸರಿಹೊಂದುವ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಹೋವರ್ ಬೋರ್ಡ್ ಸೆಗ್ವೇ ಮಿನಿಲ್ಯೆಟ್.

ಮಿನಿಲ್ಯೆಟ್‌ನ 10.5 – ಇಂಚಿನ ನ್ಯೂಮ್ಯಾಟಿಕ್ ಟೈರ್‌ಗಳು ವಿವಿಧ ಭೂಪ್ರದೇಶಗಳನ್ನು ಬಹಳ ಸುಲಭವಾಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತವೆ. ಇದನ್ನು 6 ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ವಯಸ್ಸಿನ ಮಕ್ಕಳು, ಹದಿಹರೆಯದವರು ಗ್ರಾಹಕೀಯಗೊಳಿಸಬಹುದಾದ (Customizable) ಎಲ್‌ಇಡಿ ದೀಪಗಳು, ಬಂಪರ್ ಲಗತ್ತುಗಳು (Bumper attachments) ಮತ್ತು ವಿಶಾಲವಾದ, ಗಟ್ಟಿಮುಟ್ಟಾದ ಚಕ್ರಗಳೊಂದಿಗೆ ಬಳಸಬಹುದು. ಇದು ಸ್ವಲ್ಪ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಚಲಿಸುವುದಾಗಿದ್ದು, ಗರಿಷ್ಠ ವೇಗ 10 mph ಮತ್ತು ಪೂರ್ಣ ಚಾರ್ಜ್ಗೆ ಸುಮಾರು 11 ಮೈಲುಗಳಷ್ಟು ದೂರ ಕ್ರಮಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಇದರ ತೂಕ ಕೇವಲ 28 ಪೌಂಡ್‌ಗಳಿದ್ದು ಇದರ ಮೇಲೆ 175 ಪೌಂಡ್‌ಗಳಷ್ಟು ಭಾರ ಹೇರಬಹುದಾಗಿದೆ. ಮಿನಿಲ್ಯೆಟ್ ಅನ್ನು ಮೋಣಕಾಲು ನಿಯಂತ್ರಣ ಪಟ್ಟಿಯೊಂದಿಗೆ ನಡೆಸಲಾಗುತ್ತದೆ, ಇದು ಅಗತ್ಯವಿದ್ದರೆ ಹಿಡಿಕೆ (Handle) ಆಗಿ ದ್ವಿಗುಣಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

ಮೊಬೈಲ್ ಅಪ್ಲಿಕೇಷನ್ ಬಳಸಿ ನೀವು ವೇಗ, ಸೂಕ್ಷ್ಮತೆ, ದೂರ, ಎಲ್‌ಇಡಿ ಬಣ್ಣಗಳು ಮತ್ತು ಇತರ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯಗಳನ್ನು ಅನುಕೂಲಕರವಾಗಿ ನಿಯಂತ್ರಿಸಬಹುದು. ಮೊಬೈಲ್ ಅಪ್ಲಿಕೇಷನ್ ಬ್ಲೂಟೂತ್ (Bluetooth) ಹೊಂದಾಣಿಕೆಯಿಂದ ನೀವು ಅದರ ವೇಗವನ್ನು ಮಿತಿಗೊಳಿಸಬಹುದು ಮತ್ತು ಸುರಕ್ಷತೆಯನ್ನು ಖಚಿತ ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಇದಕ್ಕೆ ಮಕ್ಕಳ ಎತ್ತರಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಅಳವಡಿಸಬಹುದಾದ ಕೈಗಂಬಿ (Handlebar), ಗೋ-ಕಾರ್ಟ್, ಒದೆಕಂಬಿ (Kickstand) ಮುಂತಾದ ಲಗತ್ತುಗಳು (attachments) ಲಭ್ಯವಿದೆ. ಮಿನಿಲ್ಯೆಟ್ ಆರಂಭಿಕ ಹಂತದ ಸ್ಕೂಟರ್ ಆಗಿದ್ದು ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಸ್ಕೂಟರ್ ಮಾದರಿಗಳು ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯಗಳೊಂದಿಗೆ ಲಭ್ಯವಿದೆ.

ಬಳಸುವಾಗ ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕಾದ ಮುಂಜಾಗ್ರತಾ ಕ್ರಮಗಳು:

- ◆ ಇದು IP54 ನೀರಿನ ಪ್ರತಿರೋಧ ರೇಟಿಂಗ್ ಹೊಂದಿದೆ. ಇದರರ್ಥ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಾನಿಕ್ಸ್‌ಗೆ ನೀರು ಹಾರಿಸದೆ, ಒದ್ದೆಯಾದ ರಸ್ತೆಗಳಲ್ಲಿ ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಬಳಸಬಹುದು. ಮಳೆಯಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವುದು ಕ್ಷೇಮವಲ್ಲ.
- ◆ ಇದರಲ್ಲಿ ತಲೆದೀಪದ (Headlight) ಕೊರತೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಬಳಸುವುದು ಸೂಕ್ತವಲ್ಲ.
- ◆ ಇದು ಸ್ವಯಂ-ಸಮತೋಲನ ಕಾಯ್ದುಕೊಳ್ಳಬಹುದಾದರೂ ಮಕ್ಕಳು ಇದರಿಂದ ಬೀಳುವ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳು ಬಹಳ. ಶಿರಸ್ತ್ರಾಣ (Helmet), ಮೋಣಕಾಲು, ಮೋಣಕೈ ಮೆತ್ರೆ (Pad) ಬಳಕೆ ಅತ್ಯಗತ್ಯ.
- ◆ ಇದರ ಮೇಲೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಹಿಡಿತ ಸಿಗುವವರೆಗೂ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಚಲಿಸುವುದು ಸೂಕ್ತ. ನಂತರ ಕೂಡ ಕ್ಷೇಮಕರವಾದ ವೇಗದಲ್ಲಿ ಚಲಿಸುವುದು ಸೂಕ್ತ.

ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ:

ಒಟ್ಟಾರೆ ಉತ್ತಮ ಹೋವರ್ ಬೋರ್ಡ್, ಹಣಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಮೌಲ್ಯ ಮತ್ತು ಒಳಗೊಂಡಿರುವ ಸುರಕ್ಷತಾ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯಗಳೊಂದಿಗೆ ಮಕ್ಕಳು ಆನಂದ ಪಡುವುದು ಖಚಿತ.

ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆ

ಸತ್ಯಮೂರ್ತಿ ಗನವಳ್ಳಿ

ನ್ಯಾಪತುಂಗನು 'ಕವಿರಾಜಮಾರ್ಗ' ದಲ್ಲಿ

"ಕುರಿತೋದದೆಯುಂ ಕಾವ್ಯ ಪ್ರಯೋಗ ಪರಿಣಿತ ಮತಿಗಳ್" ಎಂದು ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರನ್ನು ಕುರಿತು ಉದ್ಗಾರವೆತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ಲಿಪಿರಹಿತ ಕಾವ್ಯಗಳು ಕನ್ನಡಿಗರ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಆಶುಕವಿತೆಗಳಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿ ಜನರಿಂದ ಜನರಿಗೆ, ಮನೆಯಿಂದ ಮನೆಗೆ ಮತ್ತು ತಲೆಮಾರಿನಿಂದ ತಲೆಮಾರಿಗೆ ಅಂತರಗಂಗೆಯಾಗಿ ಹರಿದು, ಜನ-ಮನವನ್ನು ಮುಟ್ಟಿ ತೊಳೆದು, ಹಾಡಾಗಿ ಹೊರಹೊಮ್ಮಿದವು. ಇದನ್ನೇ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮಹಿಳೆ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಪ್ರಮುಖ ಕೊಂಡಿಯಾಗಿದ್ದಳು ಎನ್ನಬಹುದು. ಹೆಣ್ಣು ಒಂದೇ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಅವತಾರಗಳನ್ನು ತಳೆಯುತ್ತಾಳೆ. ಹುಟ್ಟಿದ ಮನೆಗೆ ಮಗುವಾಗಿ, ಕೊಟ್ಟ ಮನೆಗೆ ಸೊಸೆಯಾಗಿ, ಪತಿಗೆ ಸತಿಯಾಗಿ, ಮಗುವಿಗೆ ತಾಯಿಯಾಗಿ. ಹೀಗೆ ಈ ಎಲ್ಲ ಅವತಾರಗಳಲ್ಲಿ ತಾನು ಅನುಭವಿಸಿದ ಕಷ್ಟ-ಸುಖ, ಸಂಭ್ರಮಗಳನ್ನು ತ್ರಿಪದಿಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿ ಹಾಡಿದ್ದಾಳೆ. ಮದುವೆಯಾಗಿ ಗಂಡನ ಮನೆಗೆ ಹೊರಟ ಮಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸುವಾಗ ತಾಯಿ ಹೇಳುವ ಬುದ್ಧಿವಾದ ಅನನ್ಯವಾದದ್ದು.

ಅತ್ತೆ ಮಾವರಿಗಂಜಿ, ಸುತ್ತೇಳು ನೆರೆಗಂಜಿ
ಮತ್ತೆ ಆಳುವ ದೊರೆಗಂಜಿ, ಎಲೆ ಮಗಳೆ
ಅತ್ತೆ ಮನೆಯಾಗೆ ಬಾಳಮ್ಮ,

ಸುತ್ತೇಳು ನೆರೆ ಎಂದರೆ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ಮನೆಯವರು, ಸಮಾಜಕ್ಕೂ ಕೂಡಾ ಹೆದರಿ ಬಾಳಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಧ್ವನಿ. ಮತ್ತೆ ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ;

ಅತ್ತೆ ಮಾವರ ಪಾದ, ತಂದೆ ತಾಯಿಯ ಪಾದ,
ಮತ್ತೆ ಗಂಡನ ಸಿರಿಪಾದ ನೆನೆದರೆ
ಬೆನ್ನ ಹಿಂದೆ ಇಹುದು ಕೈಲಾಸ.

ಇಂತಹ ಕಾಲವೂ ಇತ್ತು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಮರೆಯುವಂತಿಲ್ಲ. ಈಗ ಎರಡು ತಲೆಮಾರುಗಳ ಹಿಂದೆಯೂ ಇತ್ತು ಎನ್ನುವುದು ನಿಜ. ಈಗಲೂ ಹುಡುಕಿದರೆ ಸಿಗಬಹುದು. ಒಬ್ಬಳಿಗೆ ಒಂದು ಜನ್ಮಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬನೇ ಗಂಡ ಎನ್ನುವ ನಂಬಿಕೆ ಇಂದಿನ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ತಮಾಷೆಯ ಮಾತು. ಆದರೆ ಒಂದು ಕಾಲದ ಒಟ್ಟು ಕುಟುಂಬ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಸಮಾಜ ಇದ್ದದ್ದು ಹೀಗೆಯೇ.

ಇವತ್ತಿಗೂ ಇಂದಿನ ಮತ್ತು ಹಿಂದಿನ ತಲೆಮಾರಿನ ಬಹುಪಾಲು ಜನ ಇರುವುದೂ ಹೀಗೆಯೇ. ಒಟ್ಟು ಕುಟುಂಬವನ್ನು ಸಂಬಾಳಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕಾದ ಮಹತ್ತರ ಹೊಣೆಯೂ ಸಹ ಮನೆಯ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಗಿತ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದ ತಾಯಿಯ ಬುದ್ಧಿವಾದ:

ನೆರೆಮನೆಯ ಸಿರಿದೇವಿ ನೀನಾಗು ಮಗಳೆ,
ಮನೆಯಾಗ ಬೇಧ ಬಗಿಬ್ಯಾಡ,
ತುಂಬಿದ ಮನೆಯಾ ಒಡಿಬ್ಯಾಡ.

ಮತ್ತೆ:

ಅತ್ತೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮುತ್ತಾಗಿ ಇರಬೇಕು ,
ಹೊತ್ತಾಗಿ ನೀಡಿದರೂ ಉಣಬೇಕು
ಮಗಳೆ, ತವರಿಗೆ ಹೆಸರಾ ತರಬೇಕು.

ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಹೆಣ್ಣು ಮಾವನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಗಾಣದ ಎತ್ತಿನ ಹಾಗೆ ದುಡಿದು ಹುಟ್ಟಿದ ಮನೆಗೂ, ಮತ್ತು ಹೊಕ್ಕ ಮನೆಗೂ ಹೆಸರು ತರಬೇಕು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಮರೆಯಲಾಗದು. ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ತನ್ನ ಸುಖ ಸಂತೋಷ ಮುಖ್ಯವಾಗಿರಬೇಕಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಯಾವುದೇ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವೂ ಇರಲಿಲ್ಲ .

ಕೆರೆಗೆ ಹಾರ ಎನ್ನುವ ಜನಪದ ಕಥನ ಕವನದಲ್ಲಿ ಊರ ಗೌಡ ಕಟ್ಟಿಸಿದ ಕೆರೆಗೆ ನೀರು ಬರದೇ ಇದ್ದಾಗ, ಜೋಯಿಸರ ಮಾತಿನಂತೆ ಮನೆಯ ಕಿರಿಯ ಸೊಸೆಯನ್ನು, ಅವಳನ್ನಾಗಲಿ, ಅವಳ ಗಂಡನನ್ನಾಗಲಿ ಒಂದೂ ಮಾತು ಕೇಳದೆ, ಕೆರೆಗೆ ಊರ ಜನರೆಲ್ಲ ಸೇರಿ ಬಲಿ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಆಗಿನ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿನ ಸಹಜ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಾಗಿತ್ತು.

ಇಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ತಾಯಿಯ ಹಂಬಲ ಯಾವಾಗಲೂ ಇದ್ದದ್ದೇ. ಹೊಕ್ಕ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಮನೆಯ ಹಂಬಲ. ಅದರಲ್ಲೂ 9 ತಿಂಗಳು ಹೊತ್ತು, ಹೆತ್ತು, ಸಾಕಿದ ಅಖಂಡ ಪ್ರೀತಿಯ ಸೆಲೆ, ತಾಯಿಯನ್ನು ಕುರಿತ ಮಗಳ ಕವನಗಳು ಕೆಲವು ಹೀಗಿವೆ.

ಬ್ಯಾಸಗಿ ದಿವಸ ಬೇವಿನ ಮರ ತಂಪ
ಭೀಮರತಿಯೆಂಬ ಹೊಳೆ ತಂಪ;
ಹಡೆದವ್ವ, ನೀ ತಂಪ ನನ್ನ ತವರಿಗೆ.

ಮತ್ತೆ

ಕಾಶೀಗೆ ಹೋಗಲಿಕೆ ಏಸೊಂದು ದಿನ ಬೇಕು
ತಾಸು ಹೊತ್ತಿನ ಹಾದಿ ತವರೂರು
ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಕಾಶಿ, ನನ್ನ ಹಡೆದವ್ವ.

ಉಂಗುರ ಉಡಿದಾರ
ಮುರಿದಾರ ಮಾಡಿಸಬಹುದು,
ಮಡದಿ ಸತ್ತರ ತರಬಹುದು
ಹಡೆದಂತೆ ತಂದೆ ತಾಯಿ
ಮತ್ತೆ ಸಿಕ್ಕಾರ!

ಈಕೆಗೆ ತವರೂರ ದಾರಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಸುಗಮ.

ತವರೂರ ದಾರಿಯಲಿ ಕಲ್ಲಿಲ್ಲ, ಮುಳ್ಳಿಲ್ಲ
ಸಾಸಿವೆಯಷ್ಟೂ ಮರಳಿಲ್ಲ
ಬಾನಲ್ಲಿ ಬಿಸಿಲಿನ ಬೇಗೆ ಸುದಲಿಲ್ಲ.

ಅಂಗ್ಯ ಗುಡಿಸೋರಿಲ್ಲ
ಗಂಗ್ಯ ತೊಳಿಯೋರಿಲ್ಲ
ಹೇಗೆ ಬರಲಣ್ಣ ಮದುವೇಗೆ

ಎಂದು ಸಬೂಬು ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ. ಅಣ್ಣ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ.

ಅಂಗ್ಯಕ್ಕೆ ಆಳಿಡುವೆ
ಗಂಗ್ಯಕ್ಕೆ ತೊತ್ತಿಡುವೆ
ಬರಬೇಕು ತಂಗೀ ಮದುವೇಗೆ

ಮತ್ತೆ ಸಬೂಬು ತಂಗಿಯಿಂದ;

ಮಳೆಯಾರ ಬಂದೀತು
ಹೊಳೆಯಾರ ತುಂಬೀತು
ಹೇಗೆ ಬರಲಣ್ಣ ಎಂದು

ಅದಕ್ಕೆ ಅಣ್ಣನ ಉತ್ತರ;

ಚೆನ್ನಾದ ಹರಿಗೋಲು
ರನ್ನಾದ ಹುಟ್ಟಾಕಿ
ಜೋಕೇಲಿ ನಿನ್ನ ಕರದೊಯ್ಯಿ

ಎಂದು.

ಆ ಪ್ರೀತಿಗೆ ಮನಸೋತು ಕೊನೆಗೆ ತನ್ನ ಮನದಳಲನ್ನು ಹೀಗೆ
ತೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ.

ಅಪ್ಪ ಇದ್ದರೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಕಳುಹೋನೆ
ಅಮ್ಮ ಇಲ್ಲದ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದಾರ ಬಂದೇನು,
ಅಂಗ್ಯದಾಗ ನಿಂತೇನು, ಕಣ್ಣೀರ ಧಾರೆ ಎರೆದೇನು

ಎಂದು ಹೊರಡುತ್ತಾಳೆ.

ನಮ್ಮ ಜನವದ ಮಹಿಳೆ ಮುಂಜಾನೆ ಎದ್ದಾಗ, ರಾತ್ರಿ ಮಲಗುವಾಗ
ಮತ್ತೆ ನಿರ್ದೋಷನಾಗ ನೆನೆಯುವುದು ಶಿವನನ್ನು, ಕಲ್ಲು, ಕಾವೇರಿ, ಕಪಿನಿಯನ್ನು
ಮತ್ತೆ ಎಳ್ಳು ಜೀರಿಗೆ ಬೆಳೆಯುವ ಭೂಮಿ ತಾಯನ್ನು.

ಎಳ್ಳು ಶ್ರಾದ್ಧಕ್ಕೆ, ಜೀರಿಗೆ ಮದುವೆಯಂತಹ ಶುಭ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ
ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಭೂಮಿಗೆ ಬಂದಮೇಲೆ ಹುಟ್ಟು-ಸಾವು,
ಕಷ್ಟ-ಸುಖ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಅನುಭವಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವ
ದಾರ್ಶನಿಕತೆಯೂ ಆಕೆಗೆ ಗೊತ್ತು.

ಮತ್ತೆ ನಮ್ಮ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗುವ ಎಲ್ಲ ಪರಿಕರಗಳನ್ನೂ ಆಕೆ
ಗೌರವದಿಂದ ನೆನೆಯುತ್ತಿದ್ದಳು. ಧಾನ್ಯ ಬೀಸುವ ಕಲ್ಲು, ಒನಕೆ, ಮೊಸರು
ಕಡೆಯುವ ಕಡಗೋಲು, ವ್ಯವಸಾಯದ ಉಪಕರಣಗಳು, ನದಿಗಳು, ಬೆಳಕು
ಕೊಡುವ ಸೂರ್ಯ, ಆಹ್ಲಾದಕರ ಚಂದಿರ ಮತ್ತೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಗೋವು.

ಧಾನ್ಯ ಬೀಸುವ ಕಲ್ಲು ಕೊಟ್ಟವಳಿಗೆ ತುಂಬು ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಹರಸುತ್ತಾಳೆ;

ಕಲ್ಲು ಕೊಟ್ಟವ್ಯಗೆ ಎಲ್ಲ ಭಾಗ್ಯವೂ ಬರಲಿ
ಪಲ್ಲಕ್ಕಿ ಮೇಲೆ ಮಗ ಬರಲಿ ಮತ್ತೆ
ಆ ಮನಿಗೆ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಮುಡಿಯೊ ಸೊಸಿ ಬರಲಿ

ಇಂತಹ ಕಾವ್ಯಕನ್ನಿಕೆಯರಿಗೆ ನಮಿಸಿ,
ಶರಣು ಶರಣು.

ಮತ್ತೆ ಹಾಲುಂಡ ತವರು ಗರಿಕೆಯ ಹುಲ್ಲಿನ ಹಾಗೆ ಹಬ್ಬಲಿ ಎಂದು ಹಾರೈಕೆ.

ಹಾಲುಂಡ ತವರಿಗೆ ಏನೆಂದು ಹಾಡಲೆ
ಹೊಳಿ ದಂಡೇಲಿರುವ ಕರಕೀಯ
ಕುಡಿಯಾಂಗ ಹಬ್ಬಲೆ ಅವರ ರಸಬಳ್ಳಿ!

ತಾಯಿಯನ್ನು ತವರು ಮನೆಯ ಜ್ಯೋತಿ ಎಂದು ಅಕ್ಕರೆಯಿಂದ ಕರೆಯುತ್ತಾಳೆ.

ತವರು ಮನೆಯ ಜ್ಯೋತಿ ತಣ್ಣಗೆ ಉರಿಯವ್ವ
ತಣ್ಣೀರಾಗೆ ಮಿಂದುಟ್ಟು ಮಡಿಯಾಗಿ ಬರುತೇನಿ,
ತಣ್ಣಗೆ ಉರಿಯವ್ವ ಜಗಜ್ಯೋತಿ.

ಇಂತಹ ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ತಾನು ಪಡುವ ಸುಖವೆಲ್ಲ ತನ್ನ ತಾಯಿಗೂ ಸಿಗಲಿ
ಎಂದು ಯಾವಾಗಲೂ ಹಂಬಲ . ಅದಕ್ಕೆ ತಾನು ತೊಟ್ಟ ಚಂದದ ಬಳೆಗಳನ್ನು
ತಾಯಿಯೂ ತೊಡಲಿ ಎಂದು ಬಳೆಗಾರನಿಗೆ 'ಹೋಗಿ ಬಾ ನನ್ನ ತವರಿಗೆ'
ಎಂದು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಒತ್ತಾಯಿಸುತ್ತಾಳೆ.

ಆಲೆ ಆಡುತ್ತಾವೆ, ಗಾಣ ತಿರುಗುತ್ತಾವೆ,
ನವಿಲು, ಸಾರಂಗ ನಲಿದಾವೆ;
ಬಳೆಗಾರ ಅಲ್ಲಿಹುದೆನ್ನಾ ತವರೂರು

ಎಂದು ಬಣ್ಣಿಸುತ್ತಾಳೆ.

ಮತ್ತೆ ತನ್ನ ತಾಯಿಯನ್ನು ಬಣ್ಣಿಸುವ ರೀತಿಯೇ ಚಂದ.

ಮುತ್ತಿನ ಚಪ್ಪರದ ನಟ್ಟನಡುವೆ ಪಗಡೇಯ ಆಡುತ್ತಾಳೆ ನನ್ನ
ಹಡೆದವ್ವ ಎಂದು ತಾಯಿಯ ಸಂತಸದ ಘಳಿಗೆಗಳನ್ನು ನೆನಪು
ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ. ತಾಯಿಯ ಆಸೆ, ಬೇಕು-ಬೇಡಗಳು ಮಗಳಿಗೆ ಗೊತ್ತು.
ಅದಕ್ಕೇ ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ;

ಅಚ್ಚ ಕೆಂಪಿನ ಬಳೆ, ಹಸಿರು ಗೀರಿನ ಬಳೆ
ನನ್ನ ಹಡೆದವ್ಯಗೆ ಬಲು ಆಸೆ, ಬಳೆಗಾರ
ಕೊಂಡು ಹೋಗೊ ನನ್ನ ತವರಿಗೆ.

ಅದೇ ಹೆಣ್ಣು, ಅಣ್ಣ ಮದುವೆಗೆ ಕರೆಯಲು ಬಂದಾಗ ತಾಯಿಯಿಲ್ಲದ
ತವರಿಗೆ ಹೋಗಲು ಹಿಂದೇಟು ಹಾಕುತ್ತಾಳೆ.

ವನ್ಯಜೀವಿ ಸುಖೀಭವ

ಹತ್ತಿಬೆಳಗಲ್ ನಾಗರಾಜ ರಾವ್, ಜರ್ಮನಿ

ಪ್ರತಿವರ್ಷ 3ನೇ ಮಾರ್ಚ್ ಅನ್ನು "ವಿಶ್ವ ವನ್ಯಜೀವಿ ದಿನ" ಎಂದು

ಆಚರಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿರುವುದು, ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದ ಸಂಗತಿ. ವನ್ಯಜೀವಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅರಿವು ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಣ ನೀಡಲು, ವನ್ಯ ಜೀವಿ ವೈವಿಧ್ಯತೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯ ತಿಳುವಳಿಕೆಯೊಂದಿಗೆ ಜಾಗೃತಿ ಮೂಡಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ವರ್ಷ 2021ರ ವಿಶ್ವ ವನ್ಯಜೀವಿ ದಿನಾಚರಣೆಯ ಉದ್ದೇಶ "ಅರಣ್ಯ ಮತ್ತು ಜೀವಸಂಕುಲ: ಜನರ ಮತ್ತು ಭೂಮಿಯ ಉಳಿಕೆ ಅಥವಾ ರಕ್ಷಣೆ" ಎಂಬುದಾಗಿದೆ. ತನ್ನಮಿತ್ರ ಹೊರಟ ವನ್ಯಜೀವಿಗಳ ಕುರಿತಾದ ಚಿಂತನ ಇಲ್ಲಿ ವಾಸ್ತವತೆಯ ರೂಪ ಪಡೆದಿದೆ.

ಯಾವುದಾದರೂ, ಯಾವಾಗಲಾದರೂ ಪ್ರಾಣಿ ಸಂಗ್ರಹಾಲಯ, ಅಭಯಾರಣ್ಯ, ಉದ್ಯಾನವನಗಳಿಗೆ ಭೇಟಿ ಕೊಟ್ಟಾಗ ಅಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು

ಕುತೂಹಲದಿಂದ ನೋಡುತ್ತೇವೆ, ಗುರುತಿಸುತ್ತೇವೆ. "ಆಲಯ ಮೃಗಾಲಯ, ಆಲಯ ಮೃಗಾಲಯ, ಬಾನಾಡಿಗಳ ನಿಲಯ...." ತುಟಿಯಂಚಲ್ಲಿ ಹೊತ್ತು ಖುಷಿಪಡುತ್ತೇವೆ. ವನ್ಯಜೀವಿಗಳೆಂದರೆ ಇವು ಅನ್ನೋ ಕನಿಷ್ಠ ಜ್ಞಾನ ತಳೆದಿರುವುದು ತೀರಾ ಸಾಮಾನ್ಯ.

ವಾಸ್ತವವಾಗಿ, ವನ್ಯಜೀವಿಗಳು ಅಂದರೆ ಕಾಡು ಅಥವಾ ವನದಲ್ಲಿರುವ ಸಸ್ಯ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯ ಜೀವಿಗಳು. ಕಾಡು ಪ್ರಾಣಿಗಳೆಂದರೆ ಕ್ರೂರ ಸ್ವಭಾವದವುಗಳೇ? ನಮ್ಮ ಸಾಕು ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಹಿಂದೊಮ್ಮೆ ವನ್ಯಜೀವಿಗಳಾಗಿದ್ದವೇ? ಆಧುನಿಕ ಮನುಷ್ಯ ಜಾತಿಯೂ ಅನಾದಿಕಾಲದ ವನ್ಯಜೀವಿಯೇ? ಇಂಥ ಚಿಂತನ ಲಹರಿಗಳು ಸಾಂದರ್ಭಿಕವಾಗಿ ಮಿಂಚಿ ಮಾಯವಾಗುವುದು ನಿಗೂಢವೇನಲ್ಲ.

ಒಂದು ಬಂಡೆಯ ಕೆಳಗೆ ಬದುಕುವ ಬಗೆಬಗೆಯ ಹುಳುಗಳು, ಕಪ್ಪೆ, ಹುತ್ತದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವ ಹಾವು, ಭ್ರಮರಗಳು, ಇರುವೆ, ಎರೆಹುಳು, ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಇರುವ ಹಲ್ಲಿ, ಜೇಡಗಳು ಇತ್ಯಾದಿಗಳಲ್ಲದೇ, ಹಕ್ಕು, ನದಿ, ಸರೋವರ,

ಸಮುದ್ರಗಳಲ್ಲಿರುವ ಜೀವಿಗಳು... ಹೀಗೆ ವನ್ಯಜೀವಿಗಳ ಪಟ್ಟಿ ಹನುಮಂತನ ಬಾಲದ ಉದ್ದಕ್ಕೆ ಪೋಟಿ ಕೊಡುತ್ತದೆ. "ಕಲ್ಲಿನಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಕೂಗುವ ಕಪ್ಪೆಗಳಿಗೆಲ್ಲ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿಗಾಹಾರ ತಂದಿವರಾರು, ಬಲ್ಲಿದನು ಕಾಗಿನೆಲೆಯಾದಿ ಕೇಶವರಾಯ ಎಲ್ಲರನು ಸಲಹುವನು ಇದಕೆ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ" ಎಂಬ ದಾಸರ ಪದದ ಸಾಲುಗಳು ಇಂಥ ಜೀವಿಗಳೊಂದಿಗಿನ ಸರಳ ಹೋಲಿಕೆಯ ತಳಪಾಯದಲ್ಲಿ ಮನುಕುಲಕ್ಕೆ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನ ಚರ್ಯೆ ಬಿಚ್ಚಿಟ್ಟು ಆತ್ಮಸ್ಥೈರ್ಯ ಹೆಚ್ಚಿಸಿವೆ.

ವನ್ಯಜೀವಿಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ವಿಧಗಳಿವೆ ಎಂದು ಖಡಾಖಂಡಿತವಾಗಿ ಹೇಳಲಾಗದು. ಅದೆಷ್ಟೋ ಜೀವಿಗಳು ಮಾನವರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಕಾಣಬೇಕಿವೆ. ಮನುಷ್ಯ ಇನ್ನೂ ತಲುಪಲಾರದ ದುರ್ಗಮ ಸ್ಥಳಗಳು ಅದೆಷ್ಟೋ! ಸಮುದ್ರದ ಆಂತರ್ಯದಲ್ಲಿ ಬೀಡು ಬಿಟ್ಟಿರುವ ಜೀವರಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಅಳತೆಗೆ ಸಿಕ್ಕಿರುವುದು ಕೇವಲ ಶೇಕಡ ಒಂದರಷ್ಟೇ! ವನ್ಯಜೀವಿಗಳ ಗಣತಿಗೆ ಬಗೆಬಗೆಯ ತಂತ್ರಗಳನ್ನು ಬಳಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಪ್ರಮುಖವಾಗಿ ಸ್ವತಃ ನೋಡಿ ಲೆಕ್ಕಿಸುವುದು, ಅವುಗಳ ಹೂವು, ಬೀಜ, ಎಲೆಗಳ ಸಂಗ್ರಹದಿಂದ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಹೆಜ್ಜೆ ಗುರುತು, ಹಿಕ್ಕಿ, ಕೂಗುವಿಕೆ, ಮತ್ತು ಇತ್ತೀಚೆಗಿನ ಸ್ವಯಂಚಾಲಿತ ಕ್ಯಾಮೆರಾ (ಡ್ರೋನ್) ಗಳಿಂದ ಸೆರೆಹಿಡಿದ ಛಾಯಾಚಿತ್ರಗಳು, ಮುಂತಾದ ಆಧುನಿಕ ಸಲಕರಣೆಗಳಿಂದ. ಇವೆಲ್ಲವುಗಳ ಫಲಶ್ರುತಿ ಎಂಬಂತೆ ದಿನೇ ದಿನೇ ಹೊಸ ಜೈವಿಕ ಪ್ರಭೇದಗಳ ಆವಿಷ್ಕಾರವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ವನ್ಯಜೀವಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯೂ ಅನಿರೀಕ್ಷಿತವಾಗಿದೆ.

ಪ್ರಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ಸಾಕಿದ್ದು ನಾಯಿ ಎಂದು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಲಾಗಿದೆ. ಕಾಲಕ್ರಮೇಣ ಹಸು, ಕುರಿ, ಮೇಕೆ, ಎಮ್ಮೆ, ಕತ್ತೆ, ಕುದುರೆ, ಕೋಳಿ ಮೊದಲಾದವುಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಪ್ರಯೋಜನಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ (ಸ್ವಾರ್ಥಕ್ಕಾಗಿ) ಮನುಷ್ಯ ಅವುಗಳನ್ನು ಪಳಗಿಸಿ, ಸಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಹಾಗಾದರೆ, ಇಂದು ಆ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಏಕೆಲ್ಲ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮೂಡಬಹುದು. ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಉಂಟಾದ ವೈಪರೀತ್ಯಗಳು ಎಷ್ಟೋ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ನಿರ್ನಾಮ ಮಾಡಿರುವಂತೆ ಮೇಲಿನ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಅಲ್ಲಿ ಅಳಿದುಹೋಗಿರಬಹುದು ಎಂಬ ತರ್ಕ ಪುಷ್ಟಿದಾಯಕವಾಗಿದೆ. ತತ್ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಈ ಹಿಂದೆ ಕಾಡು ಪ್ರಾಣಿಗಳಾಗಿದ್ದ ಕೆಲವು ಇಂದು ನಾಡು (ಸಾಕು) ಪ್ರಾಣಿಗಳಾಗಿವೆ.

ನಾವು ವನ್ಯಜೀವಿಗಳಾಗಿದ್ದವು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ವಿಜ್ಞಾನ ದೃಢೀಕರಿಸಿದೆ. ಮಾನವನ ಇತಿಹಾಸ, ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ದೊರೆತಿರುವ ಸಾಕ್ಷಿ, ಗುಹಾಂತರಗಳು ಮತ್ತಿತರ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಲಭ್ಯವಾದ ಮಾಹಿತಿಗಳಿಂದ ಮನುಷ್ಯನು ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದನೆಂಬುದು ರುಜುವಾತಾಗಿದೆ. ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಬೇಟೆಯಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಪಟಗಳು, ಶಿಲಾಯುಧಗಳು ಇತ್ಯಾದಿಗಳು ಪ್ರಚಲಿತ ಕುರುಹುಗಳಾಗಿವೆ.

ಎಲ್ಲಾದರೂ ಒಂದು ಆನೆ ಅಥವಾ ಚಿರತೆ ಇತ್ಯಾದಿ ಕಾಂಕ್ರೀಟ್ ಕಾಡನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸಿ, ಒಂದಿಷ್ಟು ಅಸ್ತವ್ಯಸ್ತಗೊಳಿಸಿದರೆ ಅಥವಾ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಅಥವಾ ಜಾನುವಾರನ್ನು ಗಾಯಗೊಳಿಸಿದರೆ ಅಥವಾ ಸಾಯಿಸಿದರೆ, ಎಲ್ಲಾ ಮಾಧ್ಯಮಗಳಲ್ಲಿ 'ದುಷ್ಟ ಮೃಗದ ಉಪದ್ರವಕ್ಕೆ ಗಾಯಗೊಂಡ ಅಥವಾ ಬಲಿಯಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಯಂತಲೋ, 'ಕ್ರೂರ' ಮೃಗದ ದಾಳಿಗೆ ಜಾನುವಾರು ಬಲಿ ಎಂತಲೋ ಇಡೀ ದಿನ ಬಿತ್ತರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಸಾಮಾಜಿಕ ಜಾಲತಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಸುದ್ದಿ ಟ್ರೋಲ್ ಆಗಿ ಬಿಡುತ್ತವೆ. 'ದುಷ್ಟ ವ್ಯಾಘ್ರನೇ ನೀನಿಡೆಲ್ಲವನುಂಟು ಸಂತಸದಿದಿರು...' ಎಂಬ ಗೋವಿನ ಹಾಡಿನ ಸಾರಾಂಶವನ್ನು ಬಲ್ಲಿದರಾದರೂ, ಮೃಗಸ್ವಭಾವಗಳ ಪರಿಧಿಯನ್ನು ಪರಾಮರ್ಶಿಸುವ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಮನೋಭಾವ ಅದೃಶ್ಯವಾಗಿಬಿಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ.

ಕಾಡಿನಲ್ಲಿರುವ ಮಾಂಸಾಹಾರಿಗೆ ಮಾಂಸವೇ ಆಹಾರವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅದು ಬೇಟೆಯಾಡದೆ ವಿಧಿ ಇಲ್ಲ. ಬೇಟೆಯಾಡಿ ತಿನ್ನುವುದು ಅದರ ಆಹಾರ ಕ್ರಮ. ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಬಲಿ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಉಸಿರಾಟ ನಿಲ್ಲಿಸಲು ಕೋರಹಲ್ಲು, ಪ್ರಾಣಿಯನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ಕಾಲಿನ ಉಗುರುಗಳನ್ನು ಅವು ಹೊಂದಿವೆ. ಇನ್ನು ನಾವು, ನಮ್ಮ ದಂತ ಪಂಕ್ತಿಯ ಪ್ರಕಾರ ಮೂಲತಃ ಸಸ್ಯಹಾರಿಗಳು. ಆದರೆ, ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಕೊಲ್ಲುತ್ತಿಲ್ಲವೇ? ಮಾಂಸಾಹಾರ ಸೇವನೆ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲವೇ? ಅತಿಯಾಸೆಯಿಂದ ಅಪಾರ ಸಂಪತ್ತನ್ನು, ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಕೂಡಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವವರಿಲ್ಲವೇ? ಏನನ್ನೂ ಕೂಡಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳದೇ ಇರುವ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಂದ ಕಲಿಯಬೇಕಾದ್ದು ಸಾಕಷ್ಟಿದೆ. ಯಾರನ್ನು ದುಷ್ಟ ಅಥವಾ ಕ್ರೂರ ಪ್ರಾಣಿ ಎನ್ನಬೇಕು? ಜಿಜ್ಞಾಸೆಯನ್ನೂ ನಾಚಿಸುವಂತಿದೆ.

ವನ್ಯಜೀವಿಗಳು ತಾವು ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಪರಸ್ಪರ ಸಹಬಾಳೆ ನಡೆಸುತ್ತವೆ. ಹೂವೊಂದು ಪರಾಗ ಸ್ಪರ್ಶಕ್ಕೋಸ್ಕರ ದುಂಬಿಗೆ ಮಕರಂದ ಕೊಟ್ಟು ಆತ್ಮತ್ಯಜಿಯೊಂದಿಗೆ ಸಾರ್ಥಕ ಭಾವ ತಳೆಯುತ್ತದೆ. ಹುಲಿಯೊಂದು ತಾನು ಬೇಟೆಯಾಡಿದ ಪ್ರಾಣಿಯನ್ನು ಪೂರ್ತಿ ತಿನ್ನದೇ ಅರ್ಧ ಪಾಲನ್ನು ನರಿ, ಹಂದಿ, ರಣಹದ್ದು ಮುಂತಾದವುಗಳಿಗೆ ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟು ಅವುಗಳನ್ನೂ ಪೋಷಿಸುತ್ತದೆ. ಇಂಥ ಅನೇಕ ವಾಸ್ತವ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳು ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ದಿನವೂ ಕಂಡುಬರುತ್ತವೆ. ಹುಲಿ, ಚಿರತೆ, ಆನೆ, ಕಾಡುನಾಯಿ, ಕಾಡುಹಂದಿ, ಕರಡಿ ಮುಂತಾದ ವನ್ಯಜೀವಿಗಳು ಅನೇಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಸಹಾಯಕವಾಗಿವೆ. ನದಿಯಲ್ಲಿ ವರ್ಷ ಪೂರ್ತಿ ನೀರು ಹರಿಯುತ್ತಿರಲು, ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾಗುವ ಕಚ್ಚಾ ಪದಾರ್ಥ, ಔಷಧ ತಯಾರಿಕೆಗೆ ಅಗತ್ಯವಿರುವ ಗಿಡಮೂಲಿಕೆಗಳು, ಜೇನು ಇವೆಲ್ಲವೂ ಸಿಗುತ್ತಿರುವುದು ವನ್ಯಜೀವಿಗಳಿಂದಲೇ.

ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಈ ಮುಗ್ಧ ಜೀವಿಗಳಿಗೆ ಮನುಕುಲದಿಂದ ಅಪಾಯ ಉಂಟಾಗುತ್ತಿರುವುದು ಖೇದದ ಸಂಗತಿ. ಮನುಷ್ಯನಿಂದ ಅವುಗಳ ಅವಾಸ ನಾಶ, ತುಂಡರಿಕೆ, ಕಳ್ಳಬೇಟೆ, ಕಾಡ್ಡಿಚ್ಚು, ವಿವೇಕ ರಹಿತ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಯೋಜನೆಗಳು ಮುಂತಾದವುಗಳಿಂದ ಅವು ವಿನಾಶದ ಅಂಚಿಗೆ ಸೇರುತ್ತಿವೆ. ಅನೇಕ ಜೀವಿಗಳು ಈಗಾಗಲೇ ಅಳಿದುಹೋಗಿವೆ. ಉಳಿದವುಗಳನ್ನು ಅಳಿದುಹೋಗದಂತೆ ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ತಕ್ಷಣ ಕಾರ್ಯೋನ್ಮುಖರಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ತಮಗರಿವಿಲ್ಲದೇ ಗಿಡ ಮರಗಳು

ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಅನೇಕ ಕ್ರಿಯೆಗಳಿಂದ ಶುದ್ಧಗಾಳಿ, ಮಳೆ, ನೀರು ಇತ್ಯಾದಿಗಳು ದೊರೆಯುತ್ತಿವೆ. ಆರೋಗ್ಯ ವೃದ್ಧಿಸುವ ಗಿಡಮೂಲಿಕೆಗಳ ಸಂತತಿ ತೋರುತ್ತಿರುವ ಸೇವೆ ಅಗಾಧ. ಅವುಗಳ ನಿಸ್ವಾರ್ಥ ಬದುಕಿನಿಂದ ಸತ್ಪ್ರೇರಣೆ ಪಡೆಯುತ್ತಾ, ವನ್ಯಜೀವಿಗಳನ್ನು ನಿರಾತಂಕವಾಗಿ ಬಾಳಲು ಬಿಟ್ಟು, ಸಾರ್ಥಕವಾಗಿ ಬದುಕಲು ಕಲಿಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇಷ್ಟೊಂದು ಮುಂದುವರೆದ ಕಾಲಘಟ್ಟದಲ್ಲಿ ವೈಚಾರಿಕ ಮಂಥನದಿಂದ ಹಿಂಸಾರಹಿತ ಜೀವನೋಪಾಯಗಳು ಮತ್ತಷ್ಟು ಅನಾವರಣವಾಗಬೇಕಿದೆ. ಕೆಲ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಸಂಶೋಧನೆಗಳು ವನ್ಯಜೀವಿಗಳ ಉಳಿವಿಗೆ ಪೂರಕವಾಗಿರುವುದು ಅಭಿನಂದನಾರ್ಹ ಬೆಳವಣಿಗೆಯೇ ಸರಿ. "ವನ್ಯಜೀವಿ ಸುಖೀಭವ" ಮನುಜಕುಲದ ದೃಷ್ಟಿಕೋನ ವಿಶಾಲವಾಗಿ, ನಿರಂತರ ಕಾರ್ಯತತ್ಪರವಾಗಿರಲಿ.

(ಮಾಹಿತಿ ಸಂಗ್ರಹ: ವಿಕಿಪೀಡಿಯ, ಅಂತರ್ಜಾಲ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಜಾಲತಾಣ)

ನಯಾಗರ

ವಿಮಲಾ ನಾವಡ

ನಯಾಗರ ಓ ನಯಾಗರ
ಅದ್ಭುತ ಸೊಬಗಿನ ಆಗರ
ಎಲ್ಲಿಂದ ತಂದು ಸುರಿಯುತಿಹೆ
ಎಡೆಬಿಡದೆ ಈ ಜಲರಾಶಿಯ ಮುಸಲಧಾರೆ
ಮರಕತದ ಸೂರಿನಂಚಿನಿಂದ ಹೊಳವ
ಧವಳ ನೀಲ ಮಣಿಗಳುದುರಿದಂತೆ
ಕಾಣ್ಯ ನಿನ್ನ ಅಪೂರ್ವ ಚೆಲುವು,
ಹಾಲಾಗಿ ಸುರಿದು ನೀರಾಗಿ ಹರಿವ
ನಿನ್ನ ಮನೋಹರ ಪರಿಯ,
ಏನೆಂದು ಬಣ್ಣಿಸಲಿ ನಾನು?
ಪಚ್ಚೆ ನಿರಿಗೆಯ ಚಿಮ್ಮಿಸುತ ನೀ
ನಿರ್ಭೀತಿಯಿಂದ ಧುಮುಕುತ್ತಾ
ತುಂತುರೆರೆಚುತ ತುಹಿನ ಮುಸುಕಿನಡಿ
ಮರೆಯಾಗುತ್ತಾ, ಕಾಮನಬಿಲ್ಲ ವರ್ಣ ವೈಭವವ
ಸೃಜಿಸುತ್ತಾ, ಮೊರೆಯುತ್ತಾ ಧುಮ್ ಧುಮ್ ಎಂದವಳು
ಧಟ್ಟನೆ ಶಾಂತಳಾಗಿ ಹರಿಯುತ್ತಾ
ನೀನೇನೋ
ಹೇಳಬಯಸಿದಂತೆ ಭಾಸವಾಗುತ್ತಿದೆ ಎನಗೆ
ಅಹಮಿಕೆಯ ತೊರೆಯೆಂದೇ?
ಕಾಯಕವನ್ನೆಂದೂ ನಿಲ್ಲಿಸದಿರಂದೇ?
ಚಲನಶೀಲತೆಯೇ ಬದುಕೆಂದೇ?
ನಿಸರ್ಗದ ನಿಗೂಢತೆಗೆ ಚಿರಂತನತೆಗೆ
ನಮಿಸೆಂದೆ?
ನಯಾಗರ ಓ ನಯಾಗರ
ನಿನ್ನ ಕಂಡು
ನಯನಗಳು ಸುರಿಸುತಿವೆ ಧನ್ಯತೆಯ ಮಹಾಪೂರ!!!

ತಾಯಿ ಮಗು

ಚೈತ್ರ ಶಂಕರಾನಂದ

ಒಂದು ಹೆಣ್ಣು ಪರಿಪೂರ್ಣ ಮಹಿಳೆ ಆಗುವುದು,

ಆಕೆ ತಾಯ್ನದ ಸುಖವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದ ನಂತರ. ಮಗು ಆಗುವಾಗ ಆಕೆ ಅನುಭವಿಸಿದ ನೋವನ್ನು, ತನ್ನ ಮುದ್ದು ಮಗುವಿನ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಿದ ತಕ್ಷಣ ಮರೆತು ಬಿಡುವಳು. ಆ ಮಗುವಿನ ಲಾಲನೆ ಪಾಲನೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಸುಖದ ಅನುಭವ, ತೃಪ್ತಿ ಹೊಂದುವಳು. ಪ್ರಕೃತಿ ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಉಡುಗೊರೆ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಮಾತ್ರ ತಾಯ್ನದ ಸುಖ ಪಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯ. ಮಗುವು ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಇರುವಾಗಲೇ ಅವಳ ಹಾಗು ಮಗುವಿನ ಬಾಂಧವ್ಯ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಆಕೆ ಒಳ್ಳೆ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಉತ್ತಮವಾದ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಓದಿ, ಒಳ್ಳೆಯ ಸಂಗೀತ ಆಲಿಸಿದರೆ, ಮಗುವಿನ ಭೌತಿಕ ಹಾಗು ಮಾನಸಿಕ ಆರೋಗ್ಯ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ಅಭಿಮನ್ಯು ತನ್ನ ತಾಯಿಯ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾಗ, ಚಕ್ರವ್ಯೂಹ ಭೇದಿಸಲು ಕಲಿತದ್ದು. ಮಗುವಿನ ಆಟ, ಪಾಠ ನೋಡುತ್ತಾ ತಾಯಿ ಭಗವಂತನ ವಿಶ್ವರೂಪ ಕಾಣುತ್ತಾಳೆ. ಸುಂದರವಾದ ಹಾಡು ಹಾಡುತ್ತಾ, ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣದ ಕಲ್ಪನೆ ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತಾ ಕಂದನನ್ನು ಮಲಗಿಸುತ್ತಾಳೆ.

ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಅಲಂಕಾರ ಎಂದರೆ ಪ್ರಿಯ. ಅದರಲ್ಲೂ ಸೀರೆ ಮತ್ತು ಒಡವೆಗಳು ಎಂದರೆ ಅಚ್ಚುಮೆಚ್ಚು. ಆದರೆ ಅವಳ ಬದುಕಿನ ಅತ್ಯಂತ ಅಮೂಲ್ಯ ಒಡವೆ ತನ್ನ ಮಗುವಿನ ನಗೆ. ಆ ಮಗುವಿನ ನಗುವಿನಲ್ಲಿ ಇರುವ ಮಾಂತ್ರಿಕ ಶಕ್ತಿ ಸೊಗಸು. ಅದು ಮನಸಿನ ದುಗುಡವನ್ನು ಕಳೆದು ತಿಳಿಯಾದ ವಾತಾವರಣ ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಹೂವು, ಮೊಗ್ಗಿನ ಅವಸ್ಥೆಯಿಂದ ಅರಳಿ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತರುವ ಆನಂದದ ತರಹ ಮಗುವಿನ ನಗು. ಮಗುವಿನ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಮುಗ್ಧತೆ ತುಂಬಿರುತ್ತದೆ. ಪ್ರಪಂಚದ ಆಗು ಹೋಗುಗಳ ಪರಿ ಇಲ್ಲದೆ ನಿರ್ಮಲ ನಗೆ ಮಗುವಿನ ಮೊಗದಲ್ಲಿ ಮೂಡುತ್ತದೆ.

ಯಶೋದೆ ಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಹೆರಲಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಅವನಿಂದ ತಾಯ್ನದ ಸುಖವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದಳು. ಕೃಷ್ಣನ ಆಟ-ಪಾಠ ನೋಡಿ ಆನಂದಿಸಿದಳು. ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದ ಹೆಣ್ಣು ತಾನು ಬಂಜೆ ಎಂದು ಕೊರಗುವ ಬದಲು, ಒಂದು ಅನಾಥ ಮಗುವನ್ನು ದತ್ತು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅದಕ್ಕೆ ಜೀವನ ಕೊಡಬಹುದು. ತಂದೆ ತಾಯಿ ಇರದ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಇದರಿಂದ ಎಷ್ಟೋ ನೆರವಾಗುತ್ತದೆ. ಆಗ ಅನಾಥಾಶ್ರಮಗಳ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ಮಗು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಓದಾಡಿ ಕೊಂಡಿದ್ದರೆ, ಅದರ ಸಂತಸಕ್ಕೆ ಪಾರವೇ ಇಲ್ಲ. ಮಕ್ಕಳು ಆಟ ಆಡುತ್ತ, ಊಟವನ್ನು ಮರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ತಾಯಿ ಮಗುವನ್ನು ಉಪಾಯವಾಗಿ ಮುದ್ದು ಮಾಡಿ, ಊಟ ತಿನ್ನಿಸಿ ಸಂತೃಪ್ತಿ ಪಡೆಯುತ್ತಾಳೆ. "ಮನೆಯೇ ಮೊದಲ ಪಾಠಶಾಲೆ, ತಾಯಿಯೇ ಮೊದಲ ಗುರು" ಎಂಬಂತೆ, ಮಗು ತಾಯಿಯಿಂದ ಬಹಳ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ತಿಳಿದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ತಾಯಿಯು ತನ್ನ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಧಾರೆ ಎರೆಯುತ್ತಾಳೆ. ಇಂದಿನ ಮಕ್ಕಳೇ ಮುಂದಿನ ಪ್ರಜೆಗಳು, ಆದ್ದರಿಂದ ತಾಯಿ ಮಗುವಿನ ಸಂಪೂರ್ಣ ದೈಹಿಕ, ಮಾನಸಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಕಾರಣ ಆಗುವಳು.

ಶಿವಾಜಿಯ ತಾಯಿ ಜೀಜಾಬಾಯಿ ಆತನು ಆ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬರಲು ಹೆಣಗಾಡಿದಳು. ಒಬ್ಬ ಒಳ್ಳೆಯ ಪ್ರಜೆಯನ್ನು ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ನೀಡುವುದು ತಾಯಿಯ ಆದ್ಯ ಕರ್ತವ್ಯ. ದೇಶದ ಬಗ್ಗೆ ಗೌರವ, ಹಿರಿಯರಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿ-ಭಾವ, ಜನರ ಜೊತೆ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು, ದೇವರ ಬಗ್ಗೆ ಶ್ರದ್ಧೆ ಮುಂತಾದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತಾಯಿ ಮಗುವಿಗೆ ತಿಳಿ ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ.

ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕತೆಗಳು ಎಂದರೆ ಪಂಚಪ್ರಾಣ. ಊಟ ಮಾಡುವಾಗ, ನಿದ್ರೆ ಮಾಡುವಾಗ, ಕಥೆಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ. ಕಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೊಂದು ನೀತಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಇತಿಹಾಸದ, ಪೌರಾಣಿಕ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಕು. ಅವರು ಆಡುತ್ತಾ ಆಡುತ್ತಾ ಎಷ್ಟೊಂದು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಗ್ರಹಿಸುತ್ತಾರೆ. ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಕಥೆ ಕೇಳುತ್ತಾರೆ. ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ ಅನೇಕ ಸಾಹಿತಿಗಳು ಕಥೆ ಕವನಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ರಾಮಾಯಣ, ಮಹಾಭಾರತ, ರಾಜ-ರಾಣಿ, ಪ್ರಾಣಿ ಪಕ್ಷಿಗಳ ಕಥೆಗಳು - ಹೀಗೆ ಅನೇಕ ವಿಧವಾದ ಕಥೆಗಳಿಂದ ಜ್ಞಾನ ವೃದ್ಧಿಸುತ್ತದೆ. ಸರಿ-ತಪ್ಪುಗಳ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಸಮರ್ಥರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಸರಿಯಾದ ಜೀವನ ಪಥದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಾರೆ.

ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಶ್ರಮಪಟ್ಟು ತಾಯಿ ಮಗುವನ್ನು ಬೆಳೆಸುತ್ತಾಳೆ. ಅದರ ಬದಲು ಏನನ್ನೂ ನಿರೀಕ್ಷಿಸದೇ, ಕೇವಲ ಮಕ್ಕಳ ಸಂತೋಷದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಸುಖವನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಾಳೆ. ಮಕ್ಕಳು ತಮ್ಮ ಜೀವನ ಸಂಗಾತಿ ಜೊತೆ ಸುಖವಾಗಿರಲು ಅನುವು ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತಾಳೆ. ಮಕ್ಕಳು ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿರಲು, ತನ್ನ ಕಾಲ ಮೇಲೆ ತಾನು ನಿಲ್ಲಲು ಪ್ರೇರಣೆ ನೀಡುತ್ತಾಳೆ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಅವಳ ಕರ್ತವ್ಯ ಮುಗಿಯುತ್ತದೆ. ಅವಳ ಆಶೀರ್ವಾದವು ಯಾವಾಗಲೂ ಅವರ ಮೇಲೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಮಾದರಿಯಾದ ತಾಯಿಯು ನೂರಾರು ವರುಷ ತಮ್ಮ ಜೊತೆ ಇರಲಿ ಎಂದು ಮಕ್ಕಳು ಹಂಬಲಿಸುವರು.

(ನನ್ನ ಮುದ್ದು ಮಗು ಹದಿನಾರನೆಯ ಹುಟ್ಟುಹಬ್ಬಕ್ಕೆ, ಈ ಲೇಖನದ ಕಿರುಕಾಣಿಕೆ)

ಯುಗ ಯುಗಾದಿ ಕಳೆದರೂ

ಕಲಾವತಿ ಶೆಟ್ಟಿ, ಕತಾರ್

ಹೋಳಿ ಹಬ್ಬದ ರಂಗುಗಳು ಮಾಸಲು ಆರಂಭಿಸುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ, ಪ್ರಕೃತಿಯ ತರುಲತೆಗಳಲ್ಲಿ ಚಿಗುರಲೆಗಳು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ನವ ಜೀವನವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವುದರ ಮೂಲಕ ವಸಂತಾಗಮನವನ್ನು ಸಾರುತ್ತವೆ. ಯುಗಾದಿ ಅಥವಾ ಉಗಾದಿ ಎಂಬ ಪದ, ಯುಗ (ತಲೆಮಾರು) ಹಾಗೂ ಆದಿ(ಆರಂಭ) ಎಂಬರ್ಥವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಇದು ಹಿಂದೂ ತಾರೀಖು ಪಟ್ಟಿಯ ಪ್ರಥಮ ತಿಂಗಳಾದ ಚೈತ್ರ ಮಾಸದ ಆರಂಭವನ್ನೂ ಸಂಕೇತಿಸುತ್ತದೆ. ಭಾರತದ ಅನೇಕ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಈ ದಿನ ಹೊಸ ವರ್ಷದ ಮೊದಲ ದಿನವೂ ಸಹ ಆಗಿದೆ.

ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಆಚರಣೆಗಳು: ಇದು ಕೇವಲ ಒಂದು ಧಾರ್ಮಿಕ ಹಬ್ಬವಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಬದಲಾಗಿ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಕಾರಣಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡಿರುವ ವಿಶೇಷ ಆಚರಣೆಯ ದಿನ. ಯುಗಾದಿ ಹಬ್ಬದ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಆಚರಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವೆಂದರೆ ಸೂರ್ಯ ನಮಸ್ಕಾರ, ಪಂಚಾಂಗದ ಪೂಜೆ, ಹಾಗೂ ಬೇವು-ಬೆಲ್ಲದ ಮಿಶ್ರಣ. ಸರ್ವೇ-ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಜೀವನದ ಸಿಹಿ-ಕಹಿಗಳೆರಡನ್ನೂ ಪಡೆಯಬೇಕೆಂದು ನೆನಪಿಸಲು ಬೇವು-ಬೆಲ್ಲಗಳ ಮಿಶ್ರಣವನ್ನು ತಿನ್ನಲಾಗುತ್ತದೆ. ಯುಗಾದಿಯೆಂದರೆ ಹೊಸವರ್ಷದ ಆರಂಭದ ದಿನವಾದರೂ, ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಈ ದಿನವನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುವ ರೀತಿ ಹಲವಾರಿವೆ.

ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಚಾಂದ್ರಮಾನ ಹಾಗೂ ಸೌರಮಾನ ಎಂಬ ಎರಡು ಪ್ರಭೇದಗಳಿದ್ದು, ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮದ ವೇದಾಂಗ ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯ ಶಾಸ್ತ್ರದಿಂದ ನಿರ್ಣಯಗೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಚಂದ್ರನ ಚಲನೆಯನ್ನಾಧರಿಸಿ ದಿನಗಣನೆ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಚಾಂದ್ರಮಾನ ಹಾಗೂ ಸೂರ್ಯನ ಗತಿಯಿಂದ ಎಣಿಕೆ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಸೌರಮಾನ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಚಾಂದ್ರಮಾನ ಪದ್ಧತಿ ಮೊದಲಿನಿಂದ ರೂಢಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಭೂಮಿಯಿಂದ ನೋಡಿದಾಗ, ಸೂರ್ಯ, ಚಂದ್ರ, ಗ್ರಹಗಳು ನಕ್ಷತ್ರಮಂಡಲದಿಂದಾದ ರಾಶಿಚಕ್ರದಲ್ಲಿ ದಿನೇ ದಿನೇ ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪವಾಗಿ ಸಂಚರಿಸಿದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತವೆ. ವೇದಾಂಗ ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯದಂತೆ, ಮೊದಲ ನಕ್ಷತ್ರ ಅಶ್ವಿನಿ - ಅಂದರೆ ಮೇಷ ರಾಶಿಯ ೧-೧೩:೨೦ ಭಾಗ (ಡಿಗ್ರಿ). ಅಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯನಿದ್ದಾಗ ಭೂಮಿಯ ಉತ್ತರಾರ್ಧಗೋಳದಲ್ಲಿ ನಸ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಚಿಗುರು ಕಾಣುತ್ತದೆ; ಅಂದರೆ ಹೊಸಹುಟ್ಟು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅಶ್ವಿನೀ ನಕ್ಷತ್ರಕ್ಕೆ ರವಿಯು ಪ್ರವೇಶಿಸುವ ಕಾಲವನ್ನು ಹೊಸವರ್ಷ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದೇ ಸೌರಮಾನ ಯುಗಾದಿ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಇದು ಏಪ್ರಿಲ್ ೧೪ ಅಥವಾ ೧೫ ನೇ ತಾರೀಖಿಗೆ ಬೀಳುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಚಂದ್ರನ ಗತಿ ಅತಿವೇಗವಾದ್ದರಿಂದ ಪ್ರತಿ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆಗೂ ಒಂದೊಂದು ತಿಂಗಳಾಗಿ, ಹನ್ನೆರಡು ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆಗಳಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಒಂದು ಚಾಂದ್ರಮಾನ ಸಂವತ್ಸರವಾಗುತ್ತದೆ. ರವಿ-ಚಂದ್ರರ ಗತಿಯನ್ನವಲಂಬಿಸಿ, ೧೧ ರಿಂದ ೧೩ ಪೂರ್ಣಿಮೆ/ಅಮಾವಾಸ್ಯೆಗಳಿಗೊಂದು ಚಾಂದ್ರಮಾನ ಯುಗಾದಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಯುಗಾದಿ ನಿರ್ಣಯದ ಹಿಂದೆ ವೇದಾಂಗ ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯದ ಮಹತ್ತರ ಸಾಧನೆಗಳೇ ಅಡಗಿವೆ; ಅದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಪೂರ್ವಿಕರ ಖಗೋಲ ಗಣಿತದ ಅಪಾರ ಜ್ಞಾನ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಹಬ್ಬದ ಆಚರಣೆಯ ವಿಧಾನ.

- ◆ ಈ ಹಬ್ಬವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕರ್ನಾಟಕ, ಆಂಧ್ರ ಮತ್ತು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಆಚರಿಸುವರು. ಆಂಧ್ರ ಮತ್ತು ಕರ್ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ಇದು ಯುಗಾದಿಯಾದರೆ, ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಗುಡಿಪಾಡ್ ಪಾಡ್ಯಮಿ ದಿವಸ ಗುಡಿಯನ್ನು ಏರಿಸುವುದೇ ಗುಡಿಪಾಡ್ಯ - ಒಂದು ಕೋಲಿಗೆ ವಸ್ತ್ರವನ್ನು ಕಟ್ಟಿ, ಹೂವಿನ ಹಾರವನ್ನು ಏರಿಸಿ 'ಗುಡಿ' ಎಂದು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಇರಿಸುವರು. ಇದು ಹೊಸ ವರುಷದ ಆಗಮನಕ್ಕೆ ಬಾವುಟವನ್ನು ಹಾರಿಸುವುದರ ಸಂಕೇತ.
- ◆ ಹುಣಿಸೇಹಣ್ಣು, ಬೆಲ್ಲ, ಮಾವಿನಕಾಯಿ, ಉಪ್ಪು, ಮೆಣಸು, ಬೇವು ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ಮಿಶ್ರಣ ಮಾಡಿ ಯುಗಾದಿ ಪಚ್ಚಡಿ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ಪದಾರ್ಥವನ್ನು ಸೇವಿಸುವರು. ಅಂದು ದೇವಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಪೂಜೆ ಇರುವುದು.
- ◆ ತಳಿರು ತೋರಣವನ್ನು (ಎಳೆಯ ಹಸಿರು ಮಾವಿನೆಲೆ ಮಧ್ಯೆ ಮಧ್ಯೆ ಬೇವಿನ ಎಲೆ ಹೂಗಳ ಗೊಂಚಲು) ಮನೆಗಳ ಮುಂಬಾಗಿಲಿಗೆ ಮತ್ತು ದೇವರ ಮನೆಯ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಕಟ್ಟುವರು.
- ◆ ಮನೆಯ ಮುಂದೆ ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣದ ರಂಗೋಲಿಯನ್ನಿಡುವರು. ಮುಂಜಾನೆ ಬೇಗನೆದ್ದು ಅಭ್ಯಂಜನ (ಎಣ್ಣೆ ಸೀಗೇಕಾಯಿಯಿಂದ ತಲೆಯನ್ನು ತೊಳೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು) ಮಾಡಿ ಪುಣ್ಯಾಹ ಮಂತ್ರಗಳನ್ನು ಉಚ್ಚರಿಸಿ, ಮಾವಿನೆಲೆಯಿಂದ ಮನೆಯ ಎಲ್ಲ ಕಡೆ ಕಳಶದ ನೀರನ್ನು ಸಿಂಪಡಿಸುವರು. ನಂತರ ಹೊಸ ಬಟ್ಟೆ ಧರಿಸಿ ಪಂಚಾಂಗವನ್ನು ಮನೆಯ ಹಿರಿಯರು ಓದುವರು ಮತ್ತೆಲ್ಲರೂ ಅದನ್ನು ಕೇಳುವರು.
- ◆ ಪಂಚಾಂಗ ದಿನಸೂಚಿಯಷ್ಟೆ ಅಲ್ಲದೇ, ಆ ವರುಷದಲ್ಲಿ ಮಳೆ ಬೆಳೆ ಹೇಗಿದೆ, ರಾಶಿಫಲ, ಮದುವೆ ಉಪನಯನಗಳಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಮುಹೂರ್ತಗಳು, ಒಟ್ಟಾರೆ ಜನಜೀವನದ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುವುದು. ಅಂದು ಹಿರಿಯ ಕಿರಿಯರೆಲ್ಲರೂ ಹೊಸ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಹಾಡಿ ನಲಿವರು.
- ◆ **ಖಣಿ ಇಡುವುದು:** ಕರಾವಳಿಯ ಸೌರಮಾನ ಯುಗಾದಿಯ ವಿಶೇಷತೆ ಖಣಿ ಇಡುವುದು. ಬಾಳೆ ಎಲೆ, ತಟ್ಟೆಯಲಿ ಅಕ್ಕಿ ಹಾಕಿ, ಅದರ ಮೇಲೆ ತೆಂಗಿನಕಾಯಿ, ಸೌತೇಕಾಯಿ, ರವಿಕೆ ಕಣ, ಹೊಸ ಬಟ್ಟೆ, ಚಿನ್ನ, ಭತ್ತದ ತೆನೆ, ಹಣ್ಣು, ದೇವರ ಪ್ರತಿಮೆ ಅದರ ಮುಂದೆ ಒಂದು ಕನ್ನಡಿ ಇಟ್ಟು, ಆ ಕನ್ನಡಿಯಲ್ಲಿ ದೇವರ ಪ್ರತಿಮೆ ಹಾಗೂ ತಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟಂತಹ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಕಾಣುವ ಹಾಗೆ ಇಡುತ್ತಾರೆ. ಯುಗಾದಿ ಹಬ್ಬದಂದು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಬೇಗ ಎದ್ದು ದೇವರ ದೀಪ ಹಚ್ಚಿ, ಖಣಿಯಲ್ಲಿನ ಕನ್ನಡಿಯಲ್ಲಿ ದೇವರ ದರ್ಶನ ಪಡೆಯುವುದು ಅಂದಿನ ವಿಶೇಷ.

- ◆ ನಂತರ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ, ದೇಗುಲಕ್ಕೆ ಭೇಟಿ ನೀಡಿ, ಅನಂತರ ಹೋಳಿಗೆ ಚಿತ್ರಾನ್ನದೂಟ ಮಾಡಿ, ಗುರುಹಿರಿಯರ ಭೇಟಿ ಮಾಡುವುದು ಈ ಹಬ್ಬದ ವಿಶೇಷ.
- ◆ ಬೇವು-ಬೆಲ್ಲ: ಯುಗಾದಿಯ ದಿನ ಸುಖದ ಸಂಕೇತವಾದ ಬೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಮತ್ತು ಕಷ್ಟದ ಸಂಕೇತವಾದ ಬೇವನ್ನೂ ಸಮನಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸುವರು. ತಿಂದ ಮೇಲೆ ಬೆಲ್ಲವು ಹೊಟ್ಟೆಯೊಳಗೆ ಉರಿಯ ಅಥವಾ ಶಾಖವನ್ನು ಉಂಟು ಮಾಡಿದರೆ ಬೇವು ಆ ಉರಿಯ ಶಮನಕಾರಿ. ಬೇವು - ಬೆಲ್ಲದ ಮಿಶ್ರಣವನ್ನು ತಿನ್ನುವಾಗ ಹೇಳುವ ಒಂದು ಶ್ಲೋಕ ಹೀಗಿದೆ:

**ಶತಾಯು: ವಜ್ರದೇಹಾಯ ಸರ್ವಸಂಪತ್ಕರಾಯಚಿ
ಸರ್ವಾರಿಷ್ಟ ವಿನಾಶಾಯ ನಿಂಬಕಂದಳ ಭಕ್ಷಣಂ||**

ಅದರರ್ಥ ಹೀಗಿದೆ - ನೂರು ವರುಷಗಳ ಆಯುಷ್ಯ, ಸದೃಢ ಆರೋಗ್ಯ, ಸಕಲ ಸಂಪತ್ತುಗಳ ಪ್ರಾಪ್ತಿಗಾಗಿಯೂ, ಸಕಲ ಅರಿಷ್ಟ ನಿವಾರಣೆಗಾಗಿಯೂ ಬೇವು ಬೆಲ್ಲ ಸೇವನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರು ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಸಿಹಿ ಮತ್ತು ಕಹಿಯ ಮಿಶ್ರಣದ ಏರಿಳಿತವನ್ನು ನಿಭಾಯಿಸಲು ಕಲಿಯಬೇಕೆಂಬುದೇ ಇದರರ್ಥ.

ಈ ಶುಭ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ದ.ರಾ.ಬೇಂದ್ರೆಯವರ ಯುಗಾದಿ ಬಗೆಗಿನ "ಯುಗ ಯುಗಾದಿ ಕಳೆದರು ಯುಗಾದಿ ಮರಳಿ ಬರುತ್ತಿದೆ" ಕವಿತೆ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದುದು.

ಯುಗ ಯುಗಾದಿ ಕಳೆದರು
ಯುಗಾದಿ ಮರಳಿ ಬರುತ್ತಿದೆ
ಹೊಸ ವರುಷಕೆ ಹೊಸ ಹರುಷವ
ಹೊಸತು ಹೊಸತು ತರುತ್ತಿದೆ

ಹೊಂಗೆ ಹೂವ ತೊಂಗಲಲಿ
ಭೃಂಗದ ಸಂಗೀತ ಕೇಳಿ
ಮತ್ತೆ ಕೇಳಿ ಬರುತ್ತಿದೆ
ಬೇವಿನ ಕಹಿ ಬಾಳಿನಲ್ಲಿ
ಹೂವಿನ ನಸುಗಂಪು ಸೂಸಿ
ಜೀವ ಕಳೆಯ ತರುತ್ತಿದೆ

ವರುಷಕೊಂದು ಹೊಸತು ಜನ್ಮ
ವರುಷಕೊಂದು ಹೊಸತು ನೆಲೆಯು
ಅಖಿಲ ಜೀವಜಾತಕೆ
ಒಂದೆ ಒಂದು ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ
ಒಂದೆ ಬಾಲ್ಯ ಒಂದೆ
ಹರೆಯ ನಮಗದಷ್ಟೆ ಏತಕೆ?
ನಿದ್ದೆಗೊಮ್ಮೆ ನಿತ್ಯ ಮರಣ
ಎದ್ದ ಸಲ ನವೀನ ಜನನ
ನಮಗೆ ಏಕೆ ಬಾರದೋ?

ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಕಂಡ ಕನಸುಗಳೆಲ್ಲ ಹೊಸ ವರ್ಷದ ಈ ಬೆಳಕಿನ ಸಿಂಚನದಲ್ಲಿ ಚಿಗುರಿ ಸಮೃದ್ಧವಾಗಿ ಬೆಳೆದು ನನಸಾಗಲಿ..

ಮರಳಿ ಬಂದಿದೆ ಯುಗಾದಿ.
ತಂದಿದೆ ಹೊಸ ವರುಷದ ಆದಿ,
ತೋರಲಿ ಹೊಸ ವರುಷಕ್ಕೆ ಹಾದಿ..
ನೀಡಲಿ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಬಾಳಿಗೂ ಭದ್ರ ಬುನಾದಿ.

ಹೊಸ ವರುಷ, ನೂತನ ಸಂವತ್ಸರದ ಹೊಸ ದಿನ, ಹೊಸ ಕನಸುಗಳೆಲ್ಲಾ ಹೊಸೆದುಕೊಳ್ಳಲಿ, ಕನಸುಗಳು ನನಸಾಗಲು ಫಲವ ನಾಮ ಸಂವತ್ಸರ ನಿಮಗೆ ಸಕಲ ಶಕ್ತಿ, ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಕಲ್ಪಿಸಲಿ
ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಬಾಳು ಹಸಿರಾಗಿರಲಿ.ಯುಗಾದಿಯ ಸಂಭ್ರಮದಲ್ಲಿ ನೋವೆಲ್ಲಾ ದೂರವಾಗಿ, ಸಂತೋಷದ ಕಾರಂಜಿ ಹೊಮ್ಮಲಿ.

ನನ್ನ ಮೂರು ಕವನ

ಸತ್ಯ(ಸತೀಶ್)

ನೀ ಸಲಹೆ ತಾಯೇ

ಬಂದು ನೆಲಸಿಹೆ ತಾಯೇ
ನಮ್ಮೂರ ಬೆಟ್ಟದಾ ಮೇಲೆ
ಮಹಿಷ ಮರ್ಧಿನಿ ಚಾಮುಂಡಿ
ತೋರಿ ನಿನ್ನಯಾ ಲೀಲೆ!

ಮನೆಯೊಳಗಣ ಹಿರಿಯ ಜೀವ

ಹಳೆಯ ಕುರ್ಚಿ, ಮೇಜುಗಳಲ್ಲ
ಮನೆಯೊಳಗಣ ಹಿರಿಯ ಜೀವ
ಬತ್ತಿಲ್ಲ ಅವರೊಳಗೆ ಇನ್ನು ಭಾವ
ಮಡುಗಟ್ಟಿಸದಿರಿ ಮನದೊಳಗೆ ನೋವ!

ನೀವ್ ಅಂಬೆಗಾಲಿಟ್ಟಾಗ
ನಿಮ್ಮ ಕೈ ಹಿಡಿದು ನಡೆಸಿದವರು
ಲಾಲಿ ಹಾಡಿ ಅಕ್ಕರೆಯಿಂದ ಅನ್ನವಿಕ್ಕಿ
ಅಕ್ಕರವ ಕಲಿಸಿ ಬಾಳ ಬೆಳಕಾದವರು!

ತನ್ನ ತುತ್ತಿನಾ ಚೀಲ ಬರಿದಾಗಿಸಿ
ನಿಮ್ಮ ಉದರ ತುಂಬಿದವಳು ಅಮ್ಮ
ಜೀವತ್ಯೆದು ಬೆವರ ಬಸಿದು ಬೆನ್ನಲಬಾಗಿ
ರೆವೈಯಂದದಿ ಸಲುಹಿದವನು ಅಪ್ಪ!

ಅನಾದರದಿ ತೋರದಿರಿ ಮರುಕ
ಆದರಿಸಿ ತೋರಿ ಪ್ರೀತಿ ಅವರಿರುವ ತನಕ
ನೆನೆನೆದು ಕಂಬನಿ ಹರೆಸೆ ಇಲ್ಲದಿರುವಾಗ
ಮರಳಿ ಬರುವರೇ ನಿಮ್ಮ ಬಳಿಗೀಗ!!

ನಿನ್ನ ಮಡಿಲಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ನೆಳಲಲ್ಲಿ
ನಾವ್ ನಿತ್ಯ ಸುಖಿ ತಾಯೇ
ನಿನ್ನೊಲುಮೆಯಿಂದ ನಮಗಿಲ್ಲ
ಆವ ವಿಕೋಪ ಭಯದ ಛಾಯೆ!

ಎನಿತು ಜನಮದಾ ಸುಕೃತವೋ ಕಾಣೆ
ನೀ ನೆಲಸಿಹ ನೆಲದಿ ಜನಿಸಿರುವೆ ಮಾಯಿ
ಅನುದಿನವು ನಮ್ಮ ನೀ ಪೊರೆವಂತಯೇ
ಈ ನಾಡ ಜನರ ನೀ ಸಲಹೆ ತಾಯೇ!

ಬರುವುದಾದರೆ ಬಾರೆ

ಬರುವುದಾದರೆ ಬಾರೆ ಹುಡುಗಿ
ಮಡದಿಯಾಗಿ ನನ್ನೆದೆಯ ಬಿಡದಿಗೇ
ಮುಡಿದು ನಗೆಯ ಮಲ್ಲಿಗೆ
ಪ್ರೇಮ ಪ್ರಣತಿಯಾಗಿ ಬಾಳಿಗೇ!

ಹೊತ್ತು ತಾರದಿರೆ ನೀರೆ
ಹೊಂಗನುಸುಗಳಾ ಹೊರೆ
ಸಖಿ, ಬಾಳು ಹೂವ ಹಾಸಿಗೆಯಲ್ಲ
ವಾಸ್ತವದ ಅರಿವಿರಲಿ ಈ ಬದುಕೆ ಬೇರೆ!

ಪುಟ್ಟ ಪುಟ್ಟ ಕನಸುಗಳನಿಟ್ಟು
ಕಟ್ಟೋಣ ಬಾ ಗೆಳತಿ ದಾಂಪತ್ಯ ಮಾಲೆ
ಮಾಲೆಯಾ ನಡುವಿನಾ ಮರುಗದಂತೆ
ಸಲಹುವೆನು ನಾ ನಿನ್ನ ಕೊರಗದಂತೆ!

ಒಂದಾಗಿ ನಾವು ಸಾಗುವಾ ಮುನ್ನ
ಇರಲಿ ನಮ್ಮೊಳಗೆ ಅಲಿಖಿತ ಒಪ್ಪಂದ

ಯಾವುದೇ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಹಬ್ಬವಿರಲಿ-
ಶುಭಸಮಾರಂಭವಿರಲಿ, ಸಂಭ್ರಮ ಇಮ್ಮಡಿ
ಗೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದರೆ ಒಬ್ಬಟ್ಟು/ಹೋಳಿಗೆ ಉಟ ಇರಲೇಬೇಕು.
ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತದಲ್ಲಿ "ಹೋಳಿಗೆ" ಯನ್ನು
ಸಿಹಿತಿಂಡಿಗಳ ರಾಜನೆಂದೇ ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಈ ಬಾರಿಯ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ, ಯುಗಾದಿಯ ಈ
ಶುಭಸಂಧರ್ಭದಲ್ಲಿ, ಒಬ್ಬಟ್ಟಿನ ಕೆಲವು ಪ್ರಕಾರಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ
ಮುಂದಿಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ..
ಹೊಸ ರುಚಿ ಮಾಡಿ ಸವಿಯಿರಿ.

ಹೋಳಿಗೆ ಹಬ್ಬ

ಶುಭಾ ಅಚೇಯ ರಾವ್

ಯುಗಾದಿ ಇನ್ನೇನು ಬಂತು.. ಹಬ್ಬ ಅಂದ ಮೇಲೆ ಕೇಳಬೇಕೆ? ರುಚಿಕರ ತಿಂಡಿ ತಿನಿಸುಗಳು, ಹೊಸ ದಿರಿಸುಗಳು.. ಅಬ್ಬಬ್ಬ ಸಡಗರವೇ ಬೇರೆ..ಇದೇ ಸಡಗರವನ್ನು ವಾರಪೂರ್ತಿ ಆಚರಿಸಿದರೆ ಹೇಗೆ? ಎಂದು ನಮ್ಮ ಸಾತ್ವಿಕ ಅಡುಗೆ ಗುಂಪು ನಿರ್ಧರಿಸಿತು. ಈ ಅಂಗವಾಗಿ ನಾನು ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಕಾಯಿ ಹೋಳಿಗೆ ಹಾಗೂ ಖರ್ಜೂರದ ಹೋಳಿಗೆ ಮಾಡಿದ್ದೆ. ಈ ಎರಡು ಹೋಳಿಗೆಗಳ ರೆಸಿಪಿ ಇಲ್ಲಿದೆ..

ಬೇಕಾದ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳು

ಕಣಕ/ಹಿಟ್ಟಿಗೆ:	ಕಾಯಿ ಹೋಳಿಗೆಯ ಹೂರಣಕ್ಕೆ:	ಖರ್ಜೂರ ಹೋಳಿಗೆಯ ಹೂರಣಕ್ಕೆ:
1. 1 ಕಪ್ ಮೈದಾ	1. 1ರಿಂದ 1½ ಕಪ್ ಬೆಲ್ಲ	1. 1 ಕಪ್ ಖರ್ಜೂರ
2. ¼ ಚಮಚ ಅರಿಶಿನ	2. 2 ಕಪ್ ತುರಿದ ತೆಂಗಿನಕಾಯಿ	2. 3-4 ಚಮಚ ಗೋಡಂಬಿ
3. 1 ಚಮಚ ಎಣ್ಣೆ	3. ¼ ಚಮಚ ಏಲಕ್ಕಿ ಪುಡಿ	3. ¼ ಚಮಚ ಏಲಕ್ಕಿ ಪುಡಿ
4. ಚಿಟಿಕೆ ಉಪ್ಪು		4. ಕೇಸರಿಯ ಕೆಲವು ಎಸಳುಗಳು
		5. ¼ ಒಣ ಕೊಬ್ಬರಿ

ಮಾಡುವ ವಿಧಾನ

ಕಣಕ

1. ಒಂದು ಬಟ್ಟಲಿನಲ್ಲಿ ಮೈದಾ, ಉಪ್ಪು, ಅರಿಶಿನ ಮತ್ತು ಎಣ್ಣೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ.
2. ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪವೇ ನೀರನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಾ ಚಪಾತಿ ಹಿಟ್ಟಿನ ಹದಕ್ಕಿಂತ ಸ್ವಲ್ಪ ತೆಳುವಾಗಿ ಕಲಸಿ, ಹಿಟ್ಟು ಮೃದುವಾಗುವವರೆಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಾದಿಕೊಳ್ಳಿ ಒಂದು ಗಂಟೆ ಹಿಟ್ಟನ್ನು ಬದಿಗಿಟ್ಟಿರಿ

ಕಾಯಿ ಹೋಳಿಗೆಯ ಹೂರಣ

1. ಮಿಕ್ಕಿ ಜಾರಿನಲ್ಲಿ, ಕಾಯಿ, ಬೆಲ್ಲದ ಪುಡಿ, ಏಲಕ್ಕಿ ಯನ್ನು ನೀರು ಹಾಕದೇ ನುಣ್ಣಗೆ ರುಬ್ಬಿರಿ (ಪುಡಿ ಬೆಲ್ಲ ಇಲ್ಲದಿದ್ದಲ್ಲಿ ಬೆಲ್ಲದಚ್ಚನ್ನು ಒಲೆಯಮೇಲೆ ನೀರಿನೊಂದಿಗೆ ಕರಗಿಸಿ)
1. ರುಬ್ಬಿದ ಮಿಶ್ರಣವನ್ನು ಕಡಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣ ಉರಿಯಲ್ಲಿ ಪಾಕ ಬರುವವರೆಗೂ, ಹೂರಣ ಗಟ್ಟಿಯಾಗುವವರೆಗೂ ಕೈಯಾಡಿಸುತ್ತಾ, ಮಗುಚಿರಿ
2. ಮಿಶ್ರಣವನ್ನು ತಣ್ಣಗಾಗಲು ಬಿಡಿ.

ತಣ್ಣಗಾದ ಹೂರಣವನ್ನು ನಿಂಬೆ ಗಾತ್ರದ ಉಂಡೆಗಳಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ

ಖರ್ಜೂರ ಹೋಳಿಗೆಯ ಹೂರಣ

1. ಮಿಕ್ಕಿ ಜಾರಿನಲ್ಲಿ, ನೆನೆಸಿದ ಖರ್ಜೂರ, ಸ್ವಲ್ಪ ಹುರಿದ ಗೋಡಂಬಿ, ಏಲಕ್ಕಿ ಯನ್ನು ನೀರು ಹಾಕದೇ ನುಣ್ಣಗೆ ರುಬ್ಬಿರಿ. ಹಾಲಿನಲ್ಲಿ ನೆನೆಸಿದ ಕೇಸರಿಯ ಎಸಳುಗಳನ್ನೂ ಸೇರಿಸಿ.
2. ರುಬ್ಬಿದ ಮಿಶ್ರಣವನ್ನು ಸಣ್ಣ ಉರಿಯಲ್ಲಿ ಕಡಾಯಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ಗಟ್ಟಿಯಾಗುವವರೆಗೂ ಕೈಯಾಡಿಸುತ್ತಾ , ಮಗುಚಿರಿ
3. ಮಿಶ್ರಣವನ್ನು ತಣ್ಣಗಾಗಲು ಬಿಡಿ.

ತಣ್ಣಗಾದ ಹೂರಣವನ್ನು ನಿಂಬೆ ಗಾತ್ರದ ಉಂಡೆಗಳಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ

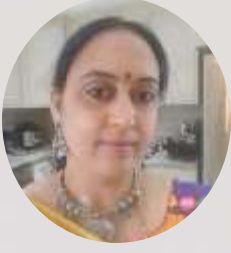

ಹೋಳಿಗೆ ತಟ್ಟುವುದು:

1. ಬಾಳೆ ಎಲೆ ಅಥವಾ ಬಟರ್ ಪೇಪರ್ ಅನ್ನು ಹೋಳಿಗೆಗಿಂತ ಸ್ವಲ್ಪ ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಕತ್ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ.
2. ಎಲೆ/ಪೇಪರಿನ ಮೇಲೆ ಎಣ್ಣೆ ಸವರಿಕೊಳ್ಳಿ.
3. ಸಣ್ಣ ಗಾತ್ರದ ಹಿಟ್ಟಿನ ಉಂಡೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಸ್ವಲ್ಪ ಚಪ್ಪಟೆ ಮಾಡಿ. ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೂರಣವನ್ನು ಇಟ್ಟು, ಹಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಆವರಿಸಿ ಬದಿಗಳನ್ನು ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಒತ್ತಿ.
4. ಈ ಉಂಡೆಯನ್ನು ರೊಟ್ಟಿ ತಟ್ಟಿದ ಹಾಗೆ ತೆಳುವಾಗಿ ತಟ್ಟಿ. ತಟ್ಟುವಾಗ ಹೂರಣ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹರಡುವಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಿರಿ
5. ಕಾವಲಿ ಮೇಲೆ ಸಣ್ಣ ಉರಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಎಣ್ಣೆ ಅಥವಾ ತುಪ್ಪ ಹಾಕಿ ಎರಡೂ ಬದಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಾಯಿಸಿರಿ.

ಪೈನ್ಯಾಪಲ್ ಹೋಳಿಗೆ / ಒಬ್ಬಟ್ಟು

ಉಮಾ ರಾಯಸಂ.

ಹೂರಣಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗುವ ಪದಾರ್ಥಗಳು

- 1 ಬಟ್ಟಲು ತಾಜಾ ಪೈನ್ಯಾಪಲ್ ಹಣ್ಣಿನ ತುಣುಕುಗಳು.
- 3/4 ಬಟ್ಟಲು ಬೆಲ್ಲ.
- 1/2 ಚಮಚ ಏಲಕ್ಕಿ ಪುಡಿ.
- 1/2 ಬಟ್ಟಲು ಹಸಿ ತೆಂಗಿನ ತುರಿ.
- 1/2 ಬಟ್ಟಲು ಚಿರೋಟಿ ರವೆ.

ಕಣಕ ಮಾಡಲು ಬೇಕಾಗುವ ಪದಾರ್ಥಗಳು

- ಒಂದು ಬಟ್ಟಲು ಮೈದಾ ಹಿಟ್ಟು.
- ಒಂದು ಚಿಟಿಕೆ ಅರಿಶಿನ.
- ಒಂದು ಚಿಟಿಕೆ ಉಪ್ಪು.
- ಒಂದು ಬಟ್ಟಲು ಎಣ್ಣೆ .
- ಒಂದು ಬಟ್ಟಲು ನೀರು .

ಮಾಡುವ ವಿಧಾನ

- ◆ ಮೊದಲು ಮೈದಾ ಹಿಟ್ಟು, ಅರಿಶಿನ, ಉಪ್ಪು ಮತ್ತು ನೀರನ್ನು ಹಾಕಿ ಕಲೆಸಬೇಕು. ಹಿಟ್ಟು ತುಂಬಾ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿರಬಾರದು. ನಂತರ ಎಣ್ಣೆಯನ್ನು ಹಾಕಿ ಎರಡು ಘಂಟೆಗಳ ಕಾಲ ನೆನೆಸಬೇಕು.
- ◆ ನಂತರ ಮಿಕ್ಸಿ ಜಾರ್‌ನಲ್ಲಿ ಪೈನ್ಯಾಪಲ್ ತುಣುಕುಗಳು, ಕಾಯಿತುರಿ, ಬೆಲ್ಲ ಮತ್ತು ಏಲಕ್ಕಿಯನ್ನು ಹಾಕಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪೇಸ್ಟ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು .
- ◆ ಇನ್ನೊಂದು ಬಾಣಲೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಚಮಚ ತುಪ್ಪವನ್ನು ಹಾಕಿ, ರವೆಯನ್ನು ಘಮ್ ಅನ್ನುವ ತನಕ ಹುರಿದು ಆರುವ ತನಕ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು
- ◆ ಅದೇ ಬಾಣಲೆಯಲ್ಲಿ ಮಿಕ್ಸರ್ ನಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಪೇಸ್ಟ್ ಹಾಕಿ ಅದು ಗಟ್ಟಿಯಾಗುವ ತನಕ ಬೇಯಿಸಬೇಕು. ನೀರಿನ ಅಂಶ ಇರುವಾಗಲೇ ಹುರಿದಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದ ರವೆಯನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಮತ್ತೆ ಬೇಯಿಸಬೇಕು.
- ◆ ಆ ಮಿಶ್ರಣವೆಲ್ಲಾ ಕೇಸರಿಭಾತ್ ಹದಕ್ಕೆ ಬಂದೊಡನೆ ಒಲೆಯನ್ನು ಆರಿಸಿ, ಮಿಶ್ರಣವನ್ನು ತಣ್ಣಗಾಗಲು ಬಿಡಬೇಕು.
- ◆ ನೆನೆಸಿಟ್ಟಿದ್ದ ಮೈದಾ ಕಣಕವನ್ನು ವೃತ್ತಾಕಾರದಲ್ಲಿ ಲಟ್ಟಿಸಿ, ಅದರೊಳಗೆ ಹೂರಣದಿಂದ ಚಿಕ್ಕ ಚಿಕ್ಕ ಉಂಡೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ, ಹೂರಣವನ್ನು ತುಂಬಿ ನಿಮಗೆ ಬೇಕಾದ ಅಳತೆಯಲ್ಲಿ ವೃತ್ತಾಕಾರವಾಗಿ ಲಟ್ಟಿಸಬೇಕು.
- ◆ ನಂತರ ಒಂದು ತವೆಯನ್ನು ಕಾಯಿಸಿ, ಒಬ್ಬಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಎರಡು ಕಡೆ ಕೆಂಪಾಗುವ ತನಕ ಬೇಯಿಸಬೇಕು.

ಈಗ ರುಚಿಯಾದ ಹೋಳಿಗೆ ಸವಿಯಲು ತಯಾರು.

ಚಾಕ್ಲೆಟ್ ಹೋಳಿಗೆ / ಒಬ್ಬಟ್ಟು

ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಅನಿಲ್

ಹೂರಣಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗುವ ಪದಾರ್ಥಗಳು

- 2 ಕಪ್ ಬಾದಾಮಿ ಹಿಟ್ಟು
- 1 ಕಪ್ ಸಕ್ಕರೆ
- 2-3 ಟೀ ಸ್ಪೂನ್ ಹಾಲು
- 2 ಟೀ ಸ್ಪೂನ್ ತುಪ್ಪ.
- ¼ ಕಪ್ ಕೊಕೊ ಪುಡಿ
- 1 ಟೀ ಸ್ಪೂನ್ ಏಲಕ್ಕಿ ಪುಡಿ .

ಕಣಕ ಮಾಡಲು ಬೇಕಾಗುವ ಪದಾರ್ಥಗಳು

- 1/2 ಕಪ್ ಮೈದಾ .
- 1/4 ಕಪ್ ಗೋಧಿ ಹಿಟ್ಟು .
- 1/2 ಟೀ ಸ್ಪೂನ್ ಅರಿಶಿನ .
- 2 ಪಿಂಚ್ ಉಪ್ಪು .
- 1/4 ಕಪ್ ಕನೋಲಾ/ರಿಫೈನ್ಡ್ ಕಡ್ಡೇಕಾಯಿ ಎಣ್ಣೆ.
- 1/2 ಕಪ್ ನೀರು.

ಮಾಡುವ ವಿಧಾನ

- ◆ ಕಣಕದ ಎಲ್ಲಾ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ, ನೀರನ್ನು ಬೆರೆಸಿ, ಚಪಾತಿ ಹಿಟ್ಟಿಗಿಂತ ಸ್ವಲ್ಪ ಅಳಕವಾಗಿ ಕಣಕದ ಹಿಟ್ಟನ್ನು ಕಲಸಿಕೊಳ್ಳಿ. ಮೃದುವಾದ ಈ ಹಿಟ್ಟಿಗೆ ನಂತರ ಎಣ್ಣೆಯನ್ನು ಸೇರಿಸಿ, 5 ನಿಮಿಷಗಳ ಕಾಲ ಬಲವಾಗಿ ನಾದಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಮೂರ್ನಾಲ್ಕು ಬಾರಿ, ಘಂಟೆಗೊಮ್ಮೆ ಕಣಕವನ್ನು ನಾದಬೇಕು
- ◆ ಹೂರಣದ ಎಲ್ಲ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಬಾಣಲೆಗೆ ಹಾಕಿ, ಕಲಸಿ, ಕಡಿಮೆ ಕಾವಿನಲ್ಲಿ ಹಲ್ವದ ಹದ ಬರುವ ತನಕ ಗೊಟಾಯಿಸಿ. ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಏಲಕ್ಕಿ ಪುಡಿ ಸೇರಿಸಿ, ಕಲಸಿ, ನಂತರ ತಣ್ಣಗಾಗಲು ಬಿಡಿ. ಹೂರಣದ ಸಣ್ಣ ಚೆಂಡುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ, ಕಣಕದೊಳಗೆ ತುಂಬಿಸಿ, ತೆಳ್ಳಗೆ ಲಟ್ಟಿಸಿ. ಮೀಡಿಯಂ ಉರಿಯ ಕಾವಲಿಯ ಮೇಲೆ ಸಂಪಿಗೆ ಬಣ್ಣ ಬರುವವರೆಗೆ ಹೋಳಿಗೆಯನ್ನು, ಎಣ್ಣೆ ಸವರಿ ಎರಡೂ ಕಡೆ ಬೇಯಿಸಿ.

ಬಾದಾಮಿ ಹಾಲು, ತುಪ್ಪದೊಂದಿಗೆ ಚಾಕ್ಲೆಟ್ ಹೋಳಿಗೆಯನ್ನು ಸವಿಯಿರಿ!!

ಗೋಧಿ ಹಲ್ವಾ ಹೋಳಿಗೆ

ಶ್ರೀಪರ್ಣಿಕ ಕಂಚಿ

ಹೂರಣ/ಹಲ್ವಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗುವ ಪದಾರ್ಥಗಳು :

೧. ೧ ಕಪ್ ಗೋಧಿ ಹಿಟ್ಟು
೨. ೧ ಕಪ್ ಸಕ್ಕರೆ
೩. ೩/೪ ಕಪ್ ತುಪ್ಪ
೪. ೩ ಕಪ್ ನೀರು
೫. ೧/೪ ಚಮಚ ಏಲಕ್ಕಿ ಪುಡಿ

ಕಣಕ ಮಾಡಲು ಬೇಕಾಗುವ ಪದಾರ್ಥಗಳು

೧. ೨ ಕಪ್ ಗೋಧಿ ಹಿಟ್ಟು
೨. ಚಿಟಿಕೆ ಅರಿಶಿಣ, ಉಪ್ಪು
೩. ೨-೩ ಚಮಚ ಎಣ್ಣೆ
೪. ಕಣಕ ಕಲಸಲು ಬೇಕಾಗುವಷ್ಟು ನೀರು

ಹಲ್ವಾಮಾಡುವ ವಿಧಾನ

- ◆ ಒಂದು ಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ತುಪ್ಪ ಹಾಕಿ ಗೋಧಿ ಹಿಟ್ಟನ್ನು ಚನ್ನಾಗಿ ಹುರಿದುಕೊಳ್ಳಿ
- ◆ ಇನ್ನೊಂದು ಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ನೀರು ಮತ್ತು ಸಕ್ಕರೆ ಹಾಕಿ, ಸಕ್ಕರೆ ಕರಗುವವರೆಗೆ ಕುದಿಸಿ,
- ◆ ಬಿಸಿ ಸಕ್ಕರೆ ಪಾಕವನ್ನು ಹುರಿದ ಗೋಧಿ ಹಿಟ್ಟಿಗೆ ಹಾಕಿ ಬೆರೆಸಿ,
- ◆ ಏಲಕ್ಕಿ ಪುಡಿಯನ್ನು ಹಾಕಿ ಮಿಶ್ರಣ ಮಾಡಿದರೆ ಹಲ್ವಾ ರೆಡಿ.
- ◆ ಹಲ್ವಾ ಆರಿದಮೇಲೆ ಉಂಡೆಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಹೋಳಿಗೆ ಮಾಡಿ.

ರುಚಿ ರುಚಿಯಾದ ಹಲ್ವಾ ಹೋಳಿಗೆ ಸವಿಯಲು ಸಿದ್ಧ.

PIC-COLLAGE

ಬೃಂದಾವನ ಕನ್ನಡ ಶಾಲೆಗಳ ಮಕ್ಕಳ ಕೈ ಬರಹಗಳು

ರಚನಾ ಆಚಾರ್ಯ

ಕೊವಿಡ್-೧೯ - ನಾನು ನೋಡಿದ ಹೀಗೆ

- ರಚನಾ ಆಚಾರ್ಯ

ನಮಸ್ಕಾರ. ನಮಗೆಲ್ಲರೂ ಗೊತ್ತಿರುವಂತೆ, ನಮ್ಮ ಹೃದಯಚಿವು ಕೊವಿಡ್ - 19 ನಿಂದ ಚೌತರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆ. ವಿಶ್ವದೆಲ್ಲೆಡೆ ೨.೨೬ ಮಿಲಿಯನ್ ಜನರು ಸತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಮೆರಿಕಾದಲ್ಲಿ ಈ ಭಯಂಕರ ರೋಗದಿಂದಾಗಿ ೨೧೪,೧೯೮ ಜನರು ಜೀವ ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ರೋಗ ಇವರು ಆದಾಗ, ಎಲ್ಲರೂ ಮನನಲಿ ಸಿರಬೇಕಾಯಿತು. ಇನ್ನುಳಿದವರು, ಏನು ಆಗದಂತೆ, ತಮ್ಮ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಲೇ ಇದ್ದರು. ಮೊದಲಿಗೆ ಅವರಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕರು, ವಾಣಿಜ್ಯಕರು, ತಜ್ಞರು, ತೆರಪಿಸ್ತೆ, ಮತ್ತು ಅಸ್ವತ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವರು, ರೋಗಗಳ ಬೊಕೆ ಹಗಲು ರಾತ್ರಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ, ರೋಗಗಳನ್ನು ಉಪಾರು ಮಾಡಲು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟರು. ಹಾಗೆಯೇ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯದ ನಂತರ, ಉಳಿದ ವ್ಯವಹಾರಗಳು ಪುನಃ ಕೆರಿದಾಗ ಫೋಲಿಸ್/ಆರಕ್ತಕರು, ಅಣ್ಣ ಶಿಮಕದಳದವರೂ, ಕೆಲಸ ಶುರುಮಾಡಿದರು. ಇನ್ನು ಉಳಿದ ಕಾರ್ಮಿಕರು ತಮ್ಮ ಜೀವ ಅಪಾಯದಲ್ಲಿ ಇದ್ದರೂ ನಿಮ್ಮ ಆನ್ಲೈನ್ ಬಿಡುಗಡೆಯನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ತಲುಪಿಸುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರು. ಅದರ ಯಾವೆ ಇವರೆಲ್ಲರ ಕುಟುಂಬದವರೂ ಇವರ ಬಗ್ಗೆ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಮಾರ್ಚ್ ೨೦-೨೦ ನಿಂದ, ನನ್ನ ಅಮ್ಮ ಇದೇನು ಆಗದೇ ಇರುವಂತೆ ಪ್ರತಿದಿನ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋಗಿಬರುತ್ತಿದ್ದಳನ್ನು ನಾನು ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ನನ್ನ ಅಮ್ಮ ಒಂದು ಸ್ಟ್ರಿಚ್ ಥೆರಪಿಸ್ಟ್ ಮತ್ತು ಅವರು ಕೊವಿಡ್ ರೋಗಗಳ ಸ್ವರ/ವಿಚಿತ್ರ ಕೊಂದರಗಳಿಗೆ ಥೆರಪಿ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಮೊದಲ ಮೊದಲಿಗೆ, ನನಗೂ, ನನ್ನ ಅಣ್ಣನಿಗೂ, ನನ್ನ ಅಮ್ಮನ ಸುರಕತೆ ಬಗ್ಗೆ ಭಯ/ಕಾಳಜಿ ಇತ್ತು. ಮನನಲಿ ದ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಶಾಲೆ ಕೆಲಸವಲ್ಲದೇ, ಮನೆ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಲೂ ಕಲಿತೆವು. ನನ್ನ ಅಮ್ಮನಂತೆ ತುಂಬಾ ಜನರು ಮತ್ತು ಅವರ ಕುಟುಂಬದವರು, ಈ ಒಂದು ದರ್ಷನದಲ್ಲಿ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ಹೆಗ್ಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂಬ ದಾರಿಗಳನ್ನು ಕಲಿತೆವು.

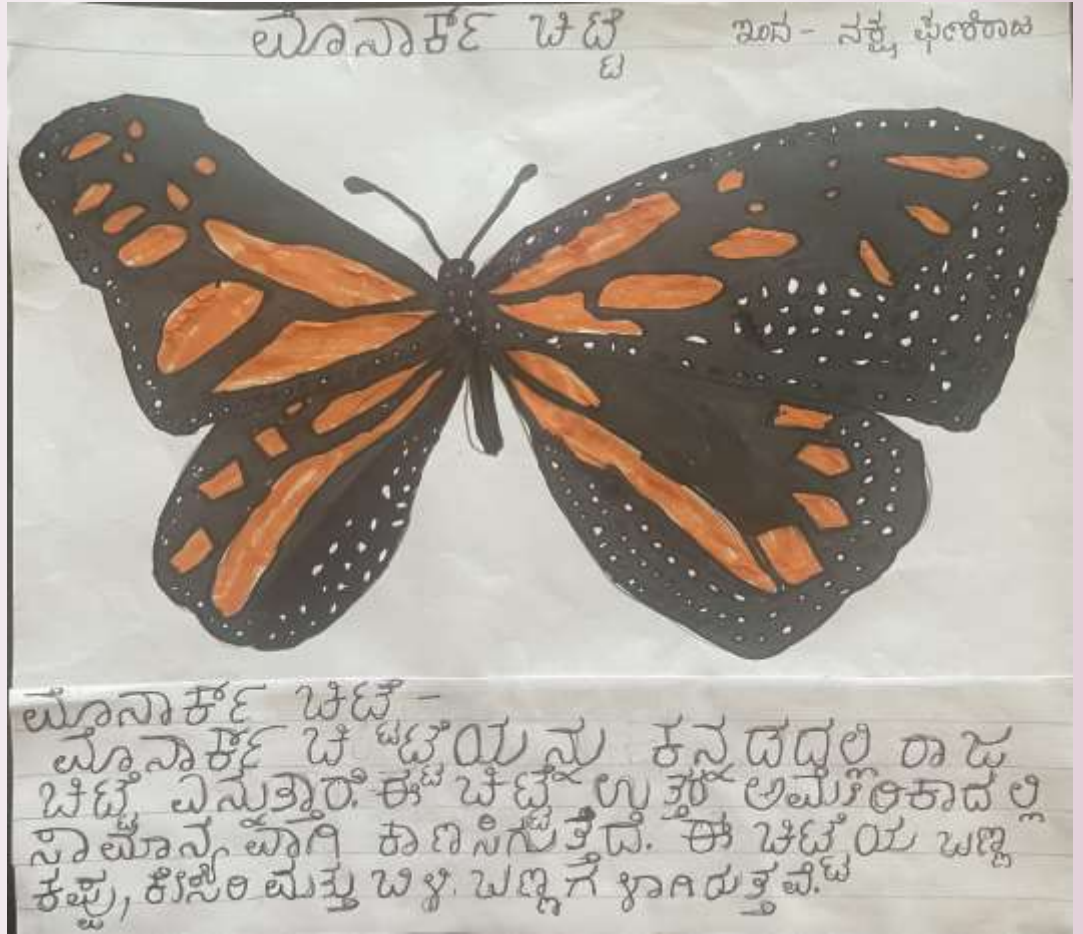
ತಮ್ಮ ಸೇವೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟ frontline workers ಮತ್ತು essential workersಗೆ ಹೃದಯವಂತ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳು. ತಮ್ಮ ಸಮಾಜವನ್ನು ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಇಡಲು ಯಾವಾಗಲೂ ಶ್ರಮಿಸುತ್ತಿರುವ ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರೂ ಧನ್ಯವಾದಗಳು, ನಮಸ್ಕಾರಗಳು.

ಇದನ್ನು ಬರೀ ಅಕ್ಕ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ ನನ್ನ ಅಣ್ಣ ಅನಿಶಾ; ಕೆಲವು ಕಷ್ಟದ ಪದಗಳನ್ನು ಸುಲಭ ಮಾಡಿದ ಅಜ್ಜ ರಘು ಲೋಚಾರ್ಯ, ರಾಮಮೋಹನ್ ರಾವ್ ಮತ್ತು ನಾನು ಬರದಿದ್ದು ಸರಿ ಉಂಟಾ ಅಂತ ನೋಡಿ ಹೇಳಿದ ನನ್ನ ಕನ್ನಡ ಶಾಲೆಯ ಶಿಕ್ಷಕಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಉಷಾ ಕುಮಾರ್ ಆಂಟಿಗೂ ನನ್ನ ಛೇತಿಯ ನಮಸ್ಕಾರಗಳು.

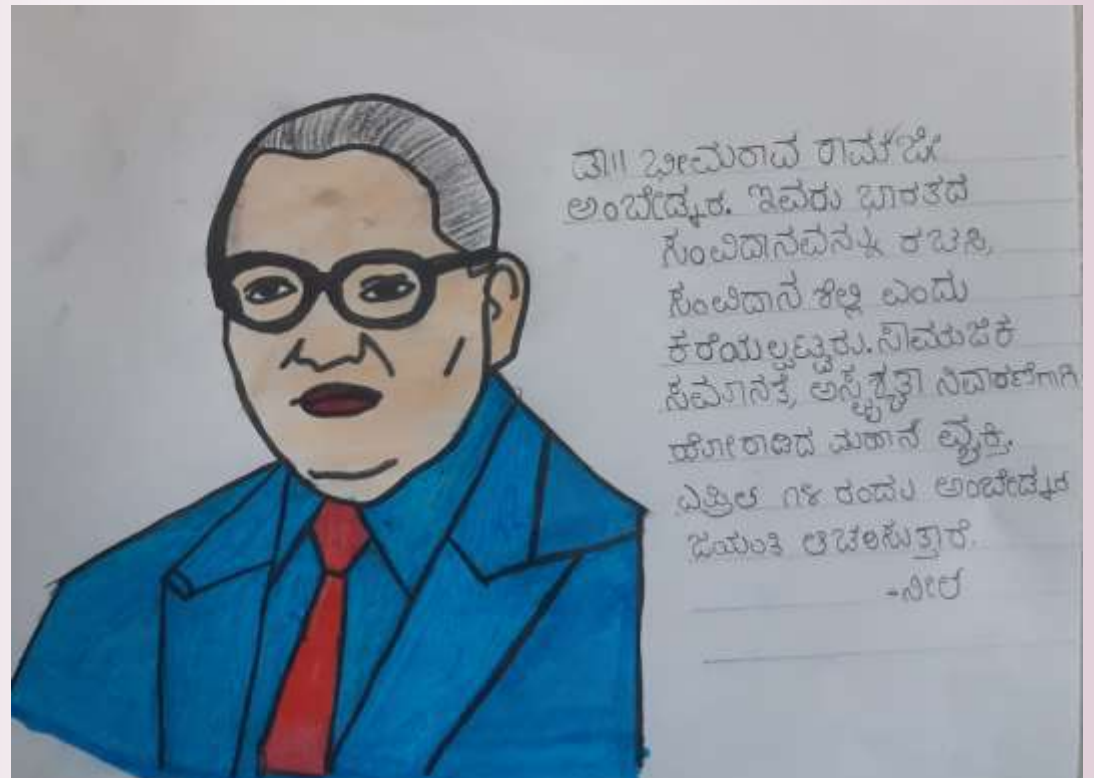

ನಕ್ಷಾ ಫಣಿರಾಜ್

ಬೃಂದಾವನ ಕನ್ನಡ ಶಾಲೆಗಳ ಮಕ್ಕಳ ಕೈ ಬರಹಗಳು

ನೀಲ್ ಕಿರಣಕುಮಾರ್

ಮಕ್ಕಳ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಅರಳಿದ ಕಲೆ

ನಿಹಾನ್
ಕಿರಣಕುಮಾರ್

ಸಮರ್ಥ ರಾವ್

ಮಕ್ಕಳ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಅರಳಿದ ಕಲೆ

ವಿನೀತ್ ಹರಿಚೈತನ್ಯ

ಅನಘ

ಛಾಯಾ ಚಿತ್ರಗಳು

ಉಷಾ ಬಸ್ರೂರ್

ಭಾಯಾ ಚಿತ್ರಗಳು

ಅರ್ಚನಾ

ಭಾಯಾ ಚಿತ್ರಗಳು

ಉಷಾ ಪ್ರಸನ್ನಕುಮಾರ್

ಕೆಂಪಾದವೊ ಎಲ್ಲಾ ಕೆಂಪಾದವೊ
ಮೂಡಣ ದಿಕ್ಕಿನ ಆಗಸದಲ್ಲಿ
ಅರುಣೋದಯದ ಸಂಭ್ರಮದಲ್ಲಿ
ಸಂತ್ಯಸ್ತಿಯಿಂದ ನೋಡಿದಾಗ,
ಕೆಂಪಾದವೊ ಎಲ್ಲಾ ಕೆಂಪಾದವೊ

